

Selim Bayrak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

14.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Selim Bayrak

Eserleri:

' Hisseli Harikalar Kumpanyası '

Sirk, insanı sürekli
Enfekte ve enjekte eder
Manipülasyon ve ajitasyon ustasıdır
Sistem, Hür İradeden hoşlanmaz
Duygulara ve arzulara sızar
Beyinin karar alma mekanizmalarına
Müdahalede bulunmaya çalışır
Bazılarını robotlaştırır
Bazılarının kafasını karıştırır
En dirençli kişinin bile
En azından huzurunu kaçıır
Huzurun bozulmasını
Önemsiz deyip geçme
Huzuru kaçan arayışa girer
Sistemin her köşe başına döşediği
Türlü türlü tuzaklara düşer
Çoğu kez
Kaderin değildir yaşananlar
Yazgıyı yeniden yazmayı sever
Kendini Tanrı sanan Şarlattanlar
Evrende tesadüf yoktur
Ama o tesadüfü de bozar
Evrenin koduna sızanlar...

Sen bir tiyatro sahnesinde
Sanırsın kendini
Hayatının başrolü
Oysa kafes içinde yaşarsın
İşe gelip gitmene
Ya da bir kafesten diğerine
Aylak aylak gezmene
İzin verirler
Kainatın sahibi değildir
Bu Anlam Yağmacısı ve Pazarlayıcıları
Ne de Ruhunun
Ama Kainata
Ve senin duygularına işkence ederler
İç sıkıntısı kaos ve düzenden beslenirler

Karmaşadan hoşlanmaz insan
Bazılarını konforla
Bazılarını tüketimle
Bazılarını serserilikle
Bazılarını kölelikle
Bazılarını biatla
Bazılarını kör isyanla
Terbiye etmeye çalışırlar
Uysal koyunlara pek dokunmaz
Ama çobanı da başından
Eksik etmezler
Sen hayat sınavında sanırsın kendini
Ama soruları çoktan çalmıştır birileri

Zarlar her daim cilalı
Her daim hileli

Sirke bağışıklık kazanmak istiyorsan
Narsist olmadan
Öncelikle kendini karşılıksız sev
Çıplak hakikatinin karşısındaki
Her Şey
Sana dayatılan cüce bir dev

Koskoca bir kainat
Hiçliğe bile sığar
Ama bu beyefendilere
Sonsuz bir gök bile yetmez
Sürekli daha fazlasını ister
Ve talep ederler
Köleleri vaatle
İsyankarları saatle
Hırslıları servetle
Yoksunları kuru ekmekle
Bohemleri
Maddi ya da manevi sefaletle yönetirler
Diyojenleri sevmezler
Ama sisteme de tehdit görmezler
Yeterince köle ve sirk personeli vardır

Kainat onların gölgesinde
Onuru elinden alınmış bir zardır
Kainat olasılıkları sadece var etmeye
Onlar köleleştirmeye çalışır
Huzuru Saf Ruhunda bulamazsan
Sirk seni türlü türlü
Uyuşturuculara alıştıırır...

□□

14.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

' Yıldızları Yorgan Yapanlar '

'Yıldızları Yorgan Yapanlar'

Gerçek soylular
Bu sirkın kurallarına uymayıp
Sokakta yaşayanlardır

Ne sıcağa ne soğuşa
Ne kışa ne yaza
Ne hırssa ne konfora
Müdana etmeyip
Kainatın özüne
En yakın yaşayanlardır

Bir geceyi bile
Dışarıda geçiremeyecek
Milyarlara inat
Bir ömrü
Diyojen gibi yaşayanlardır

Nihilist olup
Hedonizmin dibini yalamayıp
Her şeyden vazgeçmelerine rağmen
Varoluşun anlamına
En yakın yaşayanlardır
Sirkın sahiplerine
Gerçek kafa tutanlardır

Manış'in de dediğı gibi :
'Sirk'in ışıklarını değil
Yıldızları yorgan yapan
Gerçek Krallar, Kraliçelerdir'

□□

13.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Adamak Kolay, Ödemek Güçtür

Düşlerim nerede kendimi adayım
Hislerim ellerde kalbimi alayım
Sevgili dolunay geceler ne efkar
Dünyamı kaybettim seneler hep firar

Her gün biraz daha dünlerle olmak
Bu günden kopup yarınlarda solmak
Gözlerinle buluşmadan şiirlerine son vermek
Ellerine dokunmadan özlemine yol vermek

1996 - Bolu

Selim Bayrak

.....**Nehir**.....

Issız bir vadide tek başına akan bir nehir
Kimsesiz çırılçıplak gecelerde dolunayla sevişir
Issız bir vadide yolunu kaybetmiş bir sefil
Tumturaklı hecelerde boş kadehleri devirir

Ay yüzünü dönse aşk dönmez
Ay yüzünü görsem gönlüme gam değmez

Issız bir vadide bir başına coşan nehir
Yıldızlı gecelerde yaldızlı hasretin zül zehir
Sessiz bir manide ışı ışı gülümseyen bir nehir
Sensiz hecelerde aldığım her nefes boşa bir devir

21.10.2012 / Düzce

Selim Bayrak

.....**Söyle Nasıl Vazgeçerim - Vazgeçersin**.....

Ben bu düştün
Bu gülüşten
Ben bu güneşten
Söyle nasıl vazgeçerim

Cennetten bir nehir akar yüreğime
Çölde susamış gibi
serap serap içerim

Ben bu düştün
Bu gülüşten
Ben bu güneşten
Söyle nasıl vazgeçerim

VAZGEÇERSİN

Bir ah bile demiyordur vazgeçersin
Bir ömür adamak istersin ona vazgeçersin
Bugüne değin kimseye olmadığı kadar
Aşık olmuşsundur vazgeçersin
Sana cennetin kapılarını ardına kadar açar
Işıyla dolar gönlün
Araf'ta yer kalmaz
Cehennemine döner vazgeçersin
Seni, senin onu sevdiğinin
Kumsalda bir tanesi kadar sevmiyordur
Vazgeçersin
Kalbinde her zaman ayrı bir yeri olacaktır vazgeçersin
İlla ki sana ait olan bi şeyden mi vazgeçersin
Nöronların köşe bucak kazımıştır
Onun sınımsız ellerini, gönül deryana
Her kıpırtıda dalgalanır suyun
Gözlerinden taşar oluk oluk
Mutluluğun gibi acın da sadece sana aittir
Vazgeçersin
Ama illa ki sana ait olan bi şeyden mi vazgeçersin
Yalnız soğuk vazgeçmiş bi elden vazgeçersin
Kainatın hangi köşesine gidersen git
Onu asla unutamayacak bile olsan vazgeçersin
Bir ah bile demez, vazgeçersin
Çünkü ellerin onun ellerini asla ısıtmayacaktır
Vazgeçersin
Sevdiğin için
Aşık olduğun için
'Oynayamayacağın için vazgeçersin
Zaten henüz hiç bi şey başlamamıştır
Vaz-Ge-Çer-Sin...

Selim Bayrak

....Başta Değil Aşkta..

Uyku zamanı 6lmek
Acı çekmeden ve habersiz
Şu sonsuzluğun içinde
Son noktayı koymak
Kedersiz

Birileri el mi salladı arkandan
Yoksa yağmur mu iseledi
Diriltmek için ekinleri

Bilinen içinde bilinmeyen
Hissedebilecek miyiz (ki) yeniden
Bir anlamda yok olmak m6mk6n değil
Ama benliğimizdir silinen

Ne olursa olsun!
Gitmeden 6nce
Essin r6zgarlar
Ağlasın bulutlar
Bir boşluk olmaktansa yaşam
Sonsuzca bir demettir
Sevgi adına bir kuram

1994 - Bolu

Selim Bayrak

....Duygulanmak lazım....

Duygulanmak lazım
Yeni bir hüzne yine umutlanmak
Kadere terk etmek bir çok şeyi
Değıştirebileceklerinle ilgilemek edimini
Doğurgan bir ruh halini sürdürülebilir kılmak...

05.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

....Geçip Gider Zaman....

Geçip gider zaman
Beklenti en büyük zindan
Dünü unuttur yarını umursamazsa insan
Yaşam bir masal
Dünü umursamaz yarını unutursa insan
Kayıp bir cennet yaşam
Koynunda acı çekse de sevdam

02.08.2005 – Antalya

Selim Bayrak

....İsteyerek....

Her Şey kontrolünde olsun istiyorsun
İsteyerek geldin ya dünyaya
İsteyerek mi gidileceğini sanıyorsun

19.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

....Kaygan Köşelerde....

Kaygan köşelerde
Saygın bir iş edinmek
Mümkündür de
Olağan hücrelerde
Dolgun bir ücret dilenmek
Ülkündür
Olgun kişilerde
Klişe edalar
Mülkündür de
Alelade kümelerde
Astarı yüzünden pahalı
Astarı yüzünden, pahalı

30.07.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

....Kıvrımlar...

Nerede başlayacağı belli olmaz, dünün
Kıvrır hep bi can
Ertesi ölüm
Nerede başlayacağı belli olur olmaz, günün
Kımıldar hep bi yaprak
Sonu güzün

Nerede haşlayacağı belli olur olmaz, ateşin
Kıvrılır hep yollar
Varlığın düğüm
Nerede çözüleceği belli olur olmaz, bireşiminin
Akıbetin dünün

21.07.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

....Kurtarmak Gerekıyor....

I

Kurtarmak gerekıyor...
Zamanı geldi...
Tünelin ucu illa ki aydınlık ya...
Zaman zaman oturur düşünür adam
Bi çıkış yolu olmalı
Bi sıkış kazı yolmalı...
Zaman zaman taşınır aşınır odam
Bi giriş holü olmalı
Bi tikiş yazı bulmalı
Tan'ımın ucu illa ki çaydanlık ya...
Sabah sabah büzülür üşür odam
Bi yakış holü bulmalı
Bi akış golü bulmalı
Tanrının sopası illa ki haydanlık ya
Sabah sabah üzülür üşenir bi adam
Bi kaçış yolu olmalı
Bi çıkış yılı bulmalı...
Sabah sabah üzülür üşenir bi adam
Kazı tümnden yolsan bu kadar muntazam-an...
Tünelin ucu illa ki aydınlık ya
Ben bi köşede aydınlanmasam...
Zamanı geldi...
Kurtarmak gerekıyor...
Muhtemelen yakılacaklar listesinde
Bi odundu adam
Bi bidon benzin viran odamı yıkan
Biberon bi emzik irfan ömrümü başlatan
Tünelin ucu illa ki aydınlık ya...
Gururuma dokunan
Bi mum ışığıyla bile karanlığa adımı yazamamam...
Kurtarmak gerekıyor
Kurtulmak zaruri...
Peki neyin zamanı geldi
Bi üfürükse ruh
Bedenin günahı neydi...

II

Es dedi zaman
Daha henüz es vermedi...
Bazen insan lodosta üşür poyrazda terler
Bazen insan lodosta terler poyrazda üşür
Bazen insan lodosta da üşür poyrazda da
Bazen insan lodosta da terler poyrazda da
Bazen insan ne üşür ne de terler
Lodosta poyrazda
İhtimaller türlü türlü
Es vermeyen zamanda faninin kaderi de pütürlü
Bazı ihtimallerin gerçekleşmesi zaruri
Gerisi tabuti

En başında defin olmuş eylenmeyen'lerden
Eylemeyenlerden
Düğün yapılacaksa hesap günü
Yaptıklarım neden benle ezele kadar
Kör bi ateşin bağrında ebediyete kadar gömülü....
Es dedi zaman
Daha henüz es vermedi...
Her an eserken rüzgarın
Ruhuna üşüşen
Doyurulmamış korkutulmuş ürkütülmüş
Vs. arzularındaki üz garın
Trenin geleceğini ya da garda olduğunu
Ya da kalkacağını ya da vs.
Olduğunu zanneden
Trenden atlamış atılmış ya da durağı gelmiş duyguların...
Es dedi zaman
Daha henüz es vermedi
Sonrasını belki ama ötesini bilmez beden
Dua et ki hala dolanıp duracağın var bi bedesten...
Es dedi zaman
Her an es verir bi zaman...

III

Zamanı geldi...
Zaman var mıydı ki geldi...
Oluşu tükendi...
Oluş vardı ki tükendi...
Oluş varsa herhangi bi oluşta vardı
Herhangi bir es veren oluşa ölüş dedi insan
Es nereye kadar
O zaman neyi kurtarmak gerekiyor
Tünelin ucu illa ki aydınlık ya
Tanrının sopası yok ki
Daha ne hissiyat eylesin...
Şairin duası yok ki
Duası mısraları
Es es nereye kadar der
İşi-n en başında işi kolaya serer
Aranan değil ki gerçek
Huzur dolu ama sonsuza dek
Coşkulu bir gelecek...

5-12 2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

....Malihülya....

Bırak boş kalsın
Derinine daldığın tüm sığ koylar...
Bırak da hoş kalsın
Serinliğine kandiğin asude rüzgar...
Her yerde bi şekilde
Durmadan konuşur ya insan
Hem kendine hem başkasına dert olur
Hem telvisine hem telvesine mert olur
Hem bendine hem aşkı'sına sert olur
Yine de
Bağcı dövülür her zaman
Telef olur mahsul çoğu kez
Bağ bozumunu bulmadan...
Yıllandıkça değerlenir tatlanır ya acılar,aşklar
En yenisinde şimdisinde bile
Elde kalanlarla yetinmek zorundasın da ondan...
En küflü mahzeninde
Çok az kişinin derdi demlenir şerbet olur
Aşlında her 'anlamalı' söz derin bir acı
Sığ bir haykırıştır...

Hangi şaraptan içersen iç
Aynı renktedir aşkın tadı
Hangi acıdan geçersen geç
Aynı tantuni
Gayrı tamburidir adı
Hangi günaha kalırsan kal
Ayrı tantana
Aynı kumkumadır makamı
Hangi sevabı alırsan al
Hep olmak istediğin
O Kocaman
Geçmişinin sahili
Aynı kum kuma da olsa
Ayrı
Masmavi cennetinin
Yitik kara sevdası...

24.10.2008 – Düzce

Selim Bayrak

....Neyi Biriktiriyorsun....

Neyi biriktiriyorsun
Acıları kederleri mi
Neyi biriktiriyorsun
Aşkları mutlulukları
Kaderleri mi
Geriye ne kalacak
İleride ne olacak
Bi' akışın içindesin diye
Niye gözün
Asla olamayacağın iki yönde
Yaşadığın sürece
Hep an'da varsın...
Bedenin kaç metre kare
Ruhun ne kadar uçabilir yükseklerle
Sonsuzluk seni ne kadar kucaklar...
Senin de kuantum parçacıkların var diye
Ne kadar sızabilirsin
Mavirengiz
Olmak istediğin köşelere...

26.04.2008 - Antalya

Selim Bayrak

....Sıradan Sıraya....

Olağan bir sonbahar akşamıydı
Serin ve rüzgarlı
Sıradan bir İstanbul manzarası:
Sıradan sıraya
okulda işte durakta otobüste trafikte...
Devirdaim bir koşuşturmacaydı
Her gün aynı güzergah aynı noktaya
aynı beklenti aynı telaşla...
Sorumlusu ben değilim diye düşündü olanların
Ama ne fark ederdi ki
Buhranı çöküyordu üstüne beyhude yaşananların
Devrik cümleler nasıl ters yüz etmiyorsa
Cümlenin anlamını
Bir çok şeyin sorumlusu olmamak
Verili durumu engellemiyordu
Hayatın bütün sorumluluklarının yazgısını
Kendi adımlarında duymasını

Sabahları yatağından hızlıca mı kalkıyorsun
Ya da keyifli bir esnemeyle
Yoksa kaldırdığın başını
Gerisin geri sertçe mi gömüyorsun yastığına...
Olası bir sabah güneşinin
Ne anlamı kaldı senin için
Tekdüzeliğin bıkkıntı'sı varlığını unutturur mu
Işıl ışıl çocuksu biraz da genç sevinçlerin

2000 - İstanbul

Selim Bayrak

....Sonsuz'da Bir..

Yaşanmış olana yaşanmış denemez...
Kaç vakit geçti daha...
Ölçünün kantarı yaşanan anda
Ezelin koynunda....
Sonsuzda bir ne anlamda
Hiçliğin vuku bulması? !
Hiçliğin vuku bulması
Düşünüyorum öyleyse varım demez
Ama varlığın edebiyatı
Ebediyette görünmez

Yaşanmış olanı biliyoruz
Kendi deneyimimizde
Etkimiz sonsuz tepkimeler zincirinde
Son çekemiyorsan
-Elias'ı dinleyelim
Zaman demeyelim de-
Değişime
Hangi 'vakit' yaşadık biz evrende.....

06.09.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

...Acı Duymaktan Zevk Almayı Öğrenmelisin...

Acı duymaktan zevk almayı öğrenmelisin
Yaşam çoğu zaman damarına basar kanatarak
Acı duymadan acıyı hissedebilmelisin
Yaşam çoğu zaman hazırlıksız yakalar
Umudu yıkararak

Bugün yapabileceklerini yapmalısın
Gelecek geçmişe dönerek hayat bulmaz
Bir gün tarih sahnene
O teşrif ettiği zaman
Parlak bir yıldızla sapmalı kanmalısın
Ruhunu teslim edebileceğin bir aşk
Bir daha sana doğru kolay kolay yol almaz

Günleri yanlışlarından ayıkla
Her an azminin gücünü sayıkla
Yenilgilerinin daha az olduğu
Bir yolculuğa başla

1996 - İstanbul

Selim Bayrak

...Araf..., Eski Bir Şarkı

Güneş batımında
Alacakaranlıkta
Gözlerini ufka
Çevirip baktığında

Yükseklerde uçan kuşları
Göremedin
Alçaklara inenleri
Bilemedin.

Biliyorum
Ne sen yanımda olacaksın
Biliyorum
Ne ben senden uzakta...

Selim Bayrak

...Aslında yağmur yağıyor durmadan...

Aslında yağmur durmadan yağıyor
Her an sığmıyor kabına
Her tarafa taşıyor
Kumdan kuleler duruyor ya hala ayakta
Aslında durmadan yağmur yağıyor
Her an sızıyor tenimden
Tinim kurulanıyor
Aslında yağıyor durmadan yağmur
Her an düşüyor ki fikrime
Islak benliğim kupkuru duygularım üşüyor
Kupkuru iskeletim ıskâ geçmiş kaderim
Kör bir kuyuda durmadan düşüyor
Aslında yağmur yağıyor durmadan
Ama ben neyin kopyasıyım o meçhul

04.06.2008 – Kalıcı Konutlar / Düzce

Selim Bayrak

...Aşk Biz'den Yana...

Belki sıkıcı ve yılgınım
Belki de değişik ve çılgınım
Belki karışık ve başkayım
Belki de duygulu ve aşığım

Bütün kapılarım sonuna kadar kapalı
Penceremde sadece silik bir görüntü var
Dinsin acılarım olmuyor artık tasalı
Seziyorum kalbimde dolaşan ece bir yar

Seni ve kendimi eşliyorum
Kaçıp bir kenara düşlüyorum
Sorun hep bende mi süzüyorum
Her zaman ruhumu üzüyorum

İsyan bayrağı çektim göndere
Usum ayrıldı farklı yönlere
Sensin düşümü aşka salacak
Hissin dolacak yakın günlere
Bakma bu yılgın dalgın günlere
Yarın olacak sevgim önlerde
Vereceğim çokça duygum içimde saklı
Ben bile inanmasam da
Seveceksin beni
Bensiz olmak yasaklı
Şu an farkında olmasan da
Bir şans ver bana
Yanılığlar yok
Aşk Bizden yana

1995 - Bolu

Selim Bayrak

...Binlerce Bir...

Binlerce güneş doğar
Binlerce güneş batar İstanbul'da
Birileri çoktan kaybetmişse ruhunu sokaklarda
Köşe başı umut tacirleri
Köşe başı düzen esirleri

Seneler nasıl geçer
İnsanlar neler bulur İstanbul'da
Umutları çoktan kaybolanlar
Yaşamda boşluktansa
Bir amacı uğruna yakar
Bir amacı için isyankar

1996 - İstanbul

Selim Bayrak

...Bir 'Düş' Yaratmak İçin Bir 'Araç' Lazım...

Dönme dolap dolanmaz
Durmadan dönerek kıyadan köşeden
Oyunun kendisidir o
Hayata rengarenk çarşaflar geren
Germenin aletini yapan
Burada şiirin dışında kalan
Merak ettiğim
Düşlemlerinin serpintisi yolları
İmgeleminde kuran
Bakışlarını belirlenmiş adı üstünde oyunların dışında
Kıydan köşeden dolayan
Oyuna başlama düşünün başında
Oyunun sonuna karar kılan
Kıldığı karara razı olmayıp
Yine de oyuna
Kıydan köşeden bakışlarla olsa da bulaşamayan
Bir 'düş' yaratmak için bir araç lazım
Dokunulmamış kavranmamış başlanmamış tüketilmemiş
Bir alet edevat kutusunun solgun yansısında
Kabız bir insanın kendi içine akan
Kabız bir oyunudur yaşanan

22.03.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

...Bu yüzden hala yaşadığımı sanıyorum.

Ve bu gün sessizdi aynalar
Hiç bir kırığı yoktu
Ve bu gün sessizdi aynalar
Ben çırılçıplak yüzümü gördüm
Ve bu gün sızı'sızdı caymalar
Her bir ağızdan kurudu
Ve bu gün ıpissızdı aymalar
Ben bir kuru gürül'tüden öldüm
Ve hep sen'sizdi aynalar
Ruhumu ben'siz bir mezara gömdüm
Bu yüzden hala yaşadığımı sanıyorum

28.06.2009 - Antalya

Selim Bayrak

...Kağıdın Sadece Beyazlığına İhtiyacım Vardı...

Kağıdın sadece beyazlığına ihtiyacım vardı
Klasiktir; hissettiklerimi anlatabilmeme imkan yoktu
Kelimeler eksik kalırdı
Kelimeler zaten eksikti!
En basit şeyleri bile açıklamaya yetemeyebilen sözcükler
Derin hislerimi nasıl karşılayabilirdi ki
Yalnız kaygım bu da değildi
Derdimi kağıdın almaşık beyazlığına iletememek
Anlatamamaktan ziyade
Kağıda dökülen hislerimin
Cansız duygusuz
Birer kurşun döküntüsü yığına dönüşmesi ihtimali
Yine rahatsız edici
Ve başlamaya başlamamayı teşvik eden
Bir itkiydi

2001 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

...Kır Çiçeklerinin Daha Geçmeden Vakti...

Buluşmak
Nerede ne olacağını bilmeden
Ufak ufak özümsemek
Durumunu kestiremeden

Kır çiçeklerinin daha geçmeden vakti
Selam yolladım sana
Çiçekten kolye yapıp
Takamadım boynuna

Gönlümün varoşlarından
Bekledim her zaman
Ruhumun bitnikliğine bir çağrı
Çıkalım yola evlat!
Demedi asla
Mavi kısırdöngülerin
İçimdeki sancısı

1992 - Bolu

Selim Bayrak

...Okuduğum Tüm Masallar Beyhude Artık...

Her köşe, sıkıcı odam bile
Güzelliğini düşündükçe
Şakırken bülbül gibi
Dünyayı atomlarına kadar çalıp
Koyup cebime, yanına kaçasım geliyor

Zamanın oklarını kırıp
Atıp hiçliğe
Bugünü; senin yanında, sonsuz değil
Hesapsız kitapsız kılasım geliyor
Okuduğum tüm masallar beyhude artık...

03.09.2012 - Kaynaşlı / Düzce

Selim Bayrak

...Pek de Alışık Olmadığın...

Pek de alışık olmadığın
Aslında hep olması gereken
Ya da yüzünü dönmen gereken yerde...
En kırılgan en acıtıcı,
Anılarının hayaletvari dolandığı
Sardıkça daha da yalpalayan
Ama sonuçta hep aynı son uca akan
Sarmaşık dümende...
En sıkılgan en başıboş,
Benliğinin durmadan mezar kazdığı
Yıllardır düş yüzü görmeyen
Sızıntılardan doluşan bakımsız bahçende
Kanatsız uçuşan alerjin polende...
Binlercesi ölecek yine
Sen duyumsamayı istesen de
Ya da bi antibiyotik
Artık fayda etmeyen dezenfekte
Kronik olan aptallığınsa
Kulağında hep aynı rüzgar
Aynı beste
Ulağında hep aynı haber
Aynı güfte
Mutfağında hep acemi aşçı
Kofti köfte....
Daha güzel söylenir artık
Birbirine dolanan adımlarından düşmekten korktuğunda
Ama yüzünü tenini tinini sıırılsıklam balçık yapmış çamurundan
Başını yüzünü biran önce temizlemeye kalkmadan kaldırdığında
Birkaç serin ve sakin adımdan sonra
Teninden akıp gitmeye çok az sızmaya
Kurumaya
Kurudukça
Senin içinden daha fazla coşan sızan tohumlarına
Bir çok şeyi yaşamış
Gerçek bir vatan toprak olmaya başladığında çamurun
Ve adımlarını
Doğduğun günden beri ölürken aslında
Yaşar gibi duyumsamak için
Bastığın toprağa daha sağlam
Ama göğşe doğru daha yükseğe kaldırırcasına edayla
Çekinmeden sallarken yarına
Daha güzel söylenir artık
Aşkınin adı
Arzularının en damıtılmış
En ilksel
En rafine
En kendiliğinden
En sade
En karmaşık akağı....

30.03.2008 – Kalıcı konutlar / Düzce

Selim Bayrak

...Sıfır Noktası...

Kırılğan bir renk benimki
Prizmasız
Hep yansıtmalı bir ahenk
Aynasız

Suda çırpınan bir balık
Havada düşen bir kuş gibi
Özlüyorum her geçen gün
Bir öncekinden kötü(!) geçmiş

Seni yar umudunu düşlemek
Bu durumda ne kadar olası
Hiç fark etmiyor
"Etkiye Tepki'ye" dur denmiyor
Yalnız harekete geçmek bu durumda
Çekingenlikten ziyade
Ölü toprağı serpilmişliğin kurbanı oluyor
Bir çok etkiye tepki gelişirken
Durum daha bir çıkılmaz hal alıyor

Bu ömür çıktıkların arasında mı kaybolacak
Hareketin adı
Hep yepyeni köksüz bir başlangıcın adı mı olacak
Sonu umutsuz da olsa
Umutsuz aşkın içindeki umudu özledim
O zaman yangın yerinin içinde
Yangın sarmışken her tarafı
Yangından kaçmak niye
Yangının umut dolu bir ateşte olduğu düzlemde değil isen
Mücadelesiz itilmiş olduğun atıllığın içinde
Sıfır noktası en büyük yangın yeri aslında
Ama ne var eden bir şeye başlangıç eden
Ne mücadelenin umudunu veren
Ne de zorluklara göğüs germenin
Yüreği dağılayan
Dağlariken dağlar gibi yüce yapan....

Sıfır noktası
Teslimiyetin olduğu yerde
İnce bir ateşle bile
Umarsızca her gün her dakika
Bitmeden tükenmenin adı

1998 - İstanbul

Selim Bayrak

...Son...

Zaman nerede kalmıştı acaba
Kargırlarla dolaştığın süngülerle savaştığın
Bir tarafından tutup yakalamaya çalıştığın
Martırlarla yol aldığın kargalarla savaştığın

Zamanın ötesi gerçek olmuşsa güya
Geçmişin gelecek diye sunulur
Cinlerin toplandığı ziyafet sofrasında

Bırakmalıyım
Belki de her şeyi
Ya da daha bir sıkı sarmalıyım
Geçmişini bugünü ve olası geleceğini

SON

14.05.1998 - İstanbul

Selim Bayrak

...Tingirtı...

Tingirtı...
Yolunda giden takırtı...
Fingirdedi sabah güneşi
Öğlene göz kırptı
Akşam beklenmez oldu
Ama vakit gelip çattı
Bu arada akınım algıya ne izler taktı
Beşi bir yerde düğün alayı
Beşi bir telde cenaze marşı

Selim bir zamanlar ağlardı
Tingirtı huysuza giden addı
Takırtı tantananın tam ortası

Tingirtı yolunda gidenlere sonattı
Çelme yiyenlere son addı
Son nefes verilmeden son ad
Kedinin kuyruğuna teneke takmaktı
Tenekeyi tekmelemek, insanlar arasında
Teneke takılanlara da kısmet olduğundan
Son ad gereğinde gereği yerine getirilebilende
Karşıt bir sonattı
İşi yeterince edebiyata dökülenlere
Bulunmaz bir arya çığırttırmaktı

02.12.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

...Tuzla Buz...

Vurdumduymaz gönlüm şimdi olmuş bin parça
Daldan dala atlardı sessiz ve yavaşça
Her şey ne kadar kolaydı eskiden

Ellerini tutamadığım sevgilimin aşkını hayallere yazdım
Kanayan yarama hep ama hep tuzla buz bastım
Her şey ne kadar anlamlıydı sırf sezgiden

Şimdi buradan duyulmuyorsa da hislerin sesi
Eskiden kalma kırık dökük duygularla
Akıyor sadece minicik seli
Yatağını bulamadan
Denizine ulaşamadan

Anlamını kaybedince içten gelen derin sesler
Yaşam tükenmişliklerle geçip gider

1992 - Bolu

Selim Bayrak

..Kayıp...

Nüfus cüzdanımda veriliş nedeni kayıp deniyor
Çok doğru bir tespit yapılmışsa da
Kendine yeni bir kimlik bulsun
Ya da eski kimliğine kavuşma gayretinde olsun diye mi
Yenisi verilirken bu not hala oraya düşölüyor
'Sızıntılar'a karşı önlem
Benim canımı, başıma gelebilecek olası ihtimallerden
Daha çok sıkmasa da
Bu ibare
Tanımlanmış tasniflenmiş
İletişimsel ağı sokulmuş kafa kâğıdımın
Sıradan bir önceki durum belirtiminin
Ben'deki belirimi nedeniyle
Bir ifade konusu edilmeye çalışılıyor
Bu incelemede
Ve benliğimin kaybı
Bu bir kez daha çıkarılmış kimlik kâğıdıyla
Bir buluşa indirgeniyorsa da
Kafa kâğıdımın kaybı
Yenisini çıkaracak bir meşruiyet sorunu yoksa ortada
Benliğimin kaybına hiç mi hiç yol açmıyorsa da
Yine de veriliş nedenin doğum yerine kayıp denmesi
Ölümü çağrıştıracı biçimine rağmen
Doğuverme gibi çöştürücü bir söyleme göre
Oldukça donuk kalıyor
Ve verilmekle arzulanan kimliğimi içselleştirmeme rağmen
Onla arama bir mesafe koyuyor
Bu arada, bu arada bağlacıyla beraber
Aslında Ben'liğin kaybı ya da bulunumu
Benliğin arzulanan arzulanılan
Ya da arzulananmayan arzulanılmayan değişimi
Kayıp: niteleyenin değişime verdiği anlamın ideolojik-etik nitelemesi

2002 - İstanbul

Selim Bayrak

..Uykusuz II..

(Bir rüzgar esse
Bir yağmur yağsa
Rahat bir uyku çeksem gece
Gündüze uyansam

İçimdeki deli coşkun pınar
Sussa da
Yeniden donsam

İçimdeki coşkun deli pınar
Sussa da
Yeniden doğsam

Bir rüzgar esse
Bir yağmur yağsa
Rahat bir uyku çeksem gece
Gündüze uyansam)

Bir rüzgar esti
Bir yağmur yağdı
Rahat bir uyku çektim gece
Güne uyandım

İçimdeki deli coşkun pınar
Konuştu da
Yeniden uyandım

İçimdeki deli coşkun pınar
Konuştu da
Yeni uyandım

Bir rüzgar esti
Bir yağmur yağdı
Rahat bir uyku çektim gece
Gündüze dayandım

22.09.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

..Uykusuz.

Bir rüzgar esse
Bir yağmur yağsa
Rahat bir uyku çeksem gece
Gündüze uyansam

İçimdeki deli coşkun pınar
Sussa da
Yeniden donsam

İçimdeki coşkun deli pınar
Sussa da
Yeniden doğsam

Bir rüzgar esse
Bir yağmur yağsa
Rahat bir uyku çeksem gece
Gündüze uyansam

18.09.2007 - İstanbul

Selim Bayrak

..Yok.

Bakabileceğin bir resim
Yakabileceğin bir geçmişin bile yok
Kaabileceğin bir şehrin
Akabileceğin bir nehrin
Aabileceğin bir kilidin
Oturabileceğin bir kilimin bile yok

24.07.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

.Vatan Gönülmüş..

Türkçemin derin kelimeleri gibi
Gözlerim dolu düşüncelerim demli
Anadolum gibi tanıdım seni
Sardım ince narin tenini
Yuvam burası dedim
Kalmam gerekli
Almanya 'nire'
Yurdum belli

Şimdi anladım ki
Vatan gönülmüş
Gönülsüzlere
Aşkım gömülmüş

Benden yaşayan ölü olmaz
Aşkım sürür kanım durmaz
İhaneti görmüş Anadolum susmaz
Ya aşkım galebe çalar bizi
Ya da sana vatan bulunmaz

2000 - İstanbul

Selim Bayrak

:*Bugün Aslında Düdü*:

Gördüğüm gözlerin değil
Gözlerindeki bakış asla değil
Duyduğum sözlerin değil
Söylemek istediklerim ise senle değil
Sevdiğim benliğin değil
Sevmek istediklerim ise bende değil
Bildiğim, bakışlarım dar sözlerim uçurum
Dar bir cepken giymiş bedenim ruhumu sıkıyor
Akan günler yarına asla merhaba demiyor da
Kimin umurunda
Aşkı aşkın ırmaklar ötesinde değil de
Kismetim ayağıma geliyor
Dadaist takılmak değil derdim
Bilincim "güya" bilinçsizce bilinçli akıyor
Yılların hapsedtiği anlamsızlık
Tüm anlamıyla göğşe vuruyor
Kapkaranlık gecede bir ay gibi yansıyor
Küçük(!) bir aşk hikayesi
Ne kadar büyük olduğunu tanıtıyor
Felsefe felsefe yapmadan kavranılıyor
Şiirin sonu gelmiyor
Ama kağıdın son beyazlığı
Bu cümlelerle doluyor

1999 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

'Bırak da Sesi Olan Söylesin'

'Bırak da sesi olan söylesin'
Bırak da sözü olan bitirsin
Bırak da işi olan girsin
Bırak da düşü olan gitsin
Bırak da dönüşü olan gelsin
Bırak ırak olan da sevin
Bahtsız talihine yerinsin
Kanlı kaderine serinsin
Düzlem kalmadı belki
Özlemine gerinsin...
Yelkenler fora bu akşam
Yetkeler bora bu mevsim
Yetiler silik bir tebessüm...

Bırak da önce kendini
Aslına düşman olmuş bendini...
Yeni bir arzu bulunmaz belki
Yeni bir duvar örülür ince belli

09.10.2005 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Acıyor

Acıyor
Gün ışığı temiz hava
Ne kadar değerse tenime
Düş aşığı derin mana
Ne kadar düşerse fikrime
Daha fazla acıyor
Açıyor
Kendini sonsuz huzura
An içindeki en ufak kaygıdan
Un ufak dağılıyor
An be an
Aynı bela düşümünde
Kaderine
Gemici düğümünü bağlıyor
Kulağında hep ince bir derya esinti
Nasıl olsa kördüğümünden ifade
Esinlerini yankı bulmaz bir boşluğa fısıldıyor
Boşa çözülmüş elleri ayakları,
Dizinin bağları
Bir adım yürümek için bile tutmuyor
İnsan önce kendini sevmeli
Kendi canını değil
Benliğini
Varlığını
Ötekini soluyan bedenini
Ölümüne sevmeli
Ölümden kaçmak için değil
Ölümlerle yaşam her an içi içe
Sonrası hep tanrısallığın bilinmez madeni
Şu an tek vatanı bedeninde
Gülüşlerinin iklimini bir şekilde yeşertmeli
Düşlerinin düşünsemelerinin
Tohumlarını ekerken
Büyüyen filizlerini fidelerini
Bir şekilde göğe yükselircesine biçimlemeli eğitmeli
Yaşama arzusuyla çelişik
Barışık olmasa da
Birbirinden haz duyan bi biçimde
O aslında nedeni olmayan yaşam sevincine
Yine oyun arkadaşı etmeli

Acıyor
Hala bir kalbin var demek
Melek yüzlü bir güzeli Sevmek için
Tüm benliğinde isyanlar çıkarıp dolaşan
Kundakçı bi deli....
Tüm yaşam senin içinde
Benliğinde içerimlenecek bile olsa
Seveceğin kişi senin dışında
Tanrının bir nimeti
Belki yanmamış bir ev bahçe kalmıştır
Vatanında

Sevdiceğine aşkla, çocuk oyunları ile döşeli
Cennetin bi benzeri malikanesi...
Tufanlar doluşsa da
Uğursuzlar dolaşsa da bahçesinde
İçinizde cennetten bir suret
Aşkınınızın hitabeti
Birlikte var olmak isteyen
Arzularınızın kitabeti

31.03.2008 – Kalıcı konutlar / Düzce

Selim Bayrak

Adın Sadece Bir Fısıltıysa

Bir fısıltıysa sadece adın
Derdini rüzgara anlat
İnce bir su damlası gibi akıyorsa yüreğin
Öfkeni denize
Sevgini küçük bir nehre boşalt
Duvarlarını kendin ördüğün kuytun
Belki kendi halinde bir kaynak
Kendi halinde bir güzel için
Çöldeki bir serap

Bir uğultuysa sadece fikrin
Arzunu derdine anlat
Çoşkun bir sel gibi akıyorsa gönlün
Öfkeni kendine
Sevgini bendine sakla
Bırak duvarlarını örsün bir güzel
Belki acın hiç dokunulmamış bir gazel
Kendi halinde bir ben için
Aşk dolu yuva bir seçim

02.08.2005 - Antalya

Selim Bayrak

Adını Sormasam...

Adını sormasam rengini bilemeyecek miydim
İnce sarı bedeninin
Denizine giremeyecek miydim
Masmavi gözlerinin
Düşlemlerimin karabasanı olmayacak mıydın
Ellerimin kazıntısında
Kokun silinmiş parmaklarımın arasında
Terimin sızıntısı çamurlu topraklarda

Adın mıdır
Çivi gibi çakarak beni toprağa gömmeye çalışan
Ölümün nefesinde evrenin her köşesine
Hayat vermeye dağılan
O hayata seslenip
Seslenmeyen bir akis bulunca
Kelimelerin düşlemi, telaffuzuna saldıran

Ve adım mıdır talihin budalası
Sonun her an tecellisi ve hakimiyetinde
Var olmaya dayanamayan

27.02.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Anadolu Diyarında...

Koyu karanlık yüzler...
Aydınlık düşünce
Yemyeşil gepgeniş bir ovada
Ekinlerin arasında
Tekil bir ağaç tekil bir ev
Tümel bir uzanım
Kapsamak ne güzel yeryüzünü
Bir halı deseni, sevgiliyi sımsıcak sarmalamak gibi

Dağların arasından usulca yükselmiş güneşin
Sabahın alacasında aydınlattığı altuni renkler
Dikelsi ışıkların olmadığı bir ortamda
Boğulmayan ince dantel gibi işlenmiş ayrıntılar
Yarımın gözlerine bakınca duyumsayabildiğim
Anadolunun ataca dokunulmuş diyarları...

Öğlene gitmek gerekecek birazdan
Dolabilmeli dolabildiğin kadar
Sabahın aydınlığının taptaze nefesiyle
Ve koyu karanlık gölgelerde
Gece de umutla yaşanabilmeli ülkemde
Öğlede vuruşabilmeli umudumun yazgısı...

Tozu dumana katmanın vesilesi
Karışıklaştırmak değil ortalığı
yazgımızı sahiplenebilmenin
Yürek dolusu
Gönül dolusu
Düşünce ufku davası

Kökümü salmışım toprağıma vatanıma
Durmadan zamansız budanmanın sancısı var içimde
Köküm kurutulamıyorsa eğer
Doğuracağım bir gün elbet
Koyu karanlık yüzlerde
Sabahın alacası aydınlığını
Ve yükseklerde kar olacak
Öğlen aydınlıkta aydınlığı boğmanın değil
Tüm bir insanlık tarihinin sahiplenilmiş mücadelesi
Açıp Anadolu diyarında
Zamansız budanmadan
Tozlayacağız varlığımızı
Bizi toza boğanları toza dumana katarak
Sonra açacak ki dünyanın her diyarında
Tüm insanlığın ağaçları
Kuracağız hep birlikte yarını
Bu artık evrene karşı varolmanın mücadelesi olacak
İnsanın insana değil!

16 Mayıs 2000

Selim Bayrak

Anlamak Değil Yürümek İstiyorum...

Anlamak Değil Yürümek İstiyorum...

Adını kainata belki
En güzel ben haykırabilir
Sana en güzel şarkıları
Ben yazabilirim
Varlığının eşsiz zarafetini
Şeni henüz görmeden
Öncesinden bilebilir
Ruhunun enginliğini
Seni hiç tanımasam da
En iyi ben sezebilirim
Işığının her görünümünü
Bir alfabe gibi okuyabilir
Rengarenk güzelliğini belki
En iyi ben betimleyebilirim
Ya da bunu hakkıyla yapabilecek
Son kişiyim...

Şair daha çok
Neyin olacağını değil
Neyin olamayacağını bilir
Eksildiklerinden doldurur mısralarını
Olamadıklarından tanır olanları
Hiç bir alete ihtiyacı yoktur
Anlamak için varlığı
Tersten okur anlamları
Ama bir kendisini görmez
Söküklerini dikemez
Her şeyi bildiğini sanır
En az kendisini tanır

Ama şair kendisi de olsa
Ne olamayacağını bilir
Boş hayaller yine de
Onun en büyük hevesi
Soluklandığı nefesidir
Sonsuza kadar kanar
Gönül yarası
Bir yere kadar kanar
Akıl karası
Herkesine bir nasihatı vardır
Kendine akıl fukarası
Şairin deliliği şanındandır
Ama canın en acıtan
İçindeki duygu fukarası

Eksilenler eksiltememiş
Akli başında bir şairi
Kaybetmiş kendini

Oysa
Deli şair
Bir hazinenin üstüne oturup
Çaldırса tüm sandıkları
Un ufak ettiği duygularının
Gazabında
Sandığı şey aslında
Bir sandıkta olmayanlardı...

Şimdi Uzağında olmak kolay
Uzağında olunanın
Ya yakınında olmak isterse
Hayal kahramanın
Kime ne söyleyeceksin !....
Boş ver
O yüzden yorma kendini
Sen çok zaman önce gömmüştün
Kör bir mezara
Sahip çıkmadığın benliğini

Ölüler de şiir yazar nasıl olsa
Yokluğuyla bile konuşur insan
Senin zombi çenen herkese yeter
Yeter ki söz söylemekten başkasını umma
Şımarık bir çocuk gibi
Arzularını boşa yorma....

Şu an hayatta
En değer verdiğin varlığı
İncitmek istemezsin sanırım
Acılarından kaçmak yerine
En derinden yaşasaydın onları
Bir güzele verecek
Bir ömrün kalırdı belki
Kaçacak bir yerin yok artık
Hangi ormanda saklayacaksın Peri Kızı'nı

Bir şairin sözü bitmez
Aklı başında olanın belki
O yüzden deli şairim
En görüldüğün yerden
Sahipsiz kalmış düşlerinden
Kime hangi kainatı kurmak istiyorsan kur
Ama bir mezarı bile olmayan bu deliye
Hak değildir bir Peri Kızı
Kimse sana artık getiremez
O hep beklediğin yazı

Susmak için değil
Bunca kendine sitem
Şöz kabına sığmıyorsa taşar
Ölü deli şairler mezarından bile

Dirilere masal yazar
Kalplerinde hala
Sonsuz bir umudun hayali yaşar

Hiç ulaşamayacak bir hayalin
Yorgunluğunu yaşama akılsızca
Deli olmak akılsız olmak değil
Artık anla be adam anla !

Selim Bayrak
01.09.2025

Anlamak istemiyorum...
Tünelin ucu
Zifiri karanlık olsa da
Ben o sona
İçimdeki aydınlıkla
Hiç Durmadan
Yürüyorum...

□□

Selim Bayrak

Anlık...

Anlık oluşlarda buluşmayı bulunmayı
Kavuşmayı koşuşmayı severim
Bir arpa boyu yol kat etmeden
Bir hayat boyu seyire öykünerek

24.05.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Antartikadayım

Antartikadayım
Beyazın yansısında soğğun dansında
Zaten titrek bedenim
Giysinın buğusunda sıcakın kuytusunda

Antartikadayım
Uzağın kamburunda...
Dolanır kar tanesi
Dolanır bir sis
Dolanır bir adam
Duralır kan tanesi
Büzülür bir his
Büzülür bir adam

Antartikadayım
Evrenin merkezinde bir adayım
Bilinmez derinliğine
Derinliğin serinliğine
Bilinmez derinliğinde
Derinliğin serinliğinde...

Antartikadayım
Dünün bugünü, yarının dünürü
Bugünün düşünü, yarının düşünümü
Rast gele geldim, rast çeke gidelim

Antartikadayım
Konserve telaşında dayım
Oğlan dayıya çeker
Konser verme tebaasındayım
Yalnızlar sürüsünde tipinin sürünümünde

Antartikadayım
Geçmişin hebası, bu günün hesabı, yarının hatasındayım

Antartikadayım
Antik bir adayım

Selim Bayrak

Arama Boşuna

Baktığın gibidir güneş rengim
Bıraktığın gibidir sana sevgim
Olduğun gibidir seven 'ben' 'im
Olduğum gibidir aşka kinim

Çabaladım boş yere yad ellerde
Şevgiyi salmışlar dağ sellerde

Arama boşuna bu solgun caddelerde
Arama boşuna düşlerini
Kim görmüş ki yarını bugünden daha açık
Kim görmüş ki yarını dün gibi

Anlamsız duvarlar rüzgarlar estiğinde
Çökerlerse üstüne dur kaçma
Umudu işte o an bırak sen bir yana
Ruhunu işte o an sakın kaçıрма

Selim Bayrak

Artık Bundan Böyle...

Artık bundan böyle
Yeni bir aşk doğacak
Adımların yavaş yavaş
Duyguların güçlü olacak
Bir bakacaksın gelen gün aydınlık
Bir bakacaksın giden aşk yalnızlık
Soracaksın geçmiş nerede diye
Geleceği bulacaksın
Gözlerim o an kapanmış olacak
Senin aşkın bana yeni bir hayat sunacak

1997 -İstanbul

Selim Bayrak

Askerlik Hatırası 2 / Yapılandırılmış Veri İstatistik Alanlarında Dolaşınımalar

Koşullandırılmış beklentileri karşılar
Konumlandırılmış bireyleri arşınlar
Sonuçlandırılmış görevleri karışımlar
Uğraşmış emeği kurşunlar
Ulaşılmış hedefleri sorgular
Unutulmuş ayrıntıları sargılar
Soru sorma vakti geldiğinde
Sonrasını sarmalar
Cevap verme işleminde
Koşullandırılmış beklentiler dışında
Koşullaşmış girişimleri
Hata payı en aza indirgenmiş kurtarılmışlığa
Kurtarılabilirliğe uyarlar
Yapılandırılmış veri istatistik alanında dolaşınımalar
Yarınımı bu güne ışınımalar
Gidişatta entropi az ise
Ruhumun uyumu dolunay gibi ışıldar
Sarı salmatik pilavı
Yarı kalmış serabı
Yarım kalmış gazabı
Yarım varmış hesabı
Uçkuru gelmiş sedalı...
Sivilde sessizlik
Derin bir ızdırabın medarı
Bu mahalde
Rahat bir ufkun
Sökmüş bir şafağın
Şimdiden selamı
Åkse vurgun sevdanın
Åkse durmaya koyulmuş
Gürültü temizlik drenajı

2 Ekim 2002 - Serinyol / Hatay

Selim Bayrak

Askıda Asılı

Askıda asılı
Baskıda yazılı
Dizgide çizili
Çizgide dizili
Tornada düzülü
Kornada büzülü
Düttürü dünya
Fittiri bünye
Sebebini sorma
Saatini kurma
Efkarını yorma
Keyfini burma
Düşünüp durma
Üşenip kudurma
Bezgin Bekir
Kızgın tekir
Şezgin Selim
Üzgün elim
Aşka kadir
Yalnızlığa muktedir.....

05-12-2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Aslında Ben Bir Korkuluktum...

Aslında ben bir korkuluktum
Gözlerinin önünde serpilip beliren
Sen sevimli bir kedi
Alımlı bir ceylan idin
Saman kalbime işleyen
Duraksamak istedim işte o an
İnsan olmak değildi derdim
Ne kırmızıya boyamak
Tonca saman benliğimi
Beni meşke salsındı
Aşkınin çilesi
Yokolsaydım donuk bakışlarında
Sarmalasaydım ince bedenini
Saman tanelerimi yakışlarında
Sonunda ya bitip tükenmek vardı
Ya da umutsuzluğun içindeki umudu kucaklamak
Son tanem yanaña kadar
Varlığımda varlığınla varlaşmak

Selim Bayrak

Aslında oğu Zaman Yanıldık

Aslında çoğu zaman yanıldık
Hep kendimizi kandırdık
Güneşin bizim için doğduğunu
Dünyayı malımız sandık
Misafir olduğumuz yaşamdan
Sonsuza uzanan kapılar açtık
Düzeni arzularken
Kaosu da yarattık
Geleceği garantilerken
Bugünü batırdık
Batalıklar üzerine gökdelenler yaptık

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Assos

Ah Assos ah!
Savcının koynunda bir dosya
Davalı hep sen...
Hakimim hükmüne mühür arıyor
Mührü hep ben....
Midilliden pembe bir yel esiyor
Mühür, mühür gözlerine vurgun
Davalı yumuşacık yünlerine rüzgarın...
İskele alabora bugün
Memo yine 'boğalara' düşkün...
Selim akli yine midilli silüetinde
Ay ışığı yakamozda
Gecenin koynu limanın ucunda
Her zamanki gibi rüzgar tersine esiyor
Agalardan biri bir türkü tutturmuş
'Kara toprak' yerine sesleniyor...
İskele başı şimdi ne zaman
Kuş kovuğuna düşman
Kaptan Nemo affedersin Memo
Duy beni tez zaman
Yine ufka dalalım hiç durmadan...

2003 Yazı - Assos

Selim Bayrak

Aşık Olmamak Olmaktan Zor

Duygularım yapayalnız kalmış düşlerimde
Sorunlarım ur bağlamış doğuş günlerimde
Seslenme ey yar
Mucizemden önce
Seslen sen ey yar
Mucize yok ise

İnanmamak inanmaktan zor
Öldürme beni ölümsüz zaman
Ne olursun biraz daha yor

Hayallerim tek başına kalmış gerçeklerle
Sezinlerim yok olmuş sessizliklerle
Seslen sen ey yar
Boş ver aşkı dinle
Seslen sen ey yar
Boş ver gir kalbime

Aşık olmamak olmaktan zor
Vazgeçiver sen Selim bu düştün
Ne olursun O'na aşkı sor

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Aşk Bilhassa Sorulur...

Aşk bilhassa Sorulur
Yaşı geçmiş güzele
Al gönlümü yoğur dur
Aşı gelmiş bezele

Aşk neleri doğurur
Başı erer göklere
Az semeni soğurur
Şaşı gider ökseye

Deryalar içinde o saklı
Hür yarlar izinde ulantı
Her zaman bir şeyler yasaklı
Hülyalar hasrete bulandı

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Aşka Davet

Bir gl değilim ki ben
Kalplere sevgi gülücükleri saçan
Bir mr olamam ki ben
Yaşama anlam katan
Beni sen! Allayıp pulla
Gönlünden bir demet ęiçek yolla
Unutma! Unutturma!
Kırmızı ışıkta beni solla

Çok Şey beklediğimi biliyorum
Ama inan!
Vereceklerin alacaklarından az
Kıştan çıkacak benliğim
Bakacaksın her taraf yaz

Yanıp kavrulurken aşkımdan
Soğuk ieeğin olacağım
Hayatında salınıp dururken
Yaslanacağın omuz

Beni anlayacaksın
Her Şeyin buruk bir sevince dönüştüğü anda
Geleceğin kısa olduğuna yanacaksın
Sevgimin kapılarını aınca

1993 - Bolu

Selim Bayrak

Aşkın Acı Seli

Yazıyorum kalbimi her gün sana yeniden
Kaçmıyorum asla aşkın acı selinden

Güvendiğim zaman
Görmediğim yüzün
Savunduğum duygum
Savrulduğum ruhum
Sevgimi tüketmedi
Aksine yüceltti
Canımı bin parçaya
Ayırıp yeşertti

Seni düşünürüm sen yokken yanımda
O an hayalinle olursun yanımda
Oysa bir nefeslik arada
Ölüm gibi ayrılıklar
Oysa bir nefeslik arada
Ölüm gibi ayrılık var

1997 - Düzce

Selim Bayrak

Ay Balığı

Bir ay balığı kadar
Soğuk ve sıcaktır Karadeniz
Karanlığın usultusunda
Alacalı bulacalı yansısını
Batık gemi sanırlar

Antika sevdası bu güne taşınmaz gelirse
Ya da cevherin batmış olanı
Çıkarılmadığı sürece mühim değilse
Ben gönlünün ufku boyunca
Gezinmeye başladım
Ne olur bu kadar çabuk
Seyrimden silinme

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Ay Işığı

Nerede bir dűş görsem sen
Ay ışığı gibi yalnızım bu gece
Zen gibi seyreyleyip
Dűşsemde sevgilerin muhabbetine
Aşkın adı tektir gönöl defterinde
Nâzenin ellerin kapasa da perdeyi
Ay ışığı yansım aydınlatmasa da gezegenini

Selim Bayrak

Aynı'zede

Geleceğini hatırlamamak istiyorsan
Geçmişine takılı' kalmaktan kurtul
Temizle gereksizleri hayatından
Yeni olasılıklara doğru...

31.08.2012 - Kaynaşlı / Düzce

Selim Bayrak

Ayrılık Tavsiyesi / Ayrılık Tasfiyesi

Gider gitmez haber ver bana
Gittiğin yer içimdeki uzak olmasın
Resmimizi başucuna koyduğunu söyle
Hatırladığın yer gönlümdeki anıların olmasın
Göğsümdeki yaran inim inim sızlasın
Sıkıca kucaklasın sevgi dolu sözcüklerin bedenimi...
Kederinden hiç boynunu eğmeden başın dimdik taşı
Bakışlarındaki aşkımızı
Gözlerinin bebeğindeki sımsıcak busemi
İzi vardır sana titreyerek bakan duygumun
Gizi vardır bende sen sende ben olmuş ruhumuzun
Görenler 'semavi' bir ufuk görür gözlerinin pırıltısında
Dokunmak istemez kimse böyle bir masumiyete
Biliyorum bakışlarını kaçırarak senden
En yakın dostun bile
Yalnız kaldığını sanacaksın
Bir alıp vereceği olamayacak kimseyle senin
Yalnız kendinin kalacaksın
Vakit gelecek
Artık beni de unutacaksın
Benliğinde kimliksiz bir aşk dolaşmaya başlayacak ki
'Gözlerin gözlerime değdiğinde'
Bu adama tekrar âşık olacaksın

Sen buralardan gider gitmez
Sanki ölmeden mezara girdim
Sanma ki bendeki sen öldün
Ben yine senle birdim
Mecazi oldu her adımım
Meğerse ki ben senle ben gibi görünürmüşüm
Merak etme kimsenin hayaletle bir işi olmaz
Bu yüzden can nefesim koy dedim resmimizi başucuna
Bir anı parçası deyip geçme
Dikkatlice bak her günkü bakışındaki ışıltıya
Sendeki ben bendeki senin şimdiki hali dolandır zaten odanda
Ben hayalet gibi dolaşmaktan oldukça memnunum buralarda
Bedenime kavuşacağım gün dün gibi aklımda...

29.04.2006 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Başka Bir Şey Olsun, Aşka Bir Şey Olmasın

Beni sana terk ettiğim yerde
Oyundan yorgun düşmüş
Dingin saf çocuk uykularım kaldı
Beni sana terk ettiğim yerde
Binbir masal düşlerle dolu
Rengarenk çocuk rüyalarım kaldı

Beni bana terk ettiğin yerde
Beni sensiz bıraktığın gözlerim
Aşka yetim
Beni 'bana' bıraktığın yolumda
Ufkuma hiç dinmeyeceğini bilemediğim
Kabirsiz matemin kaldı
Beni 'bana' bıraktığım 'ben'siz' dünyamda
Her adımında yokluğun kördüğüm varlığım olup
Günlerim sebepsiz kaldı
Yaşama sevincinin sebebi de yoktur ki
Yine de
Gönlümde hep bir sebep arayan
Sonuçsuz bir deli
Kalbimde varlığın gibi unutulduğu sanılan
Binlerce ölü kaldı
Dirilmem için dirilmen gerek biliyorum ama
Var-oluşumda
Ne yeni bir bene ne yeni bir bana
Ne yeni bir sana ne yeni bir aşka
Mezar kaldı (Ki doğum olsun)

Velhasıl
Aşka aşık bir adamım ben
Onca zombinin dolandığı kalbimde
Yeni bir güzele hep yer vardı

31.01.2008 - Düzce

Selim Bayrak

Batır Bedenimi Yerin Dibine

Ellerimi tut karanlık
Gün ışığıyla bırakma beni
Kör olsun gözlerim bir anlık
Batır bedenimi yerin dibine
Köklerim gömülsün ölüm sessizliğine

İzletme bana gösterideki sahneyi
Paylaşmak istemiyorum
Umurumda diğerleri
Batır bedenimi yerin dibine
Sal ruhumu
Gökyüzünün derinliğine

Yeniden yeşerirse...
Cananım...
O zaman yollara düşmeye hazırım

Bir yağmur bir şimşek
Tozları silip süpürecek
Sızan güneş ışığı köklerine
Ona ölümü hediye edecek

Batır bedenimi yerin dibine
Sal ruhumu
Okyanusun köpüklerine
Batır bedenimi yerin dibine
Sal usumu
Varolan gerçeğe
Batır bedenimi yerin dibine
Batır bedenimi yerin dibine
Batır, belki gelir o an gövdeme
O zaman olmak istiyorum yeryüzünde

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Ben Bir Şairim, Yazmam Gerekir

Ben bir şairim
Yazmam gerekir
Yazdıklarımın arasında seni bulmam
Ne kadar sorgulasam da seçimimi
Beni anlattığından kuşku duymam
O zaman neden diye bir soru gelir insanın aklına:
Kalem karalamaz kağıdı...
Hiçlik avutmaz ki insanı
O da bir varlık olur çıkar
Anlamı kavranıldığında
Ancak yoksunluk benliğinin her tarafında
Senden her gün bir parça koparır gibi
Günler geçer yürümek kalır
Görmek duymak dokunmak tatmak yok
Belki çarparsın duyumların eşliğinde
Mavi bir düşe
Düşe kalka uzanırsın yaşam sevincine
Ümit umuda dönüşür gibi
Düş dediğin gerçeğin ta kendisi
Eksik kalınan varlık
Tamamlamak ister tarihini
Her canlı eşini arar
Kim sever ki yalnız bir garibi
Ve mücadelede direnç göstermek istiyorsan
Sen sev şu yalnız kişiyi
Yalnız kalmayı "umutla" becerebilmek için değil
Umutla kurmak için geleceği
Umut büyük bir kucaklayıştır
Yarı yareni yarını mücadelemi

Selim Bayrak

Ben, Seni Dolaşıyorum Her gün

Bensizlik gelirse aklına
Bir de dön bak kendine
Ben seni dolaşıyorum her gün
Sen bana gelmesen de
Gel desen de

Acımın terisin
Gönlümün seferi
Ölümün tehirisin
Umudun seheri

Yalanlar hiç bu kadar
Avutmazken `ben`imi
En büyük yalan aşkım
Sarmalarken tenimi
Unuturken geçmişini
Yarına ben aşığım

2002 - İstanbul

Selim Bayrak

Ber-t-araf

Ne gül bahçesindeyim sevdamin
Ne de ciğerim eskisi gibi yanar
Ne arafındayım hesabın
Ne de senin tarafındayım ki
Gönlüm artık sana kanar

01.09.2012 - Kaynaşlı / Düzce

Selim Bayrak

Bildiğim Bir Gerçek Var...

Bildiğim bir gerçek var
O da doğru değil
Sildiğim bir çok yol, yar
Kalbim aşka eğil

Hüzünler ruha dolsa
Umutlar yayan kalsa
Sen yine gülle seçil
Sen yine aşka geçil

Bildiğim bir gerçek var
O da doğru değil

.....

Pek fazla bir şey değişti sanma
Ben yine buralarda aynı haldeyim
Herkesin lafı tavrına kanma
Ben yine buralarda aşka kal dedim

1994 - Bolu

Selim Bayrak

Bir Anlamı Olmalı

Bir anlamı olmalı.....
Yaptığım hataların
Kaçtığım durumların
Bir anlamı olmalı mı
Neden bir hançer göğüs kafesimin üzerinde
Duygularımı un ufak eziyor
Anlam histir
Sis neyi gizliyor

Bir anlamı olmalı...
Günahlarım kendini nöbetliyor
Sevaplarım derdine güceniyor
Neden bir sevda gönül yaramın bağrında
Kendini bu kadar ağır ince ince nakkaş eğliyor
Aşk gizdir
His neyi süslüyor

Bir anlamı olmalı.....
Rastlantılar düzenlilik arz ediyor
Düzenler hep son buluyor
Neden hep bir gölge fikrimin dumurunda
İnancımı inançsız bir inanca belitliyor
Düş közdür
Söz neyi Öz'lüyor

Bir anlamı olmalı...
Ömrüm beni seven 'bir' güzelin kollarında
Yeniden hayat bulmalı
Bir anlamı olmalı
Gönlüm önce kendi koylarında
Sularını turkuvaza bulamalı

Derin ve temiz duygular
Son'suzluğa kendini kurgular
Serin ve emin adımlar
Bir güzelin ruhunu sargılar
Sıcak ve güçlü adımlar
Bir ruhun sefaletini uğur'lar...

15.07.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Bir Aşk Ki Öylesine! ...

Bir aşk ki öylesine...
Öylesine sıradan ve sıradışı
Duygular göğre yükselircesine
Yükselircesine aralardan ve salıntılı

Benliğimi kaybettim
Kaybettim seni bulamadan
Öylesine uzakta kaldı ki
Öylesine alıştım ve alışamadan

Alışamadım...

Kulaklarımda rüzgarın fısıldayan uğultusu
Hayallerin
Gözlerimde bir düş
Yorgun sevgilerin

Ellerim dokunmak ister sana
Uçuşurcasına
Ve uçuşurcasına kaçıyor duygular
Umutsuzca

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Bir Biçimsel Açılım Sorunu

Bir biçimsel açılım sorunu
Görünmeyen kütlelerin yarattığı
Şahte bir sonuç mu bu
İstenmeyen bir çok şeyi
Kabullenme zorunluluğu
Dizginlenemeyen arzuların
Umutsuzca yok oluşu
Nerede nasıl niçin kaybolduğunu
Bilmediğim benim
Bana son dokunuşu

1996 - İstanbul

Selim Bayrak

Bir Düş Uzakta

Bir düş uzakta
Bir gülüş asır öncesi
İrmak ırmak dolanırken seyran
İlmik ilmik dokunur sevdan

Öyle birden dönmez
Bir anda dönüveren devran
Ya sonsuza çiz efkarını
Ya hemen şimdi davran

22.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Bir Gün Bir Yağmur Olup Yağarım Belki

Bi gün bi yağmur olup yağarım belki
Ufku açık engin deryalara
Dolu dolu
Bardaktan boşalırcasına bi sağanak gibi
Biliyorum her damlam
Denizinde, sadece bi kum tanesi
Ama denizin elleri yoktur
Ve kayıp gitmez zaman orada
Parmaklarının arasından...
Bütünlenmekse karşılıklı aşk; sevgiliyle
Gereksiz bi aparat bi kum saati
Ara sıra kumsalıma gelip
Ezmen değildi dileğim
Sana aşık kum tanelerimi
Ve sana aşık kum tanelerimi
Avucunun içine hiç almasaydın keşke
Alıp yanında götürmeye kalkmasaydın
Bi süs değildi sana karşı duygularım
Üzerine giyip çıkarabileceğin bi elbise asla
Ve ve ve kum tanelerim
Parmaklarının arasından
Sonsuzluğa akıp gitti diye
Beni suçlayamazsın
Elin elimi tutsaydı gerçekten aşkla sıkıca
Asla beni avucunun içine almaya çalışmazdın
Zaten avucu içinde olduğumuz hayata
Hiç düşünmeden
El ele benimle birlikte atlardın
Ve gönül gönüle kayıp giderdik
Hayatın; bizi pamuk ipliği ile doladığı
Parmaklarının arasından
Özgürce boşluğa
Mumumuz sönene kadar...
O mumu sen hiç yaktın mı
Ben söndürdüm de
Daha taze dumanım değmesin alevine
Kirlenmesin, is tutmasın hiçlik
İçlenmesin boşuna şarkılarım eski bi hikayeye...

4 Ekim 2011 / Düzce

Selim Bayrak

Bir Gün Çıkar Gelirsin Diye...

Bir gün çıkar gelirsin diye
Hiç ummadım
Ne pencereden baktım dışarı
Ama hiç uyuyamadım

Bil gül açar görürüm diye
Hiç uyumadım
Bir gül bahçesinde olsam bile
Hiç birini umamadım

Allarım ben, ocağında
Ağlarım sen, sıcağında

Ağlarım sen,... koylarında
Bir kül mavi renge bulanırken
Bir al gülü tutamazken
Rengim bend'im
Örgüm sende
Rengim sendin
Kaldım ben(') de
Rengim sendin
Soldum Ben(') le

13.07.2008 - Düzce

Selim Bayrak

Bir Hayal Kırıklığının Vesvesesi...

Üzüntüden umut biç(bile) medim
Sevinçten umutsuzluk biçbildim, biçebilindi

Gidişatı yok bu yazının
Atın ayağı kırık değil buruk

At başı gördük bir yarışı
Sonrasına dair göremedik mi ki
Herhangi bir tırmanışı
Andaşıklıkta değişimin silsilesi çıta
Artık daha yüksek mi duracak

Hamlık mı bu:
Hayal kırıklığının vesvesesi
Yoksa geçmişe inat
Azdan çok biçmenin yorgunluğu mu
Rastlantının perspektifine es geçmeyen
Zirvenin kıyısının onuru
Zorunlulukların alanını daralttı
Potansiyelin alanını boşalttı
Doldurmak için eylemek gerek

19 Eylül 2001 - İstanbul - Avrupa Basketbol Şampiyonası Finali sonrası

Selim Bayrak

Bir Şeyler Kıpırdadığında

Bir şeyler kıpırdadığında
Yüksek basınçlı sisli kuytularımda
Göğe yükselmek isteyen soluklarım
Genzinde kirli havayı daha bir hissederken
Dağınık bir biçimde
Rast gele sıkıştırılmış moleküllerim
Un ufak olmuş atomlarım
Acı devşiriyor puslu oksitlerden
Daha bir gacırdıyor
Aldığı paslı elektronlardan
Berrak hava belli ki
Benden çok uzakta
Ta içimde
Daha yukarılarda
Gözümde yükselen her derin nefes
Göğsümde yükselmeyen her derin nefese
Vurgun yaparken
Her gün derinine daldığım sığ korkularımda
Aralanmış bulutlardan sızan güneş ışığı
Durgun su dolu kist tutmuş topraklarımda
Kök salmış duygularıma
İşıltılı bir korkuluk elbisesi dikerken
Kendi bedeninden dışarı uçamayacağını
Anlamazlığa gelen arzularım
Gerçekliğin bilinçaltı terennümünde
Tecellisinde
Azıcık yukarı kaldırdığı başını
En ufak yükseltide döndürürken
Sonumlandığı kuytuda
İrin dolu bir mezara gömerken her daim
Hareket edebileceği olasılıklar belliyken
Bir hayalet gibi
Bir buğu tanesinden bile daha bağımsız
Dolaşacağı anın
Bir güzele yoğun bir duygulanımda geleceğini umarken
Kanatsız uçulacak deryanın
Kendi varlığında
Nöronlarıyla inşa ettiği
Benliğinin akışkan duvarlarının
Bir yalnızlık senfonisinde
Bestelediği sağır odasının
Mapusane duygulanımında
Göğüs derin bir nefes çekerken nemden
Göz üzerine vurmayan bir güneş ışığından
Demlenmeyi filiz vermeyi umarken
Beden
Anlamsız bir yığın gibi
Kendi ağırlığı üzerine çökerken
Ben aniden 'âşık' oluyorsam
Daha önce aşına olduğum
Güzel bir yüze
Arzularım göğe yükselmek isterken safiyane

Durgun su dolu kist tutmuş topraklarımda
Duygularımın nemden çürümüş kökleri
Un ufak dağılırken umarsız
İşte un ufak olmuş nefesimin atomlarının
Göğe yükseldiğini gören arzularım
Üzerinden yükseleceği herhangi bir alan bulamazken
Derin bir ah nefesi olarak geri düşerken ciğerlerime
Göğsümde hafif bir kıpırdanma oluyor sadece
Ve yıllarca yanlış inşa ettiğim geçmişimin kimliğimin
Hafif bir kıpırtıda yeniden viran olduğu düzlemde
Yıkıntılardan kaçarken benliğim
Prangalı hayaletlerle hayal ettiklerimle buluyor kendini
Yıllarca tarumar ettiğim bahçemde...

22.03.2008 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Bir Umuttu O Günler

Bir umuttu o günler
Bir alevdi
Yaşama heyecanla sarılan kişiler bizdi
Ya şimdi
Yalnızlığın sesi yanımda
Uzun uğraşlar sonunda
Pes etmek haram bana

Hala o günün ayak sesleri
Hala o günün sevinci
Fikrimden hiç silinmedi
Hala o gün seni pşm
Hala o günkü glşn
Yine taptaze şimdi

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Bir Yudum İhtimal Ya Da 'PERİYE

Bırakıp gideni bekleme
Sevdiğin bi hayal
Kalbinde öylece durmasına şaşırma...
Kov
Onla olan ümitlerini ki
Tohum bitmez umutsuz
Umut kalmaz yarsız
Kendine düşeceği yeni bir uçurum bulur
Gönlüne düşleyeceği yeni bi masal uydurur
Ama hayaletler kendine aşık narsistlerden
Aynada bi tek kendilerini gören
Yine de ustalıkla aşığına ağlarını ören

Seri katil soğukkanlıdır
Per Peri Periye ise duvar
Kurban Per perişan
Urban anadan üryan
Aşkta çıplak kalmayan
Kendi aynasında çırılçıplak
Her bi elbisesi
Bi hayal-et kisvesi
Ve ne kadar hayal edersen
O giysiler ardındaki
Daha da kadife zarif bi geleceği
Senin hakkın odun
Kurda kuşa kaldı
Etin budun

Bir periye inanırsan hayatın alt üst olur
Bir güzeli kandırırsan gönlü mayhoş akli sarhoş olur
Bir güzele kanarsan
Bir yudum ihtimal o da seni seviyordur

Aynı kaba tükürürsün de
Kadehler ayrı ayrıdır
Bir güzelle aynı kadehten içtiğinde aşkın şarabını
Üzerinden çabuk at şaşkınlığını
Hayaletler hiç gitmeyecek sandın ya mabedinden
Bi serap gördün diye çözme dizinin bağını salma kolunu
Sımsıkı sar Güzelinin ruhunu
Ve devir kadehi üstünüze
İslansın ıslandığı yere kadar yolunuz
Bi hayal-etle ise kisvesini ıslattığınız için gelmişti sonunuz....
Dedik ya bi seraba düşersen eğer çöl ikliminde
Bi yudum ihtimal
Vardığında yanına
Orada hala duruyordur.....

31.05.2012

Selim Bayrak

Birkaç Cümle Kazınsın....

Birkaç cümle kazınsın bu satırı düşmüş kitasız yollara
Çözünsün ki erkenden mürekkeğim
Adını yazdığım boşluklar arkandan ağlamasın...
Elimi tutmaz yar
Gönlüm belki elsiz bilirsin
Kalbim dilsiz
Ya hep elimi tutan kader
Kederime neden bu kadar ilgisiz...
İçimdeki sözler her derdimi sözler de
Özneme akan sözler neden her zaman kifayetsiz...
Öyle bir anlam bulmalı ki 'fikrim' fikrine didinsin
Öyle bir kapsam bulmalı ki kalbim
Sevgisine değer veren
Mirasyedi gönlüm yetinsin...
Durduğu-n- yerde edinilmiyor istenilen
Aktığı düzlemlerde de edinilmesi şüpheli...
İki satır iki kelime derdini değil ilgini ifade etmeli...

04.12.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Bitmeyen Bir Dans

Bitmeyen bir dans
Dinmeyen bir melodi
Dinmeyen bir yas
Bitmeyen bir komedi
Sönmeyen bir his
Dönmeyen bir sevgili

Defalarca içime çektim
Hasretin nefesini
Defalarca yolunda sektim
Duyamadım sesini

Bir şey
Öylesine eskiden kalan
Bir his
Ölesi'ne kalbime dolan
Bir ben
Böylesine açmadan solan
Bir sen
Böylesine alımlı olan

Eski bir vahayım
Nehrin aşağısında kurumuş
Yeni bir bulutsun
Göğün ufuklarında yoğrulmuş
Umarsızca yağıyorsun
Aşka susamış toprağıma
Dua et
Gerçeğı öğrenince solacak yaprağına
Ya da
Belki de
Karşına dikilecek mabudeli delikanlıya

1994-Bolu

Selim Bayrak

Buğulu Vahan

Buğulu vahan...
Umut olurdu gül odan
Gülyüzündeki fırtınan
Aldı beni yar

Kuğulara çalan
Beyazlarda yok olan
Gökyüzündeki fırtınam
Aldı seni yar

Ağlasam duyar mı
Anlatsam ağlar mı
Alışsam geçer mi
Geçersem biter mi
Savaşsam değer mi
Ulaşsam sever mi
Seversem yangınım söner mi

Savaşsam değerdi
Ulaşsam severdi
Severse(m) yangınım seherdi...

2000 - İstanbul

Selim Bayrak

Buğulursun...

Buğulursun dememiştin
Karanlık odalarda
Nem işler iliklerine
Göz kapakların komalarda

Yarınında ben yokum
Yarınında umudun
Demiştin dedin varsaydım ben korkakça

Gözler konuşmuş sadece
İnanmadım değil
Sözler unutturmuş
Kör adım sefil
İki mavi okyanus
İki seyir
İki adım iki kulaç
Geri çekil
İki mavi okyanus
İki nehir
İki adım iki kurak
Geri çekil

2002 - İstanbul

Selim Bayrak

Burunda Mandal

En sevdiğim aşk şarkısı
Hep söylenmiş
En sevdiğim kırmızı gülüm
Hep solmuş olandır
En büyük aşk hikayem
Dolmuş kuyruğunda
En büyük aşkım
Hep geçmişte yaşanandır

En uzun yol
Yüreği olmayan
Düşe dokunmayandır
En büyük projemin
Görünürdeki tezahürü
Dişe dokunmayan
Adı konmayan
Yerinde sayandır

Arkadaşına söyle!
En sevdiğim sek sek
Daha hiç oynanmayan
En güzel burunda mandal
Daha hiç takmadığımdır
En çocukken bindiğim sandal
Aşkımın sularına ulaşamayan
Hiç inilmemiş
Ama sürekli su alan
Boğultular altında yine de yol alan
Duyumsansa da algılanamayandır

Saman altından su yürütmeyi değil de
Su üstünde saman taşımayı öğrenmek lazım
Külçe gibi, sandalla dibine battığının farkına varıp
Atlayıp güvenceden
Mahcup bir biçimde
Anlamsız
Suçlulukla da olsa
Derinlikler arasında
Tonlarca basınç altından
Sahiline çıkmayı ümit etmeden
Sadece sularına yüzmeye çalışmak farzım
Değilmiş alınyazım

24 Ocak 2001

Selim Bayrak

Çağla (!)

Sen yağmur olup aktın yüreğimden
Sızdın ellerimden
Süzdün ömrümü, tüketti

Sen yağmur olup aktın gözbebeğimden
Sızdın dillerimden
Sözdün, gönlümü dil-etti

Ben kagir olup
Kaldım düşlerimden
Sustum, harcıma tüketti

Ben kagir olup
Kaçtım 'Uz'larımdan
Saçtım közlerimden
Söndüm, sevgimi kül etti

Bir kül kedisi girdi yine rüyama
Hala yepyeni bir çağla
Bir orman kedisi ben sevgisiz dünyamda
Hala yüküm'süz bir ceza
Hala hükümsüz bir tuğra

Mayıs 2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Çekme Fiyonk

Neden direniyorsun ki....
Dokunduğın kalem
Varlığına dolanmış bir sarmaşık gibi
Dolanmıyor donatmıyor sarmalamıyor seni
Kıçı kırık bir falçata gibi
Yarım yamalak kesiyor
Arzu sepetini...

Anlam demetinden anlam çıkarmakla meşgul
Anlam çoğulluğunun azaltımı anlaşmasına
İmza atan eylemlerim
Mastar ekine sığınarak
Eyleyen ben'e gönderme yaparken
Ben'in parçalı yapısını kavrayamayan aktüel bilinç
Kendisinin de fail olduğu
En azından salmanın sallapatisinde
Tetikçi tutulduğu eylemlerinin
Kesişimsel arzu beliriminin
Fiyonk çektiği sayısızlığın kerratında
Hiçliği numaralandırıyor

2000 - İstanbul

Selim Bayrak

Çeşitleme

Sokak sokak ser-ser-isi
Dol-aştığın kum-sallara
Solak solak ger sen ipi
Bul-aştığın tüm-sekleri
Az ar azar bizimkisi
Öt er öter tesellisi
Su-lamalı yüz-geç çel-tik
Devşir retı, dev şırreti
Kaba hat kabahat
Çala kal em mil-(l) -eti
Top-arlan! Nam-uslu ter-his
Duyar lan! Kes-er-iz...

Selim Bayrak

Çıkagele Yollar Çıkagele

Çıkagele yollar çıkagele
Âdem gitmeye üşenir
Bir olta attım yele

11.05.2004 - İstanbul

Selim Bayrak

Çiçeği Burnunda Meşakkatinin Mükafatı

Çiçeği burnunda meşakkatinin mükafatı
Ölabilir mi sanıyorsun bu
Her gün yeniden yeşerecek aşkının zevahiri
Korkarım ki son bulmasa da bu düş
Solabilir

En derinine kök salmış ayrık otunun tohumunu
Alabilir mi sanıyorsun
İçine düş'tüğün ince bir fikrin küçük bi saadeti
Korkarım ki zehir de döksen dibine
Kalabilir

Ayrılığı bilir ayrılabilir de
Tanıyor musun Sebatını
Hiç ışık almayan zindanında
Her zerresinde aynı saadetin gözünü yaşartabilir
Bin bir gardiyan diktiğin nefretinin nöbetinde
Bin bir masal bir düş güzel'den aldığı
En narin gülünü
Hiç ışık almayan zindanında
Hislerinin en ufak zerresine çaktırmadan yaşatabilir

Son günü gelmeden gülünün
Uğraşısı umudu henüz sona ermeden
Geçmişten vakit çalan ömrünün
An be an solduğun gönlünde
Yapayalnız kaldığın fikrinde
Gelecekten vakit çalacak bir umarı kalmaz
Ölüyken yaşayan bir adama da
Kusura bakma
Kimse mezar kazmaz

04.03.2008 – Kalıcı konutlar / Düzce

Selim Bayrak

Dağıtma!

Dal düşüncelerin derin ırmağına
Ama fikirlerinin o düzenli düzensiz neşeli sıkıcı
Yalın şiirsel ahengini dağıtma!
Gir amansız kayaları kaldırmak için altına da
Kendini hapsedip dört duvar arasına
Başını bir o köşeye bir bu köşeye vurup durma!

Selim Bayrak

Daha Fazlasın...

Gördüğüm günlerden
Sevdiğim düşlerden
Andığım dünlerden
Daha fazlasın
Ve sen
Hiç bilmesen de
Ben bir kaptanım
Açık sularda
Özgür benliğin

Selim Bayrak

Davet

Adacıklarını yaratmak değildi amaçım
Bölünmüşlükler ortasında yalnızlığın
Yine de bir kişiye öykünüyorum
Bir şiire başında son verir gibi
Davetsizliğin icabında
Davetin neden gerçekleşmediğine yanıyorum
Arıyorum soruyorum da bir türlü
Bin türlü işkençe içinde
Kendime atıllığı dayatıyorum
Davetsiz misafir yok mu be bre!
Havada asılı kalınca
Toprak işgalcilerinin pervasızlığına bile
Bu savunmasızlık içinde yem olamıyorum
Gönülleri işgale çıkmak için hazırlanmış ordularımı
Doğru mevkide konumlandırmadığımdan
Gönülsüzlük içinde
Yaşamımın en basit hedeflerinde
Bırak bayrak dikmeyi
Belki de bir zamanlar selim vardı burada
Bile dedirtemiyorum
O yüzden davetim öncelikle kendime
Haydi çık artık!
Aktığın akağı kavrayarak
Gittiğin yönde direnerek
Yarının bu sefer mütevazı
Ama adı konmuş
Yönü belli seferine

Selim Bayrak

Değil Ve Ya Da Hiçbiri

Değil ve ya da hiçbiri
Uzansam mı
Keşke koynuna
Yanına da değil
Altı üstü telefona

Telef olana yarin yolunda
Talihten bir sigorta vardır çoğu kez
Telef olurken terlenilen termik enerjiden
Önce selef sonra halef
Olay mahallinde kitabet olana
Anımsamak düşer sadece
Kaydedilmemiş olası olabilme ihtimallerini
Hazırlamak düşer ruhun sefaletini
Ya da unutmak
Bir sonraki adımdaki
Bir önceki adımın mahiyetini
Olasılıkların benliğin üzerine yığılması muhtemel garabetlerini
Son noktayı koyacak değil ya hiçbiri
Son nokta asla ulaşılamayacak
Ama hep olduğun yatak
Varlığının ötekisi

2000 - İstanbul

Selim Bayrak

Delilikse Delilik

Delilikse delilik
Sabahın üçünde
Çölde serap görmüş bedevilik
Açık gözde uykular
Açık sözde uyuklar

Hava illa puslu mu olmalı
Adem kurdu köpekle mi kovmalı

.....
15.05.2005 – İstanbul

Selim Bayrak

Deliselim

Ben hiç kavuşmadım ki
Ayrılığın hasretini çekeyim
Ben hiç sevdiğimi duymadım ki
Bir yar'enden
Sevgimin kıymetini bileyim
O zaman bu kanayan yara niye
Platonun gölgeler evreni
Değil mi ki hikâye...
Gölgesi düştü ya gönlüme
Gövdesi duralır fikrime
Gözleri dolanır
Hiç sarılınmamış belime...
Yalnızlık yine hükümdür
Kaçak sanık selime
Kargalar bile ağlar halime
Hâkim hükmüne mühür vursa da
Cezası düşse elime.....
Bir adam bu kadar zaman
Hiç yakalanmaz mı
Bir adam bu kadar zaman
Kaçmaktan hiç usanmaz mı
Sonu var ya her şeyin
Anın kıymeti aklıselimlerin
Yalnızlığım bengi-su'm
Cemaatim aklievvelerin
Hakkım elenenlerin
Talih yasaksa bana `bir' konuda
Kader en güzel ağını örmüştür oysa
Adımlarını kendinin dola'dığın yolunda...
Geç mi kaldı.....
Her yeni gelen.....
Yalnızlık benim kaderim değil
Kendim adını koyduğum hikayem
Dünyamı cehenneme çeviren gönül işkencem
Yoksa talih Salih gibi arkadaşım
Kader can yoldaşım.....

31.10.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Derdini Aramasana...

Tükettiğim bedenim
Terk ettiğim ruhum
Canlı bir robota dönüşmek değil sorun
Çansız bir robota ruh giydirmek hiç değil umurum
İkisi de ben ikisi de ben değil bir uçurum
Adını söyleme bana
Tanımlı değilim oyununa
Sevirmeye çalışma boşuna kendini
Zaten uzanmışım koynuna
Kayıp cennetimin kayıp ruhu
İki dudağının arasında
Korkma başına dert almazsın
İdam fermanımı ben çeker giderim kuytulara
Cesetlerim dolu dört bir köşede
Yine de aşık oluyorsam
Güzel bir yüze
Daha çokça çalınacak cenaze marşın
Cennetin kıyısında sapıttığın bahçende...
Oysa sen şimdi bir zombi değil misin
Dolaşmasana artık bu gözlerde
Aramasana derdini
Çaresizliğini zabitlayan bu sözlerde

15.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

Derinliği Duygularımız Yarlarda

Seviyorum! Diye bağırmak
Derinliği duygularımız yarlarda
Tüm benliğinle bak
Ufkumuz, geđmiŖle geleceğin arasında

Vücutun dikilir
Bir mabet gibi önüme
Gerçekler irkilir
Hayallere fırça darbeleriyle

AnlaŖır mı ki renkler aralarında
Yoksa yalnız silüetin mi olarak kalır
UlaŖamazsam ben sana aydınlıkla
Doğam canlılığını sana nasıl taŖır

Selim Bayrak

Dilinin Ucunda Sus Pus Bir Şarkı Olsam

Sus pus bir şarkı olsam dilinin ucunda
Ertelenmiş
Söyler misin beni
İnce bir çığlık olsan beklentimin ufkunda
Yine de duyamam ki seni

Gökyüzünden soğuk bir duş aldım dün
Eteğinde çingiraklı yılanlar dönüyordu
Düşümde ince çizgilerle yüzün
Anlaşıldı ki dün olacak şimdiki bugün için
Karşılaşacağımızın düşünüyordum

Aptal akli gönül
Yıllarca, karşılıklı tekabüliyet teorisinin
En damıtılmış en itkisel varoluşu karşısında
En basit sezgiden
En olasılıklı belirlenirlikte
Tahminde bulunmakta muzdaripken
Kim koyuyor düşüme
Ruhumu dalarcasına
Arzumun en coşkulu akışının sindirilmiş resmini
Öncesinden nasıl ince ayrıntılarıyla görebileceğimi
Bu sanki görmek bilmek duyumsamak tahmin etmek değil
Bir kahinin donuk bakışlı kehaneti...

Hani olmamıştı
Bu sefer nefret etmeyip vazgeçmiştin
Akışın en gürüllüsünden
Silmiştin alın yazısını, kelimeleri defterinden
Ama şair sormuştu adını
Sormasaydım bilemeyecek miydin diye
Ve gözlerinin içine baktığımda
Bu sefer aşkı göremedim
Ama geriye kaldı yine
Metin dışında metanetsiz de olsa
Mikronlaşmış
Yetinmemiş un ufak atom altı bile değil bağıntısızlaşmış
Arzu kıvılcımları
Mavinin elasında
Bu sefer sızıntıdan da taşmayan
En güzel düşümün yok olmasının imkansızlığında
Sadece yerinden kıpırdanışı

Çocukluk aşkım seni hala seviyorum
Bunu artık varlığın gibi değil
Adın adım gibi hiç değil
Bir gömünün başında
Ölüye saygı gibi hissediyorum

Arzu dur duraksız mecburi bir beklenti
Kahinden yeni kehanetler bekliyorum
Kahin arzum değil belki arzumun tezahürü

Arzuma kanmayıp kahine kalınca
Zorunluluklara aldanınca
Arzumun akaklarını k r yorum
Matematiksel Őekillerle setler  iziyorum
Gökyüzünden duş (oluş) vakti geldiğinde
İslanmanın selini değil
B l nm Ől Đ n  hissediyorum
Her suda bütün bir su arzu
Kalıbın daraltısında mimarının içine ediyorum
Belki de ben yaşama kanalize olamıyorum
Ama nötralize olmak için de bir neden göremiyorum
Ama en coşkulu arzumuŐun sarartısında
 l m ne, benzimi toprağın o pamuk sesine dönüyorum
G mmenin düşünü s z yorum
Kalmanın gülüŐünü  zl yorum

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Dip Bucak

Kelimelerimin
Dip bucak tozu alınmış bugün
Bir de üzerine
Parlatıcı döküp silmişler
Şimdi ara bul ki
Herhangi birini yerinde bulasın
Pırıl pırıl sıfır cümle olur mu
Kalp tuz ruhundan medet bulur mu
Ne kadar sığ arzularım varmış
Kaygan zeminde cirit atıyorlar
Madalyayı
Önünü görmeyen sarhoşa kaptırdılar
Ruhuma yine kayıp anonsu yaptırdılar
Hani bir süre aranızda anlaşmıştınız
Yörüngeyi aynı çukara
Aynı kafese saptırdılar
Anlaşılan bu gece sağlam kavga var
Bahisler bire on yazar
İnsan bile bile kaybedeceği bir oyunu
Kendi kendine niye oynar
Hiç mi utanmıyorsunuz kendinizden
Bu kadar kolay mı kurtulmak
Sevdiğinin gözlerinin denizinden
Neyin aklını çelyorsunuz
Kurusu da her bir nehrim
Kolay mı artık kaçmak
Zihnimin rengarenk mürekkebinden
Yıllarca gönlümün derdine yandınız
Saçma sapan
Yalan yanlış sözlere kandınız
Şimdi size ne bir söz veren var
Ne de sizden söz isteyen
Kendi aranızda ne yapıyorsanız yapın da
Niye dalaşıyorsunuz gönlümle
Niye uğraşıyorsunuz ömrümle
Benim bilmediğim
Yaşadığınız başka bir beden mi var
Keskin sirke küpüne zarar
Durduk yere isyan düşmana yarar
Gönülsüz Ruh Kalbi
Sevdasız Kalp Ruhü yorar
Hayat, anlamını bilmeyene
En zor soruları sorar

Dokunmayın Gönlüme
Dokunmayın Ömrüme
Dokunmayın Kalbime
Dokunmayın Zihnime
Bugüne kadar her birinize
Cehennem azabı yaşatmış ben
Daha beterini yaşatır
Dönüp arkama bakmam bile

Selim Bayrak
18.10.2025 / Düzce

Senin Ay'ının her yüzü aydınlık
Her resmin bir gökkuşuğı
Her düşün bir umut
Her düşünüşün
Sevdalı bir bulut...

Her mevsim yağmuru yağan
Rize'nin en güzel damlası...
Senin sağanağında
Hiç bir gönül kurumaz
Seni sevmekten
Hiç bir kalp yorulmaz
Her damlанда ayrı ışıldar Ruh,
Cennetin yurdundan gelene
Cehennemın adresi sorulmaz...

□□

Selim Bayrak

Doğu Rüzgârları

Ben yanlış insana yâren olamam
Ben senden vazgeçerim
Ama seni unutamam

Ben yanmış hislerime teskin bulamam
Ben azdan çok bıçerim
Ama sana tutunamam

Gün doğumunda yoksun sen
Hem gün batımında
Es doğudan es esersen
Aşk yok batı yanda

1991 - Bolu

Selim Bayrak

Dondurulmuş Aşklara İhtiyacım Var

Dondurulmuş aşklara ihtiyacım var
Akışkan ilişkiler yorar beni
Söndürülmüş ateşlere ihtirasım var
İçimde ince bir ateşin saman yeli
Kokusu fikrime dadandı
Derimde baş olunmaz yanık teni
Elimde üç beş hikayenin
Aşk biçilmez donuk ederi
Buz bağlamış gönül deryamdaki
İçine sızan rastlantıların
Benliğime hapsolan kaderi

Aşk sahiplenmek ister
Yarin cisminde değil tüm evreni
Tanrı fikrini
Çelişiklere sevdalıdır
Ateşin olduğu yerde
Yılgınlığın söner yanar döner yeli
Buz tutmuş benliğin ortasından fıskıran gürül şelalesi
Gerçeklikler ikili karşıtlıkları fazlasıyla aşar
Ama O zaten gerçeklere davalıdır
Beraati yarin gözlerinde
Gözlerinden taşan sözlerinde
Hüküm aslında hiçbir zaman verilmez
Şaşkın aşkım oluşların karmaşasını
Yarin bir sözüne
Varlığimdaki varlığındaki sahiplenilmiş görüntüsüne
İndirgemek ister
Kader var muhakkak ki
Boyundan aşkın işlere kalkışanların önüne
Çaresizliğin resmini çizer

04 Haziran 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Döküntü Kararnameleri -1-

Orada burası burada orası
Orada burada ne fark eder
Yalın çizgiler taş harabeler
Yolun uzaklığı daha başında beter
Daha başında mı biter
Merhaba taşlara elveda kırlara
Benden selam söylemeyin eski arkadaşlara

Bir karar alsam
Aşkın uzağında
Yolun başlangıcının sonunda
İki arada bir derede
Orada burası burada orası
Orada burada ne fark eder derken
Noktayı koysa zaman
Zamansızca eperken
Ve ben mırıldansam kuşluk vakti
Yolun başlangıcının başlarında:

Akşam yemeği yemeye mecalim yok
Sofraya oturmanın ne manası var
Bu gidişle zaten hiçbir şey olmaz
Yemeği hazırlamanın yaşam davası var
Zoraki nefeslerin saniyelerinde
Her şey bölük pörçük
Hareket kopuk
Gidişatın sadece can acısı var

Karar almaya kalkarken
Şu güzelim şiirimin sonlarında
Şu çirkinim günlerimin
Ruhumu dağılayan sancısı
Aklıma bedenime zarar
Döküntü bir kararnameden
Ancak başıboşluğun raksı çıkar
Belki tek bir fayda
Varsalar bilmediğim yerlerde
Taşan ırmaklarımı yoluna
Kurumuşları ölüme hazırlar
Sanmayın ki taşanları yoluna
Kurumuşları mezara koyar

7 Ekim 1998

Selim Bayrak

Dönülmez

Dönülmez...
Döne durur her şey
Ama
Benliğinde dolanan
O mavi günlere
Asla dönülmez...
Bir yansıdır sevda
Ben'de kırılmışsa görüntü
Ona olan aşkın
Asla silinmez...
Tozu alınmaz
Kuytu köşelerin
İnsan en derin derdini
En derinine gömer
Gün ışığıyla dolananın
Hayatının asıl anlamı
Asla bilinmez...

30.07.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Döşemesi Kırık Basamaklarda Evliya Adımları...

Hadi döşen bakalım
Döşemesi kırık basamaklarda evliya adımlarını
Hadi kuşan adamım
Kuşağı sıkı kumaşlarla belini kırdığın endamını
Hiç kimse sana
Neden böyle tek başına dolaştığını sormaz artık
Ve bakmazlarda
Ve tersi doğru biliyorsun
Ama tercümesi bu vakanın:
Kimsenin umurunda olmadığı
Rahatsız edici kokum yalnızlığım...
Gene de bir telaşsızlık zararsızlığım...
Alımlı bir sapıtmaya, koşuşturmacaya meylettüğimde
İpe un seren kararsızlığım...
Arzumun coşkusunu prangalayan kendinden menkul zabitlerim...
Bir türlü adam gibi yaşamaya razı olmadığım kaderim...
Asla gizi olan hiçbir şeyi kabullenemediğim
Ama değiştirmek için zaruri esrarını hiç dinlemediğim
Aniden beliriveren esin şanslarımı
Nasıl olur da hep es geçtiğimi bir türlü çözemediğim...

23 Temmuz 2004 - İstanbul

Selim Bayrak

Dün Ya O

Hülya'ya şiir!
Hüyalara mı kaldı
Anlamsız ön açıklamalar
Pestilini mi çıkardı
Anlamalı duygulanımlar
Tanrının mı gazabı
Yoksa hissiyatın
Evrene varoluşa cevabı
Dünya bu dün ya o
Olunulan her şey geride kalandır
Olunmakta olan
Olası değil "mutlak" batıktır
Olacak olan
Benim şu an ki bir(l) eşimimin değil
Sonsuz akışın karmaşasıdır

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Düşlerin Ardından Sadece Yalnızlık Mı Gelir

Düşlerimin ardından sadece yalnızlık gelir
Uzanıverir omzuma
Bir hafif ürperti
Asude bir rüzgar belirir

Yalnızlığın adını her andığımda
Yalnızlığım beni El'e verir

Ne yalnızlığını yaşadın
Ne aşkını ağırlığınca gönlünde taşıdın
Ama yürek taşır
İçin için yanar
Yaşama sevincin aşınır

19 Aralık 2003 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Düşümde Bir Güzel...

Düşümde bir güzel
O ne bilmiyorum
Bazen beyazlara bürünüyor
Bazen sevgilerle görünüyor
Bir an ruhu ruhuma doluyor
Sonra birden küserce soluyor

Bulamadan kaybettim şimdi onu ben
Neler neler tükettim sevgisizlikten
Ciğerlerimde nefesi kalmadı
Aşkı hayali kapımı çalmadı

Hata talihimde hata bende
Hata gerçeklerde hata sende
Hata her şeyde hata yaşamın ta içinde
Hata herkeste hata aslında hiçbir şeyde

Kimse doğru değil
Kimse yanlış da değil
Kimse bilge değil
Kimse kanmış da değil

Yaşamın tek bir gerçeği
Sev nefret et ve de edil
Kapanınca o görkemli
Bir o kadar görkemsiz perde
Sen hiçbir şeye doyamadan
Bu yaşamdan çekil

Düşümde bir güzel
O ne bilmiyorum!

Düşümde bir güzel
Onu seviyorum!

5 Aralık 1995 - Bolu

Selim Bayrak

Düşünülen Sadece Yaşanılanı Sendin! ...

Düşünülen öylesi sen değilmişsin
Ölesi 'ben' miş süreklilikte arzulanan (! ?)
İnanmadım değil
Yaşantılamadım
Var kalmanın ulantılanan uzantısını
Doğru! Ölesi sende duyumsadım
Kendime içerimleyerek
Ama bunu varlığıma aidiyetten ziyade
Varlığına dahiliyetten
Onunla kesişmekten dolayı umuruma doladım

Şimdi, senden bana
Bir arzu akışı alımlamadığımda
Benden sana
Arzu akışı konumlanmadığında...
Yoksunluk yoklukta bulunmaz
Varlıkta, tekilliğin kapsayamadıklarında
Sonumlanması sınırlanmasıdır

Kesintisizlik süre avına çıktığında
Süreksizlik süreye salındığında
Son, gündeme alındığında
Tüm varlığın var-kalma davası olarak tanımlanabiliyor
Oysa gözlerinin gözlerimdeki yansısına tapındığımda
Vuku bulan
Var kalmanın uzatılmış dakikalarını oynamaktan ziyade
Var-kalmanın sürelendirilmiş çeyreğinde
Bir çeyrek ömür de olsa
Var-oluşun kendi tekilliği içerisinde de kalsa
Sonsuz Arzunun coşkulu taşan izleğidir
Taşma eylemi son-um-suzluğun uzanımı değil
Edim içerisindeki arzu beliriminin
Aktığı akağın izini süren şekillenişidir

İlk aşkımın huzurunda
Sonun ve sonsuzluğun bilincinde olunmaya
Gerek kalınmadı
Bulunulan anın
Duyumsanan sonsuz mekansal derinliğinde
Doğumun ve ölümün bilincinde olunmaksızın
Gözlerdeki bakışlardan alımlanan
Hisler deryasına bağlandı
Ardında neler vardı
Bakınılmadı
Şurası bir gerçektir ki
O anki varlığımın bireşimi
Sonsuza kadar yaşamak isterdi
Yalnız bunu bana kimse sormadı
Ve o an ben de
Ne bir yara-t-ana göndermede bulundum
Ne bir yaratılmış olana hesap özeti çıkardım
Çocuktum

İlginçti, anlamı anlamlandırılmışları
Etkisel tepkisel bilişsel
Sorgulayan taze dimağ
Arzusunun akağını sorgulamaktan ziyade
Duygusunun algılanan akışını seyir halindeydi
Daha doğrusu tadımlıyordu

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Edim Taşmadan...

Edim Taşmadan
Söz aşmadan çukurunu
Sis dağıtmadan
Güz ağlatmadan ufkunu
Ne söylenecekse söyle
Bir çare...
Her gün yolunu dolan
Ulaşmak için yare
Bırak işin sonunda ne olacağını
Atıllık en büyük biçare
Hissetmiyorsan aşklarını gönlünde
Yaşam en büyük işkence hane
En derin aşk acısıyla da dağlansa yürek
O yaşama karşı bilenmiş keskin bir bilek
Kaçmaksa aşk acısından kader
Ömrün her gün umursa(n) maz bir keder
Dile gelmez belki en derine gömülenler
Ama bak kulağında her gün inilteler...
Gide gele tükenmez bu yollar
Kala kala kalınmaz evler
Akı her yerde akışına devam eder
Mühim olan nasıl aktığın
Arkanda bıraktığın izler
Seni sonsuza dek dikizler
Vicdanın olur ikizler
Ömrü mevcudiyet durmadan birinden birine geçer
Bunu görmez adem
Ya kendine bir mezar
Ya tek bir dünya seçer
Ya ahrete kalır inanç
Ya inancı gönül gözünden tamamen siler
Ama sen istemesen de kader
Yüreğinin en derinine işler
Yine bilinmez olur işler
İnsan istemese de inancı ufkuna siner
Ama akıl bu, her bilmediğini dogmayla fişler
Öğreti yapar inancını
Vicdanın azapkarlığına bilişler
Vicdanı hür olmayanın arzusu
Kendini sadece yapışkan anlara izafe eder
Kurur orta bir yerde
Yeniden dolacağı seyri bekler
Doyum bendini nöbetler
Dolum kendini sobeler...
İnsan Özgürlüğünü devşirmedikçe
Her gün her mekan yeniden
Yalnızlığa ebe
Ölüme gebe
İnsan esaretini görmeden kendine
Arzusunun kalıp biçilmiş bendine
Biçim vermeye çalışacakken seyrine
Kibrit suyu çakar devrine

Dönenmez olur hür mecali
Dilenci olur ruhunun sefaleti

.....

22.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

En Büyük Akım Yalnızlığıma

Ey! Yıllarımın sadık akı
Beni buralarda sensiz bırakıp
Asla gitmezsin değil mi
Ey! Gemiimin her zamanki uzantısı
Sen bana alıştın ama
Ben sana hala alışamadım ki

Bir arkı yankılansın bugün
O bombo koridorlarında
Aka dair
Elbette bir gün
Bizim gönlümüze de
Yepyeni balangıların 'Mjdecisi' gelir

Ey yıllarımın sadık akı
Dn başka bugün başka
Eğer vefasız çıkarsam yokluğunda
Ne olur sana sığınmam için
Beni bağıla

1996 - Bolu

Selim Bayrak

Esintinin Pusulası

Sesini duymak istedim
Biliyorsun sadece yansın bile
Benimde sımsıcak yumak yumak ateş diyarı
Yerinde duramayan bir çocuğun
Alevle dansı

Sesin geçmişten bir hat
Benliğimin derinliklerindeki
Sönmüş yüksek ateş fırınlarımın
Uzaktardan hafif ama can közü anı parçası
Ateş hıştırtıları

Yangın yerimde buluşmayı beklemiyorum
Zaman geçmişe hasret yarına sevdalı
Ve inan bugünde duran varlık
Sınırlarına sadık
Sadece kaybedilmiş yaratma ihtimallerinin
En çocuğuna
Beklentisiz bir merhaba demeye davalı
Hakim hükmüne mühür arıyorsa eğer
O her türlü cezaya razı
Yaşam hükmünü çoktan vermiş!
Desen ki senin varlığını
Sadece seyretmeye bile yasaklı
Anlamışım ki o yaşam
Benim dışımdaki bir dünyanın değil
İçimdeki yansımaların tutsağı
Vazgeçecekliğim benden ötesi
Gayri sen olsan
Zaten geçmişim yürüyüp gitmişim
Hislerimi boşlamış
Varlığına sarkan adımlarımı dolamışım

Yare senin benden gayri seferine
Ulaşmaya çalışmayan aşık olamaz
Benli mekanına viran bakandan dost da olamaz
Anda sende kalan toprağına belki ayak da basamaz

Yalnız rastlantılı bir rüzgar eser
Hazırlansa da zamansız davalın
Gri başını toprağına gömmek için
Kararmadan daha benzi
Esinti uçuşturursa
Birkaç tozlu toprağı
Işığının dalgasına sızmışsa
Acının tuzlu gözyaşları
Ve esintinin pusulası asılmışsa
Ufuksuz koynuma
Kusura bakma!
Yoluna düşerim bilmeden
Vatanım toprağına

30 Ocak 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Eski Bir Gün, Gelecek

Eski bir gün(,) gelecek
Kim bilir daha önce
Kaç kez yaşanmış bir seçenek
Devir daim tortular
Devre hakim korkular
Şöze gelmiş sorgular
Özünü sürgüler
Közünü dağıtmış evren
Muhakkak ki yeniden karacak
Temerrüde de düşse, devren

Borç ödenmese de baki kalır
Dünü gelmez yarının
Hep bugünü kısalır
Tezada düşmez fesat
Hesaba gelmez kesat – küsurat-

Herkes gibi biz de
Toptanı toptancıda biçmedik
Perakende yaşanır yaşam
Toptan ödenir hesap...

15.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Esra Ve Selim

'Esrar' 'lı ve gizemli duygular
Sıcak gözlerin kalbimi umuda sarar
Rahatça uzanır pembe gökyüzü önüme
Alışık olmadığım hisler dolar göğsüme

Soğuk kış akşamlarında
Esen ılık rüzgarlarız
Laleler yağdıran sevgililere, gökyüzünden
İnsana ışık saçan baharlarız
Mutluluğun ve mutsuzluğun dansını edelim gel seninle

Edalı ve 'mana' 'lı bakışlar
Sevgi dolu gözlerin gönlümü aşka çalar
Ruhun sessizce sarılır benliğime
Anlayamadığım çokça şey var yine de

Sorularının cevabı kim
Emin olduğun istekler ne
Loş ortamlardan bıkmadın mı
İnceliğini anlayacak bir erkek
Mistik algılar seni aşka sürükleyecek

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Fısıltı

Seni fısıldıyor
Şehir ışıkları
Hissediyorum uğultuyu
O kadar gerçek
Ve o kadar yalan
Gözlerim gülümsüyor
Alyuvarlarıma kadar
Ömrüm tükeniyor
Burada incek var

Seni fısıldıyor ay ışığı
Ay ışığı gözlerin yolumu aydınlatıyor

1992 - Bolu

Kalbinot: □□□□
□Yıl 1992, Bolu...

Henüz ismi konmamış, sureti görülmemiş bir özlemle kağıda dökülen mısralar...
O gün bu şiir cismani bir varlığa değil, Ruhun ta o zamandan sezdiği, "Gelecekte
Gelen" o meçhul sevgiliye yazılmıştı.
O günden sonra "Ay Işığı" imgesi, benim lüğatimde on yıllarca "Yalnızlık" ile eş anlamlı
kaldı. Ben Ay'a baktım, o bana yalnızlığımı fısıldadı.
Ta ki...
Kaguya (Ay Prensesi), o Peri Kızı suretinde karşıma çıkana kadar.
Şimdi geriye dönüp baktığımda görüyorum ki; o "Fısıltı" boşuna değilmiş.

Ve artık benim için Ay Işığı "Yalnızlık" değil;
Sonsuza kadar sadece ve sadece "O" demektir...

□
Selim Bayrak

□□□□□

Selim Bayrak

Fi Tarihi

Geçmiş zaman ülkesi
Yol kenarında unutulmuş bir bavulun hikayesi
Sadece kendi ve kendi adına konuşan

Bir bavul niye unutu-lu-r
Çünkü çoğunlukla çoğunlukta ağırdır
Azınlık(,) yüklerinden kurtulmak ister
(T) aşınır...

Yarına devam etmeyen bir bahis mi bu...

22 Temmuz 2003

Selim Bayrak

Gece

Geceye baktığımda geceyi görme zamanı
Gelmemiş miydi

'Gece yarısı' karanlığın belirsiz koyunda
dingin bir liman olamayacak mı

Düşler yine buluşulamayan sabahın
Tan yerinde mi

Bir an gözümü kamaştıran ışık
Doğuşun müjdecisi değil de
Karanlığı iskalayan kutup aydınlığı mı
Buzuluma vuran ışığın rengarenk de
Gölgen bu yüzden mi

Doğa benim mavi pembe beyaz dostum da
Ben siyahın içinde olsa olsa gri bir desen mi...

Gözlerim görmüyor da
Hayalini kurduğum aşk neden cismani
Kulaklarım duymuyor da
Bu uzak mavimsi ses de neyin nesini

Karanlık da bazen mavidir
Yıldızların ay ışığının diriltisi
Gökyüzü de boyanır
Güneşle onun rengine
Yoksa gece gündüz bir mi
Geceyle bu yüzden kavga etmektense
Bilinmez derinliğine
Bilinir adımlarla girmeli mi

Aydınlık nasıl olsa her yerde var!
Sorun görmekte değil
Yürümekte belki

16 Ağustos 1998 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

'gerçek Güç Tamamen Kendin Olmaktır'

Klasiktir ama
'Gerçek güç kendin olmaktır'
Özün ne ise ona sahip çıkmak
Onu bozmamaktır
Çünkü en ufak
Bir rüzgarda bile
Tüm maskeler
Kıyafetler zırhlar savrulur
Ama senin çıplak hakikatin
Bırak en güçlü kasırgayı
Tanrı'nın karşısında bile dimdik durur
Sen kendin bozmazsan kendi hakikatini
O hakikati hiçbir güç elinden alamaz
Ve hayatta hiçbir maske
Seni, çıplak gerçeğinin
Binde biri kadar koruyamaz
Rununun özünü kirleterek öğrenilmez hayat
Onu kirlettiğinde tüm çamur
Ruhunun özüne yapışır
Ama sen kalbini temiz tutar
Ve korursan
Üzerine düşen her çamur
Bırak seni kirletmeyi
Kalbinin tertemiz kanıyla
Kendisi arınır yıkanır
Kirlenmek değildir mesele
İnsan yaşamaktan
Kirlenmekten hatalardan korkmamalı
Ama ben özümü de kirletirsem
Zaten hiçbir şey beni kirletemez
Ve yıkamaz
Ben bana dokunanları
Yıkar geçerim diyorsan
Tam tersi sen bir palyaçodan beter
O sirkin kuklası olmuşsundur
Palyaço yüzünü yıkar geçer
Bu sirkin günahları
Hiçbir kulun suçu değildir
Ama sen ruhunun özüne ihanet edersen
Tehlikeli ama basit bir robota dönüşürsün
Ama sana Allah'ın
Kainatın emaneti Ruhunun Özünü korursan
Bırak kirlenmeyi
Üzerine sıçrayan
Her çamur için
Tanrı'dan bile hesap sorarsın
Senin kainata değil
Kainatın sana borcu olur
Ruhlar sonsuzdur
Sığ arzular geçici
Dünya zevki için

Ruhunun özünü kirletmeye değmez
O özdür seni güzel gerçek
Samimi dürüst ve güçlü yapan
O olduğu sürece
Aldığın tek bir nefesin bile
Hayatın tüm melankolisine rağmen
Sonsuz keyfini çıkarırsın
Ama özünü kaybedip
İçi boş bir maske
Ve robota dönüşürsen
İstersen bütün kainat senin olsun
Sen o tek bir nefesin bile
Keyfini çıkaramazsın
Ya vicdanın ölmüştür
Bir robotsundur
Hissetmezsin hiçbir şeyi
Ya da vicdanın ölmemiştir
Her nefes yakar ciğerini....

□□

10.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Gerçek'ten Konuşmaya Başlamak İçin....

Gerçek'ten konuşmaya başlamak için
İyi'ce bi susmalısın
Yalnızlığını ördüğün dört duvarlar
Ya da bazı başıboş bırakılan
Dört tarafı açık mekanlardan da
Medet umma bu kez
Ne de sahiplenilmiş yolların
Her mekan her an her biçim tramvayında
Ne güzel dışarısını seyrederken
İçerideki içindekinin sessizliğini dinginleme
Bir nebze şevke geldiğinde yeniden
Gerçeklerden bahsedeceksin ya
Bu sefer de gerçek'ten konuşmaya başladığını sanmaz
İş yapmaya başlamak için
Konuşmaya başlamaktan molalanmazsın umarım
Konuyu değiştirmek kısa vadeli bi çözümse eğer
Yaşananların ağırlığı altında ciğerini patlatacağına
Soluğu soluğuna
Arzularının diyaframına inip itkilerine kürek ol
Yelkenler fora olmaz bu mevsimde belki
Ama estiği yere kadar
Uzanırsa rahat nefesin bedeni
Coşkuların soluklanacaktır
Ve patlak bi ciğer yoksa şimdi
Hava odacıkların bu derin nefesi taşıyacaktır
Ve şimdi gerçek'ten
İçindekileri dışarıya haykırmanın zamanı....
Duymasın kimseler
Ne güzel ne fark eder
Bu seni ne üzer ne kahreder
Kelimelerin
Ne kadar duyulmaz mısralardan şekillenirse bu 'yaz'
Gönlünün en viran halini bile
Köşe bucak dört bir yana yaz
Ekinlerin ne kadar yeşillenirse de bu yaz
Hiç biri çiçek açmayacak biliyorsun
Her zamanki edayla
Ardından nasıl olsa ayaz
Deme de sus
Susma da us'lan
Olduğun olabildiğin kadar boylan
Nadasa bırakacak toprak kalmadı dersin
Son deminde ekenek
Her sabah uyandığında en kabus rüyaların bile
Benliğine karşılıksız bir ödenek
Belki bu yaşta başa daha dert olursa gelenek
Ancak orta yaşlarda don kişotluk yapmadan
Yeni bir vicdan yaratmak maharet
Haydi kaldır kendini
Asılı kaldığın boşluktan
Yere inmenin
gerçek'lerden demlenmenin vakti

Her gündeğumunda yeniden us(`) anmadan
İşe yaramaz korkuluklarını kuşanmadan.....

16.10.2008 - Düzce

Selim Bayrak

Gidebileceğin Yer

Gidebileceğin yer
Soruların asla sorulamadığı
Gidebileceğin yer
Kendine dönüp bakamadığın
Gidebileceğin yer
Kalbinin sızlamadığı
Gönlünün uzanamadığı
Başkalaşmış varlığının madde-oluşumsal uzanağı

Gidebileceğin yer
Asla düşlemediğin
Gidebileceğin yer
Asla gidemeyeceğin

2002 – Serinyol / Hatay

Selim Bayrak

Giderken...

Görmek o kadar zor mu
Karanfillerin ardından o pembe tenini
Sevmek o kadar zor mu
Havada kokan toprağın o pamuk sesini

Bilmiş olsam
Yaralar sarardı
O ürkek kalbimde
Renklerin Yerini
Kör gözlerle

Gitmiş olsam
Çocuklar bilirdi
O minik elimde
Sislerin yerinde
Kor hislerle

Selim Bayrak

Gidiyorum...

Gidiyorum buralardan olmadığın yerlere
Gidiyorum buralardan olmadığım yerlere
Her şeyi bırakmak ö-y-lesine kolay ki

Bugün parçaladığım resimleri
Yeniden yapıştırıramam
Bugün terkettiğim seni
Bir daha asla bulamam

Kayıpsın kayıpsın 'ben' 'siz
kayıpsın kayıpsın kimsesiz

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Gitmek

Gitmek o kadar kolay mı
Bir kentin o dardar sokaklarından
O gepgeniş pembemsi kırlara
Gitmek o kadar kolay mı

Ya dumanı ttmeyen ruhumun
Hayat belirtisi sıradanlığını taşımak
Binbir karmaşasını
Bir nefeslik şehirden
Bin nefeslik doğalara

Yaratmak kolay mı
Yoklardan bir ormanı
Ya inşa etmek şehri
Kabasından çizgilerine yepyeni

Ya her defasında vazgeçemediğin
Ama asla bulup btnlenemediğin
Kaf dağı tesi aşkının hayalini
Sesini nefesinden atmak
O kadar kolay mı

Selim Bayrak

Gömüt

Aşkınlı gömmüştüm ben kalbime
Elveda demiştım yar sevgine
Ölmemiş ölememiş loş kalbimde

Işıklarım yanar oldu yine tüm gece
Yarınlarım sana doldu unut sen yine
Aşkınım çiçek açan güllerini
Kalbime yara salan hüzünlerini

1996 - Bolu

Selim Bayrak

Güle Güle!

Ne olur sımsıcak bir gülüş daha fırlat
O andan sonra
Gözyaşlarına boğulan bakışlarıma
Dünyanın en güzel gülen insanı

Sen güldükçe
Ruhumun en karanlık noktası bile
Bana umut oluyor
Sen güldükçe
Yaşamımın tatsız yanları
Birdenbire soluyor

Ben'im olmadığını düşündükçe o gülüşlerin
Sana karşı olan duygularım ufka dolamıyor
Sınırlanıp çekilip gitmeden buradan
Bir gerçeği son kez yine kavriyor:
Seni sabah öğle her akşam
Seni sensiz senli her zaman
Seviyorum!
Ve o an benliğimden bir şeyler
Bir daha geri gelmeyecekmişçesine savruluyor

Güle güle
Her şeyimi vermeye hazır olduğum
Esin pınarım

Güle Güle!

1996 - Bolu

Selim Bayrak

Hal'i Mecal

Her halükarda seni seven kalbim mi suçlu
Anlamına senden daha sadık kalemim mi
Olduranın sadece tek bir güzelini
Sevmek mi suç
Olduranın bizzati kendisini sevmemek mi

Bu sirki ne ben kurdum
Ne de başka bir fani
Oyuncular oyununu oynar
Şairler nedametini
Kalp esaretini yaşar
Şairler sefaletini...

□□

09.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Hasbel-kader

Gizin izini sürmedin
Aslının gizini görmedin
Devindin her daim,muktedir
Gönlünün özünü bilmedin

22.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Hayır Demeden Önce

Hayır demeden önce
Dur kendini dinle

Uzanır mı ırmaklar
Bilmem yol boyunca
Ama ben beklerim zamanı
Pınarımın başında
Gitarımın başucunda

Tanrının bu yurdunda
Yapayalnız bir adam olmak var ya...
Öte dünya neresi kimse bilmiyorsa
Önce kendine:

Hayır demeden önce
Dur kendini dinle

Hiç bir yolum olmaz olsun
Gönlünde ömrümce
Ama ben yaşarım zamanı
Gönlümde ömrünce

Hayır demeden önce
Dur kendini söyle

22.09.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Her An Sevdaya Düşmenin Telaşında

Her an sevdaya düşmenin telaşında
Sevdasız yarınlar mahkum oldum
Yakınımla, ıraksak duruşlarla kovuştururken
Uzağımı, hep sınırsız hayallerimle kavurdum
Serinliğini özledim uzağın, ulaşılmazlığını
Ulaşmaya çalışılırken uğranılan durakları
O duraklardaki silüetini özledim
Suretinden nefret eden benliğimi özledim
Aslına kavuşmak isteyen özlememi özledim
Alık hatalar yapan acemiliğimi hiç ama hiç özlemedim
Adımlarıma hala dolanan korkuların ihtirasını
Ufkumdan hiç silemedim
Pasifliğin dominantında
Yalnızlığın edebiyatını
Kendini avutan kına gecelerimde sözledim de
Kurşun grisi gölgelere
Gönlümü gerçekten hiçbir 'güzele' dilemedim
Her bir güzelin
O yaşam ışıltısının
Hissiyatımdaki esrimesinin
Başımı döndüren tutku halesinin kıymetini
Birazcık olsun bilemedim

12.09.2004 - İstanbul

Selim Bayrak

Her Gün İçimde Küçülen Bir Alev Bu

Her gün içimde küçülen bir alev bu
Öyle ki yakında benden eser kalmayacak
Her gün içimde azalan bir duygu bu
Öyle ki düşlerim seni asla salmayacak

Dakikalara hapis oldu gençliğim
Yılları saniye (saniye) sayacak
Hakikatlere ne oldu! Neredeyim
Benliğim ruhumdan kayacak
Bir göktaşı gibi çarpıp varlığına
Paramparça olacak
Sen asla burada olmasan da
Bir tarafım her zaman yanında kalacak!

1996 - Bolu

Selim Bayrak

Her Hâlinde Derin Olmalı Aşk

Dindiren yok ki acını, devşiren
İlle de varmak gerekmiyor
Döndüren yok ki yolundan, kevgiren
İlle de ha-(o) -şlanmak gerekmiyor
Gözyaşını süzmek için sevgiylen

İlk hâlinde derindir aşk
İnce işçilik gerektirir
O'nu yaşatmak
Usul usul dokunmak
Tutku ateşinde dibi tutmamak
Acıyı karartmamak

Aşk
Her hücreme kazınmış bir koku
Acısı tatlısı sığacağı soğuşu

Sevmesini bilene
Her hâlinde derindir aşk
Bütün bir kadere yazılmış
Tutkulu bir telaş
Varmak hedef değil
Her hâlükarda O'nu yaşamak
O mağrur 'Ben'ine
Hazza mahir edana
Hiç gocunmadan haykırmak

Duymayan sensin! Başkaları değil
O güzel adı
Aşk...

3 Şubat 2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Her Neyse Ne

Her neyse ne
Gözyaşın pembe
Karanlığa kalan ruhun
Adı konmamış kudurukluğun
Her defasında tekrar
Hali kalmamış efkâr
Bakakalan günce
Yapayalnız ömrünü görünce
Aldırmaz oldu sevince
Sevince
Cennetin kıyısında dolaşan düşünce
Cehennemi anar oldu tüm gece
Anasını ağlattı umudun
Adı konmuş gururun
Sefaletini diz çöktürdü kendine
Kefaretini ödetmedi benliğine
Yine de göz kırptı güneş
Sen elinde ne kaldıysa üleş
Bedenine yeter belki somun
Ruhun aç kalan eş
Vicdanında cesedini kaldırmadığın
Bir sürü leş
Sırtlanlar sarsa en azından dört yanı
Cenazeler kalkardı beleş
Her neyse ne
Gözüne inen perde
Dağılır göğsünü gerince
Kalbini temiz tut
Bu kez farkına varırsın belki
Şans kapiya gelince
Aynada yüzünü görünce

26.06.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Her Zaman Suskun Kalan Yanım

Her zaman suskun kalan yanım...
Oldum olası sessizliğin rengine yanığım
Hafif bir ürperti ardından pembe bulutlu ufuklara dalan nemli gözlerle
Tinime doluşan renkli gölgelere sanığım
Suçum eylememek
Kötü günleri avaz avaz bağırıp
Önümdeki adımları sendelemek
Suçum eylemek
Rast gele adımlarımı
Bir amaç uğruna biçimliymiş gibi gerinmek
Her zaman suskun kalan yanığım
Hiç adını fısıldamadığım
Her an bir ad aradığım
Adlı arabalarda uğruna dolandığımı sandığım
Sandıkta bıraktığımı sandığım anılarım
Beni nasıl da sarmaladıklarını anlamadığım
Gökyüzüne kaldırmadığım başım
Çukurları takip etmekten muzdarip baş ağrılarım
Göz ucuyla geçirilebilecek kavislerde
Kuytulara dadandığım
Dadalara dadanmadığım
Sal(l) apati yarışlarda hep sonuncu gelip
Nasil olsa hep salladığıma yandığım
Hep onu unutmaya çalışıp
Ona dolandığım
Çarşafı özgürlük pankartımı açıp
Çarşambalara çıkamadığım
Bol keseden atıp salılarda salındığım
Sultanların salıncağında telgrafli yollarda bekçiliğe yollandığım
Cumaları hep tatile girip pazartesileri aşık olma ihtimaliyle uyandığım
Perşembeleri daha gelmeden perişanlık edebiyatına başladığım
Günlerimi biriktirip battal boy çöplere boşalttığım
Neden hep gelmediğini merak ettiğim saplantılarım
Gelmesine hiç de uğraşmadığım umutlarım
Uğraşmak zorunda kaldığım somutlarım
Adını unuttuğum soyutlarım
Soyunmak için giyindiğim gri boyutlarım
Biraz aydınlansam rengarenk olduklarına kandığım...
Seni taşımadan
Ağırlığında bunaldığım
Esamesi okunmaz masallarda
Uğruna savaştığıma inandırıldığım
İnandırıldığımdan bahisle
Temyize gitmeden kendimi akladığım.....

9 Mayıs 2004-İstanbul

Selim Bayrak

Hiç mi Yok...

Hiç mi yok
Pek mi var
Git bi çok
Tek tip zar
C'arı beş
Hesap beleş
Cari açık
Orta yap
Sağ açık
Takke düştü
Kel dürüst
Maske düş'tü
Zen Budist
Salvador deli
Selim fütürist
Felaket tellalı
Bi kübist
Hayal et belalı
Hayalet mevhumu
Yalnızlık tohumu
Karşı madde boğumu

Hiç mi yok
Pek bi var
Kolaysa
Gel de al

...

15.05.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Hikamu

Devam etmeyecek metinler manzumesi...
Sıra dışı sıradanlıklar çilesi...
Hikayesi başında sona erecek hikamular bilmecesi...
Adı konmuş tüm soytarlıklar...
Aranan: beceriksizce kaleme alınmış hiçlikler hikayesi...
Bulunan: bulunamayan yollar tümcesi, kaybolunan düşler tercümesi...
Giderayak da olsa sevinebilir mi karayazı aşkım
Ufkumda bu sefer senle buluşur mu telaş'a adımlarım...
Zamanı en başından geçmiş
Önce'siz olduğu sanılan yaşam hikayemin
Ve bana düşler anlatma sadece düşümde görün her akşam
Her sabah senle uyanayım fikrim derin
Derinlikler acısı çizmedi kaderimi
Sığılıklar sancısı deldi yüreğimin hasretini
Gönlümün sepetini yaşam sevincimi
Sevince insan değişir bir anda inan
Ve inansız bir düşünüşdür beni senden alan
Ve mecburi bir dönüştür bu en büyük yaşam itkime
Bu itilmişlikte...
Sırasızca dolanır tüm benliğimde sırasına girdiğim kuyruklarım
Sıra hiç gelmez bana
Ardından sırasına girmediğim sırabasılıklarım
İçimin hiç de sinmediği olma konumlarım...
Zorla da olsa akmayacak bu nehir
Zaten akıyor istemesen de
Bu senin külfetin
Asla ödemesini bilemediğin
Kurduğunu sandığın yaşam hasletinin binlerce nehrin
Sadece unutulmuş bir mecrası fikrinin.
Evren nehir kurumaz yalnızca söner döner bir seyir:

İki mavi okyanus iki seyir
İki adım iki kulaç geri çekil
İki mavi okyanus iki nehir
İki adım iki kurak geri çekil

29.09.2005 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Hoş Boş

Boşa giden emek
Hoşa giden yemek
Boşluğun adresi geçti elime bugün
Çok önemli bir an bu...
İşim vardı gidemedim
Hoşa gidecek bir yemek yapmakla meşguldüm
Hoşa gitmedi davetimin icabı
Boşa gitti:
Yar olması düşünülenin bakışları

Boşa gidilmeyişlere ne kadar yakılandı
Bir bilsen bugün
Ebedi insan uğraşısının zorunlu varış noktasından
Mesaj gelmiş güzergah çizilmiş
Sonsuz düzlemlerden birinden varlığına
Sonsuzda bir incelikte bir hat
Ulaşımın adresi belli
Gidişi gizli
İnsan yine de varacağına kani

Son pişmanlık fayda etmiyor
İlki çok faydalıydı
Hem sonuna gelmedik ki
Sonsuzun çelmelerine daha satır var

16.05.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Hülya 'ya

Gün dargın solgun
Ve baygın geçiyorsa eğer
Beklentiler sallantıdaysa sürekli
Gönlün ufuksuz bir nehrin akıntısında
Minik bir kum tanesi

İstanbul deniz
Derin bir dehliz
Çoktan kaybolmuşsun
Belki de habersiz

Bir adres arıyorum
Yerim yurdum yok artık
Dileğim güler bir yüz
Küçük bir arkadaşlık

Bilinmez geçmişten
Bulunulan anın ebediliğine dair
Silik sezgilerim
Bir görüşte tanıdığım
Çocuksu sevinçlerim
Kentin gri karartısında
Nasıl, gözün gibi sakınarak
Büyükçe erginçe hesaplar yapmadan
Ulaşılabileceğini bilmediğim
Rengarenk resimlerim var
Sıradan oyunlara vakıf olamadığımdan
Kaybettiğim binlercesi

Sabretmek gerek belki
Zorunlu! Rastlantılara bel bağlamak
Yanlış anlaşılmaktan korkuyorum aslında
Sahte mantık oyunları oynamaktansa
Açık olmanın zamansızlığı
Dalıma vuran ılık bahar yelinin telaşında
Niyetimin samimiyetine kefilim

Deli gömleği giymenin ramak kaldığı
Gençliğimizin umudunda
Ufaksuzlaştırılmış beklentilerin
Yılgın bekleyişlerinde
Varsa bir beklentim
Sadece seni tanıma isteğim

2002 - İstanbul

Selim Bayrak

İssız...

İssız kalmak bir köşede
Tercih edilmiş bir durumdu aslında
Yine de kabullenilebilir bir ruh hali değil umurumda
Güz rengine boyalı odamda
Gölgeler raks ederken koynumda
Aslının özlemi tükenir ki umudumda
Hayalin sadece bir hayalet gibi dolanır
Bir süre sonra ufkumda.....
Seni benden alan `ben`se sonuçta
Can bedenden çıkmadıkça
Arzu istediği kadar düşman olsun kabına
Aldırmasın hiç düşünmeden hareket ettiği çapına
Çarpılsın kaderi
Aynı kareköküyle hep yalnızlığa
Bir güzelin koylarında serinlemekse dileğin
Önce kendi sığ koylarını derinle
Kozasından geri tırtıl çıkan kelebeğim

15.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

IV' Lü

I

İnsanlara hiçbir şekilde
Yük olmama isteğinde
Yalnızlığın yük olur benliğine
Ağırlık kaçınılmaz ise evrende
İşin içine dengesizlikler girer
Yük olmadığını sandığın yerde
Düzenini bozmak gerekiyorsa da sistemin
Benliğini dengelemek lazım
Yarını kurmak için

II

Yalnızlığım duman kokuyor
Burnumda duman yalnızlık kokuyor
Sağduyum yaşamımın gidişatından korkuyor
Gölgelenmiş adımlarım
Çizilenlerden çizilenlerde çizdiğim yolun
Dışına doğru sarkıyor
İç içe girmiş çizilenlerden çizilmiş yollarda
Bir şekilde bilincine ermiş güdülerim, bilinçsizleştikçe
Sarkan adımlarım iç içe girmiş yollarda
Birbirine dolanıyor

Bu durumda düşmüş olduğum kirlenmişlik
Seçtiğim ve de çizmekte olduğum
Etkileşimli tekil yolun bu gerçeğinden ziyade
Ara sıra çıkmış olduğum yolun dışındaki yolun
Pisliğinden mi kaynaklanıyor

III

Doğmakta olan büyük bir hüznü
En iyi bir vicdan azabı haline getirmenin yolu
Onu dindirmenin azaltmanın
Veyahut gidermenin tersine
Oldukça masraflı katmeriyse
İnsan neden böyle davranır
Körleşmiş arzular tatmini yolunda
Sahipsiz kalınca
Sahiplenilmiş yolların tramvayı
Kifayetsizce insanı vurgun yemelere taşır
Kuytu kazıcı dünyada kuytular
İğrenç bir sığınmanın barınağı değil
Düşmüşlerden kazanç kaynağıdır

IV

Hiçbir şey yazmak istemiyorum
Dörtlüyü tamamlamak mı lazım! ...

2000 - İstanbul

Selim Bayrak

İlle de Sen

Sevsen de olur...
Gül-sen-de olur
Bir hayhuyum ben
Ezsen de olur
Geçsen burulur

Sormam adını
Anmam aşkımı
Kalsam yanında
Ölsem de olur

Selim Bayrak

İnci Tanesi

Mor rengi sevmişimdir hep
Heralde sarılar satılık olduğu için
Almaya mı gücüm yoktu
Vermeye mi razı değildim
Morun bilumum tonunu tükettiğimde
Sarıнын kıymetini mi bildim

Alım gücümün efektinin varlığının farkına
Yeni mi vardım
Farkın farkına varılamazlığının zamanında
Sadece böyle bir durumun olabileceğinin
Varlığına kani
Morun kendi içinde kalmışlığı
Ve taşamazlığı içerisinde
Kendimin cellâdı mı oldum

Kanı temsil edemeyen bir renk canisi olarak
Kırmızının bereketi ve dehşeti üzerine retorik yaparken
Yaşamadığım renklerin tecrübesinden konuşup
Sallarken yarını
Hayatımın biricik rengini soldum
Sarıнын sarartısında maviyi griye buladım
Mavinin hasretinden
Bulduğum yolları bir birine doladım

Her şeyi grinin tonları sanan şimdiki ben
Geçmişimde mavinin içerisinde
Griye dönük bir haliyeti ruhiyeyle
Sarıнын güneş renginde
Gözümün kamaşmasından korkmasam da
Renklerin alfabetesini bilmeşe de
Anlamını yaşayan çocukluğunu
Palyaço morluğu baskıların altında
Çala kalem karaladım

Aşkın herhangi bir şiirini yazsam da iyi kötü
Anlamının farkına asla varamadım
Anlamını duyumsadım belki
Ama görülmezliğiyle malul renklerimin paletinde
Yalnız bir mor boyadım

Sarıнын dehşetengiz güzelliğini
Yıllar sonra yeniden gördüğümde
Derin bir huzura boyandım
Bir çok sarının satılığa çıkarıldığı bu dünyada
Sarıım hala güneş rengi olsa da
Satılmışlıklar ortasında
Ruhunun derinliğini
Kaygıdan kaçarak satan
Gri bir ben olarak kaldım

07.01.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

İnsan Umuttur...

İnsan umuttur!
Bulunduğu anın
Mekan içerisindeki kesitinin
Etkimeli tepkimeli bilinçli varlığı içerisinde
Belirlenmiş belirsizliğin belirsiz belirlenmişliğin deryasındaki
Verili zamanda verili mekanda gerçekleşmiş bulunan
Verili bir oluştan ziyade
Binlerce zaman binlerce mekanın düşlemidir
Sınırsız derinliğinde duyumsanan hisler
Algıyı aşan fantagorizmalar
Her bir etkimeden yaratılan
Farklı oluşların
"Ben" in mekanında cisimleşmesi
"Ben" perspektifinde anın imgesi
Yarının beklentisidir

İnsan umuttur!
Umutsuzluğunun direngisi...
İnsanın, insan olarak kendini
Yarına taşımamak gibi bir şansı varken
Farklı bir atom yığını olmak zorunluluğu dışında
İnsan yine de bilinçli varlık olarak kalmaya çalışıyorsa
Umarsız ya da farkında olmadan da kalabiliyorsa
Etkimeli tepkimeli bilinçli varlık oluşt
O farklılaşmadır
Faklılaşma beklentisi
Paradoks! Bütünlenmedir
Varlığını olduğu
Olmakta olduğu gibi devam ettirmek isteği...
Evrenle, yaşamak için kurulmaya çalışılan bir uyum sistemdir

Yaşantıladığı tüm zaman ve mekan düşleminde
Peşinden sürülen binlerce izin
Geçmişin şimdinin geleceğin
Aşağı orta yüksek, mikro makro düzlemde
Seyir eden etkimede tepkimede
Beynin milyonlarca nöronunun bağlantısının sınırsız derinliği
Verili anda sınırlı
Belirsiz belirlenmişlikte sonsuz ihtimalinde
Oluşturduğu alıntıladığı imgelerde
Sürekli vuku bulma halidir

Bugünün sıkıştırılmış yığınlar kentinin beklentisizliğinde bile
Bulunulan anın cenderesi
Olma ihtimalleri üzerine hareket edilerek
Açılmaya ya da aşındırılmaya çalışılırken
Ya da teslimiyetin hegemonyasında
Yetmedi tiranlığında
Ağırlığından sürekli yırtılan bir gediktir

Umudum!
Gediklerden sızarken
Duyuşumda bedenimden alıntıladiğım
Yaşam sıvılarımın atılımı...
İz bırakma iz takibi
En kabasından söylersek
Belki irade dışı ama
"Akıntı belleği" dir
İnsanın akan sızan coşan "oluş izleği"
En azından hayvanda da bulunan
"Olma isteği" dir

Bu duruma rağmen
Tümden olmama isteğine
Umutsuzluğun anı resmi belgesi deniyorsa
İnsanın varlığına son verme eylemi de
Bilinmezlik deryasında
Yeni bir oluşun belirsiz bir dileği

Vazgeçilen olmalı ki vazgeçilmiş olsun...
Vazgeçerken vazgeçilenden
Bu eylemin kendisi yeni bir varsayım
Yaşananların olma ihtimali üzerine bir vazgeçiş
Başka olma ihtimalleri üzerine
Ölümüne bir özlem

14 Ocak 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

İske(m) lede

Uğultu ortası
Yalnız sıkıntılı
Gözlemlendiğini düşünen bir ben

Uğultu kenarı
Yalnız, gözlemleyen
Uğultudaki hisşirtılarla haşır neşir
Hoş sohbeti kendinden menkul bir ben

Aralarda salınmak keyiflidir
Kendini çizgilerden soyutlayabildiğin perspektifin dominantında
Başat olmak vakanın içinde:
Hakim konumda bulunmakla eşanlımlı değil burada
Dışarıda olduğunu imgeleyip
İçeriden alımlamalarda bulunduğunu sanma yetisi
Başka benlerdeki perspektif imgesi için
Oldukça zayıf bir konum
Görüş tayfındaki farkındalıklarına çarparsan eğer
En fazla, ayrıksı bir bulunum
Şu anki tutunumunla
Büyük bir ihtimal kimse ilgilenmiyordur
Varsa eğer senden alınan bir yansı
Kaba bir imgeleme ile
Gündelik hayat pratiklerinin
Statü göstergesi uzanımlarına düşürülüyordur
Görüntünün tayfı

20.04.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

İskele

I

Deselerdi inanmazdım; çocukluğumun son, gençliğimin ilk günlerinde bir kentin anlamının, anlamlandırmalarının bu kadar dar, sıkıcı olabileceğini. Ayrıntılarda bile kaybolmak meğersem "kır'a" özgüymüş; ormandaki ağaç misali. Oysa kent büyük bir yığınsa da o kadar da bir kopyaymış: her şeyin aslında birbirinden tamamen farklı olmasına rağmen. Duyumlarım kentin beton bakışlarında gri bir sertlik algılıyor; ve geçiş'genliğin olamadığı bir yerde derinlik de bulamıyor. Tüketimlerin binbircesinin, ve her gün kopya da olabilse yenisinin, yaşandığı bu kentte "yaratımların sınırlarında dolaşımının" kaygısı var her'alde: üretilenlerin sürümünde, malların pazarında, azınlık alıcının beklentilerinde, çoğunluk alıcının gerçekleştirebildiklerinde.....

II

Küçük bir sahil kasabasının özlemini neden silemiyor, büyük bir sahil kasabası olan bu kent? Düşlemlerimin kumsalının enlemesine boylamasına geniş yolu boyunca, ufukta gördüğüm o kalabalıklar, neden; sadelikleri, dokunulmamışlıkları ve yaratma ihtimallerini özletir oldu. Gerçekleşenlerin dışlayıcılığını, kalabalığın sakat örgenliğini, basamadığın toprağa yabancılaşmayı, daha kırdayken, çocuğun ilkel bilinciyle, en azından, kavramasam da sezebildiğimi hatırlıyorum; ama anlatmak istediğim ve anlayamadığım, nicel olarak yığılan bu kalabalığın neden ben de bir türlü nitel dönüşümlere yol açamadığı... Beni rahatsız eden de, yalnızlığımın diyalektiği olarak gördüğüm, kentin yığılımşılığının da büyük bir yalnızlık olması. Yığılımsız, yığılıyoruz: Tıkmış bir çöp torbası gibi bu kente, ve bütünlenemiyoruz; en yakınımız, arkadaşımız, işimiz, odamız, penceremiz, her günkü mücadelemizle; bütünleşmek bir yana kendimizden bile ayrılıyor, mekanik uzantıların fiziği yoran ruhu unutturan, oldukça çok ama sığ düzlemlerinde...

III

Buhran analizi yapmak istemiyordum; iskelenin artık duyamadığım gıcırdayan tahtalarının üzerinde. İğreti yola çıkmalardan bıktım artık! Ve her defasında az bir turlayıp iskelenin etrafında, geri dönmekten şikayetçiyim...

1998 - İstanbul

Selim Bayrak

İsmin Farketmez Benliğin Dostum Olsa

Sınırların ötesinde
Belleğim zorlanırken
En geniş ayrıntılar
Boşluğa kaçar
Vaatler verir düşlerim
Keyifsizken
Geçip giden zaman
Belirsizce solar
İsmin fark etmez
Benliğin dostum olsa

Sensizliğin içinde
Gözlerim gülümserken
En uzun ayrılıklar
Saniyeleri sayar
Saatler geçer
Özlerim duyguluyken
Açmadan sevgi
Anlamsızca solar
İsmin fark etmez
Benliğim dostun olsa

1993 - Bolu

Selim Bayrak

İstanbul Hatırası

Susmak daha iyi anlatırdı
Bu durumda geçmiş
Benden mi geçmiş
Şu 'kocamış' şehirden mi acaba
Sayın hanımefendi
Neden bu kadar güzel olmak zorundasınız
İstanbul kadar çekici ve itici
Bakışlarınız dikiliyor önüme
Aşılacak bir engel gibi
Hatırlamak mı lazım illaki bu durumda geçmiş
Dalmak mı lazım
İstanbul grişi gözlerinizin karartısındaki
O çözemediğim aydınlığa

Şimdi siyah neden bu kadar beyazdır
Küçük kıpkırmızı dudaklarınızın üstünde
Çengel köyün sırtı
Saray burnundan boğaz köprüsü
Sabahın alacasında kıpkırmızı ışık demetleri

Az önce beyaz neden bu kadar siyahtı
Gönlümün buruşturulmuş mektubunda
Geçmişin o pespembe düşlerinin
Bugünkü izdüşümü

İllaki sorgulamak mı lazım
Attığın adımın nereye varacağını değil de
Varmış varmak suçmuş gibi
Başın öne eğik süzülgen bir halde...

Gözlerini dikmişti biliyorum
Sayın aziz dostum
Size!
Meydan okuyordu benliğinize
Rahatsız olmuştu belli ki
Anlatmak istemişti:
Bakışlarınızdan hoşnut değilim
Önünüze bakın sayın bay! ...
Söylemesi kolay!
Varlığım gecenin hükmü altında
Ve kendi halindelığınız
Şımarıklığınız
Bin bir anlam mimikleriniz
Hiç ummadığım bir ay
Nisan ayı Mayıs ayı
Haziran Temmuz Ağustos
Ruhum sinüzit olmuş
Varlığınız sımsıcak
Gözleriniz deniz gibi...
Duyumsamam heyecandan mı
Yoksa siz gerçekten
Bu 'kocamış' şehrin

Genç bir feneri misiniz?

1999 - İstanbul

Selim Bayrak

İstasyon / Saniyelerin (A) Sır Olduğu Vakit

Bir tren geçti mi sanıyorsun
Durmadan koşuşturduğun
O istasyonda
Bazen bulutumsu beyaz buharını mı hissediyorsun
Bu yzden mi
Gzlerinin ufukla buluştuğu
O bakış
Gnün son noktasına

Kalmak katlanmak
Yaşamak nefes almak
Gzün karanlığa kıızıla bulanmış
Ellerin hala çiçek arıyor
Gördüğün her beyaza maviye koşuş
Seni nereye ulaştırıyor
Saniyelerin a-sır olduğu vakit
Sesini duyduğunda dđdüđün
Geçmiş senden uzaklaşıyor mu
Ya gelecek sana kucak mı açıyor

Biliyorum ne kıızıla hapissin
Ne de beyaza sahipsin
Ne uzakların ormanısın
Ne de bu betonun tutsağı

1992-Bolu

Selim Bayrak

Jargonu Kaybolmuş Dilimin

Jargonu kaybolmuş dilimin
Aksanı çalıntı
Seyranı savrulmuş seyrimin
Efkarı alıntı
Alındı gönlüm
Tüm evrene darıldı
Bir ışık düştü içime
Belime karartılar sarıldı
Adını koymadım yine
Tefekkür boşluğa salındı

08-05.2004 - İstanbul

Selim Bayrak

Kâgir Zaman

Åkrebimle yelkovanımı barıştırdım
Üstü açık düşlerimi örtmeye gidiyorum...
Hasretinle nefretini yatıştırdım
Aşka aşık gülüşlerimi
Yeniden 'ekmeye gidiyorum...

27.08.2012 - Kaynaşlı / Düzce

Selim Bayrak

Kardelen

Boşlukta salınır salıncak, başka türlü mümkün değil. Dayanakları vardır onun, boşlukta sallanmak için... Boşluk aynı zamanda bir doluluktur, uzayda bile boşlukta tanecikler uçuşur. Eğer zeminsiz bir düşlemse dileğin, en uçarı soyut düşüncelerin, oluşların bile belirlenmiş bir düzlemde yer aldığı doğruysa, her şeyden bağımsızlık adına bilmediğin zeminlerin dansını yapıyorsundur; ve senin salıntılı şarkılarının özgürlüğünün olmayan boşluğunda raks ederken sen, sınırlarının darlığına gülümsüyor: bunca kara kışa rağmen başını göğe uzatmış kardelen; ve biliyor göğün sevdasına rağmen doğduğu toprağın bereketini; ve sevdası göğe daha yükselmekse, amacı kökünü daha derine salmak, kucaklamak tüm evreni, koparmak değil kendini, anlamsız bölüntülerde bölüşmek değil gerçeği...

Selim Bayrak

Kartondan Yollar

Kimseler açıktan söylemedi bana
Yaşamımın sonunun
Çıkamaz sokak bir yol olduğunu
Sadece hissettim hissettirdiler
Gerçeğin hayalimi darmadağın eden
O yansız duygusuz akagelen soluğunu

Yolun en kenarındaydım
Derin düşünceler içinde yapayalnız
Asla içeri bir adım atmayı düşünmeyen
Adımları birbirine dolanan
Sağa sola yalpalayan ben
Kendimi suçladım hep
Hatalar aradım geçmişimde
Dönüp asla bakamadım
Yolun içinde akıp giden
Şu çıplak gerçeğe

Oysa ne kadar anlamlı olurdu
Yolun çizgilerindeyken
İnsan selinin o alelade gidişine
Umarsızca bir bakış atmak
Yüzüme vura vura
Kara sevdalar salan gölgeleri
Gerçeğin beyazına boyamak
Kızılına hapsetmek
Kırmızısıyla kanatmak
Siyahıyla ağlatmak
Bittiğim tükendiğim öldüğüm yerde
O eskiden yorgun
Şimdi çelik ellerimizle
Toprağımıza geleceğimizin tohumlarını serpmek

Ama ben yine yolun kenarında yürüyorum
Yalnız, biraz düşüncesiz...
Belki de başımı çevirir gibi oldum
Yol'daşılarım...

1998 - İstanbul

Selim Bayrak

Kat Çıkmak / Çıkma Kat

“Kat çıkmak yasak kardeşim”
Yahu bina dikmiyorum ya buraya
Altı üstü bedenim beş on metre daha yükselecek
Gökdelenlerden hiç hoşlanmam zaten
İşim de düşmez oraya
Burası kamuya açık yer değil mi
Hem kim dikti seni kapıya

“Kat çıkmak serbest beyefendi”
Vakit geçti Abbas efendi
Eve dönmem gerek
İnşaat ustası gelecek
Malum çoluk çocuk çoğaldı
Bir kat daha dikilecek

“Kaçak kat çıkmışsın efendi”
Zabıtalara yine döşendi
Fayansı eksik kalmıştı
Hanım yine öfkelenmişti
Ranta davetiye çıkarılmamış
Yıkım kararı geldi
Davet edilmemize icap edince
Kamuya açık mahallere
Belediye kat açtıracak dokümanterlere

Hiç enterese etmeyecek aslında
Kat inip çıkmak betonarmelerde
Nerede kaldı o gençlik günleri
Kuru simit bayat çay iskele bahçeleri
Sorumluluğunun sallantılı bir şekilde taşıdığı
Rüzgar gülü zayıf ince bedenli olduğunu tasavvur edebildiğin
Düzlüğe ait zaman süreleri

Kat çıkmak yasak kardeşim
İnmek serbestti de sanki
Dört tarafı açık mekana
Çıplak ayağında humuslu toprağın ıslaklığı
Başında rengarenk sonbahar yaprakları
Kışı geçirmek belki zor amma
Baharın ayak başparmağımdan kelime kadar
İtelenmemiş ötelenmemiş
İnce bir sıcaklık veren tomurcuk açışları

27 Şubat 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Kedi Hâli

Kafayı yedi
Kudurgan kedi
Şağa sola saldırmaktan
Önünü göremedi

17 Ocak 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Kent ve Gece

Şehir, sokaklarını fısıldadığında
Gizil adların
İçine gömüldüğün sıcacık yatağının buğusundaysan
Dar bir sokağın eğiminde
Yalnızlığın
Adım seslerin yankılanıyorsa
Işıl ışıl koridorların
Islak bir asfaltının akşamında
Yüreğın o an bir çığlıksa
Ve düşüncen asude
Kent, gecenin çekilmişliğinde
Gündüzün koşuşturmacasında fazlasıyla bulunup da
Boğulana inat
Bir düşler armonisi

30 Ocak 2001

Selim Bayrak

Keşke...

Keşke sana gözümdeki seni
Gösterebilseydim
Keşke sana kalbimdeki seni
Hissettirebilseydim
Keşke sana bendeki seni
Hediye edebilseydim
Keşke sana seni
Dünyanın en güzel masalıyla
Anlatabilseydim
Keşke Ruhundaki en ufak sıkıntıyı
Bir sihirbaz gibi yokedebilseydim
Keşke senin için her gün
Yepyeni bir dünya inşa edebilseydim
Keşke senin hayatından tüm keşkeleri
Kaldırabilseydim
Bendeki her güzel keşkeni
Yoluna yoldaş
Yalnızlığına arkadaş eyleyebilseydim
Seni sonsuza kadar seveceğimi
Kalbinde en ufak şüphe olmadan
Sana inandırabilseydim
Seni her gün başka bir gezegene
Başka bir galaksiye
Başka bir cennete götürebilseydim
Neşene neşe
Huzuruna huzur
Hayatına anlam katabilseydim
Her yarana merhem
Her derdine derman olabilseydim
Eşsiz varlığının tablosunu
Kainat müzesine
Tüm renklerinle resmedebilseydim
Sonsuzluğa adını
Roman roman destan destan
Altın harflerle kazıyabilseydim

Keşke senin için bu kadar endişe etmeyip
Seni istemeden de olsa üzmeseydim
Keşke sana sesimi
Bir kez bile olsa yükseltmeseydim
Korkularımı kendime saklayabilseydim
Deliliğimden güç alıp
Haddimi aşmayabilseydim
İnadımı kırıp
Bir hatanı gördüğümde kendimce
Vardır bir bildiği diyebilseydim
Hayat tecrübeme güvendiğim kadar
Aldığın riskli kararların
Seni hiç üzmeyeceğine
Yanlış yola sürüklemeyeceğine inanabilseydim
Seni kendime bu kadar benzetip

Aynı şeyleri yaşayacağını düşünmeseydim

İyi ki Seni tanıdım
Seni sevdim
Kalbimde ateşi hiç sönmeyecek
Bir yuvam var artık benim...

□□□□□

11.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Keyifsiz Bir Hikaye...

Keyifsiz bir hikaye...

Su bendine dolmadan
Güz mevsimini bulmadan
Söz kendine kalmadan
Dert, dert edinmeden derdini
Dile getirmeli
İnsan kendini
Sille tokat cevap verirse de yaşam
Sineye çekmeden hali
Meali kabullenmeli

Sebebi görünür kılmak
Onu vezir değil rezil eder
Son kararı verir padişah
Sonucu tesciller

.....
16.05.2005 – İstanbul

Selim Bayrak

Kıyısında Dolanıp Durursun...

Kıyısında dolanıp durursun di mi
Her şeyin
Kuytusunda molalanıp uyursun di mi
Mateminin
Yaprak kıpırdasa uyanacaksın da
Kıyamet kopsa kim farkında
Kimin umurunda
Aslında telaş etmeye gerek yok di mi
Nasıl olsa
Sonuç hep aynı
Boşuna
Kim ne 'aslında' yaşıyor ki
Evren dediğin bile sonsuz bir hayalet
Var oluşu kopyasında kopyalamalarında
Her şeyin tamamını ancak Tanrı 'görür'
İnsanın kaderi kendi seçimlerince ve değil
En olası yollara (mı) bölünür
Sonsuz kere yaşasan da bu hayatı
Silik sezgiler dışında bir kere ölünür
Kopya çekme fırsatı verir kader bazılarına
Ama her gün aynı çukura
Aynı şekilde düşen adama
Sonsuza kadar gülünür...
Yine de
Her defasında değiştirme şansın var
Unutma!
Daha doğrusu hatırla ve uygula.
Acaba...

14.04.2008

Selim Bayrak

Kiremit Tabancası – I

Madem ağlayacaktın kuytu bi köşede bütün gün
Yanına geldiğimde pervasız ellerini – dermansız-
Neden belime doladın.....
Bir sarmaşık gül gibi uzadın kirpice
Körpece sevdaları kendine hasret uladın
Sağır baktı hep gözlerin koynuma
Tek bir beklenti uzvuyla
Beni yalnızsızlığının elçisi olarak
Bir kuple bile okuyamadan dudaklarından
Eşe dosta kırmızı gümüşlerle yolladın
-.....-

22.11.2008 - Düzce

Selim Bayrak

Kk...

Kıyıda kuytuda kuruntu karıntı
Kuyuda köşede kalıntı kasıntı
Kafiye kasarken kantarın kilosu
Karambole kasatura kan terin kokusu

Kaygusuz kaide kavgasız kanide
Kaçamak kalınmaz kalınsa kaçılmaz
Kaçılmasa kalınmaz kalınmasa kaçılmaz

Kanaatim kabahatim kararım kefaretim
Karanlıkta karartırlar kabulünce kanırtırlar
Kandırır kabartırlar kabartır kandırırlar
Kumaşını kalınla kumbaranı kabınla

Selim Bayrak

Körebe

Yorgun gece yarılarımın canlı prensesi
Durgun duyarlılıklarımın barış esen sesi
Üzgün bulduğum zamanımsın
Anla isteriyi
Düzgün olacağım anımsın
Anla istenişi

(Hey Selim!)
Yanılgılarla kol kola olmak sana göre değil
Gerçeklerin de bulanık ama ona göre diril
Gül; pembe mor yeşil
Gör; nerede sor ne il?
Aşk diyarı Acım Sultan
Meşk diyarı açım kul han

Doyamadım asla gerçek sevgiye
Doyamayacağım bu gidişle de

Körebe körebe körebe
Beni gör kör talih hey bre!
Birazcık ışık hissedersen gözlerinde
Dönüşüvereceğim en parlak güneşe

1995 - Bolu

Selim Bayrak

'Kutu Kutu Pense, Elmamı Yerse'

Acıyı aşk mı sanır sevgi açları
Acıyla aşkı yaşatır sevgi hırsızları.....
Oysa ki bi çocuğun gerçek ilk aşkı
En güzel en eğlenceli oyun arkadaşınadır
Çoğu adını bile unuttur karşıdakinin
Çünkü aşkın adı yoktur
Ve adresi kayıp
Bir labirentte dolanırken bulmazsın onu
Rastgele adımların açar bi kilidi.....
Aşk çözülecek bi bulmaça
Bilinecek bi bilmece değil
Bahtına ne çıkarsa yaşadığıdır
Ama tahtına sen çıkarırsın enayi
Sonra indirmeye çalışır durursun en az iyiyi
Kutu kutu penseyi oynarken o yüzden gevşet vidayı
Ve bezirganbaşı olma
Kapıyı ne aç ne kapa
Yüküm buğday unudur
Gönlüm buğday tomurcuğu
Önce düşer sımsıcak bi ele
Ekmek isteyen tahtıma değil
Bahtıma çıkar.....
Tahtıma çıkanlar çoktan ekip gitti gölgesini.....

04.04.2012 Kalıcı Konutlar/ Düzce

Selim Bayrak

Küller Aynı Güller Ayrı

Kim, kime neye yetişecek
Bir gün mutlaka
Her şey bir birine bitecek

Kim, kime neye yetişecek
Bir gün mutlaka
Her şey bir biriyle itişecek

Bir gün
Dün bugün...
Bir gül
Dün bugün
Tüm ömrün...
Sonsuza dek kalmak istediğin
Göğün

Kim, kime neye yetişecek
Bir gül mutlaka
Bir küle dönüşecek

Kim, kime neye yetişecek
Bir gün mutlaka
Bir kül güle dönüşecek

Küller aynı güller ayrı

21.07.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Lacivert Mavi / Ters Yüz

Ters yüz edilmiş pijamalar giymek ister misin
Kalıbın daraltısında biçemlere yüklenen özgürlük ifadeleri
Yoksunluktan değil tercihen dolaşmak
Yalın ayak tüm şehri
Uygun iklimi beklemek gerek
Belki, gereğin karşısında hasta birisi
Büyük ihtimal yatak döşek
Ters yüz ettiğim herhangi bir biçemim:
Arzumun akıntısında kesintisizliğin
Düzlüğün huzurun umudu
Biçiminde akabildiğim
Beklentimin bir anlık da olsa ufku
Yani yeni bir kalıp
Daraltısını daha duyumsamadığım bir utku
Yenilgiye az kalmış
Veyahut düzey derecelendirmesinin olası zamandaşlığında
Ona komşu

15 Mayıs 2001

Selim Bayrak

Mahcubiyet

Bir hayal kurdum
Bin hayal kurdum
Seninle tek bir an mümkün değildi
Sefilliğimde
Ben seni kendime mesul buldum
Her yol sana varmak zorundaydı
Her gün umruna
Yeni masallar uydurdum
Bir hayal kurdum
Bin hayal soldurdum
Benimle tek bir an mümkün değildi
Efilliğimde
Boş srahime hoş Őiirlerimi
Yıldızlı geceler gibi doldurdum
Nağme nağme döküldü ağzından
Kırık dökük harflerim...
Yaldızlı cmlerimde
GneŐini sana tekrar
Kendi GneŐimmiŐ gibi doğurdum...

□□□□□

24.12.2025 / Düzce

Selim Bayrak

Mahcubiyet II - Mahcubiyet İzafesi

Benim Güzel Masalım
Her satırına
En gerçek duygumu kazıdığım
Hayallerimin Diyarı
Varlığının Endamını
Anlamının Edasını hikayesine
Mısra mısra taşıdığım
Güne onla başladığım
Düşümde ona uyandığım
Gönlümü onla haşladığım
Duman duman isine boyandığım
Hiç bitmeyecek hasretine dayandığım

Benim Güzel Masalım
Destanları kıskandıran yaratılışın
Her adımında semamızı
Zarafetinle aydınlattığın
Asaletinle kuşattığın
Her sayfasının Ruhunu
Karakterinin derin kumaşıyla donattığın
En karanlık gecede
Sonsuz bir umudu yaşattığın

Benim Güzel Masalım
Kalemimdeki tek Maralım
Sonu gelmez bir öykünün örgüsünde
Hiç eskimeyecek olan Balım
Benim Esin Pınarım
Sihirli İlhamım

Benim Güzel Masalım
Denizinde kaybolduğum
Aramaktan yazmaktan
Asla vazgeçmeyeceğim
Sonsuza uzanan Kumsalım
Mutluluğuna Duacı
Güzelliğine davacı olduğum
Davacı olarak yargılandığım
Ebedi bir mahkemenin huzurunda
Özümde Özülle aklanacağım
Tanrıya Sözüm İnci Kutsalım

□□□□□

24.12.2025 / Düzce

Selim Bayrak

Masal Gerçekler Gerçek Masallar

Keyifli bir şeyler yazamaz mısın sen hiç
Şöyle ısmarlama bir ziyafet sofrası
Kuramaz mısın gönlünce

Yaşadığın anlar olmuştur elbet
Ne sonluyu ne sonsuzu
Ne doğumu ne ölümü bilen
Bulunduğu zamanın ebediliğinde yüceleşen
Çocuksu sevinçleri

Oynamışsındır saklambaç
Köşe kapmaca yakar top
Koşturmuşsundur top peşinde
Sabahtan akşama bir oraya bir buraya

İçmişsindir ilk sigarını
Daha ne olduğunu bilmeden
Dedenin elinden
Annen kovalamıştır seni
Sığınmışsındır
Divanın altındaki düşler yatağına
Asla bulamayacaktır orada kimse seni
Dünya ne kadar uçsuz bucaksız
Her şey ne kadar eski ve yeni

Daha ergenler bilmezken
Bir kızın güzelliğini
Dalmışsındır
Masmavi sularına sevdiğinin
O yokken yanında
Denize koşmuşsundur umutla
Dalgalar yoksa yaşasın
Güneş her tarafı aydınlatsın
Mavinin koylarında kalbim onu seyreylesin

Bir saniye buluşsam
Yine yarin bakışlarıyla
Gözleri ruhumu sularına esir alıyor ya
Ben hiçbir şey yapamıyorum
Fırtınalar kopuyor
Dalgalar beni susuzluğun sahiline vuruyor
son kalan çocuksu sevinç
Tarihin tozlu raflarına kalkıyor

Biliyorum şimdi
Mavinin hasretinden değil
Duyduğum hüznün kin
Yaşadığım doğa
Soluduğum hava bilincim
Kurak kalırken gittikçe çevremden
Çöküşüm asla değilmiş
Éline değmediğim

Kulağına fısıldamadığım yarenden
Ya da bin bir hüsnu kuruntu düşlerden

Sadece düşmüşüm bir kör kuyuya
Kimseler duymamış sesimi
Tırmanmaya çalışmamışım da
Belki de alçak duvarlara
Dışarıda her gün solan renkleri
Hissetmektense duygumda
Siyahın anlamsızlığında varlaşmak istemişim
Her zaman gelmesini beklediğim Beyazın
Ondan doğacağı umuduyla
Nice Maviliklerin kıyısında dolaşmışım da
Asla sularına girmemişim

21 Ağustos 1998 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Mavi

Unutulduğu zannedilen yol arkadaşının sesidir

Aynı patikada kesişmese de yollar
Esen rüzgarın
Yar kokusunu toprağına serpişidir

Çarşaf gibi denize yüreğini sermek
Ayrılığında
Teslimiyetin acısını dalgalara germektir

Masmavi gözlerinin sularında kaybolup
Karaya oturduğunda
Suları yermektir

Med cezirde duyumsayınca geçmiş
Denizin sevdasıyla
Dağlara kaçivermektir

Kargaşa içinde yaygara koparmayıp
Kendini bilmektir

Telaşa düşüp daireler çizilse de
Her şeyin eskisi gibi olamayacağını bilmektir

Umuda yelken açıp
Sahilden ayrıldıkça
Rüzgarı bitmektir

Tükenivermiş aşkımın çorak bahçesinde ekin diriltmek
Sular çekildiğinde
Denize kin gütmektense
Islaklığını
Kalbinde ölene dek özümseyebilmektir

Ve 'Mavi'
Defin olmuş aşkımın
Elaya dönmüş gözleridir

13 Ağustos 1998 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Mavi Bir Yıldız Varmış Kendini Boyamış

Mavi bir yıldız varmış
Kendini boyamış
Yıldızlar sarı ve sıcaktır
Uzak mavi ve soğuktur
Anlam gri ve boştur
Duygu rengarenk ve doludur

Ay ışığı pencerene dolanmış
Boyalı yıldızlar
Güneşin parıltısına mahkummuş
Gösteri toplumunda projektör tutulmamış
Parıltılar karartıya soğurulmuş
Anlamsız anlamlar görünür kılınmaz ise
Sarartıya yoğrulmuş
Aracı kelimelerin kendisi diva olmuş
Anlamsızlık katmerlenmiş
Yürek nasır tutmuş
Hissiyat formüle bağlanmış
Duygulanım spot ışıkları altında
Onun kadar sıcak yaşanır olmuş

Yıldızlar
Ulaşamayacak kadar uzak ve sıcakken
Kendi yıldızımız her gün tenimize dokunurmuş
Öyleyse ayrılıyorum
Yoldaşım dolunaydan
Yıldızlar gibi olamam
Varlığım ebedi insan istikameti
Yaşarken bile kardan adam

Güneşe davalıyım anlayacağın

Yıldızların soğuk sanılan parıltısından
Bir elbise biçmek istedim
İnce keskin bir yansı
Velhasıl bir ışık
Bir sığağın kendi içinden taşması
Soğuk ışığını kendi içinde saklar
Kendisine çarpanı düz parlak bir yüzeyse
Anca o imiş gibi yansır
İnsanın kendisinden o kadarını bile umması aptallıktır
Ben sadece aşkı giyinmek istedim
(sadece kısmı yalan)
Varlığımdaki ince bir taşışı
Evrenle dalga geçercesine
Yıldızımı arzumdaki yaratışımı
Meğersem her insan eylemi
Bir arzu şekillenmesiymiş
Formülatlar biçimlenimler yaşantılanımlar farklı
Yıldızlar daha sıcak ve yoğunmuş
Ama bir amibin varlığı
Ondan doğmasına rağmen

Daha karmaşık ve soğurulmuş
Metaforumu hayat dolu sanırdım
Yaşananlardan arzusun içi boşalmış
Çeperi daralmış
Yansılara sevdalı bu gönül
Ne tür bir yansı sunduğundan habersiz
Işığının daraltısına tozutmmuş

(Evrene zaruri olarak sunulduğu sanılan yansı
Verili bir toplumsal yapıya göre anlamlandırılmadığında kuruntuymuş
Anlamlandırıldığında daha beter kuruntuymuş
Ama hiç değilse yaşantılanmak istenilenlerle
Yaşantılanır olmakla malul
Birkaç kırıntıymış)

20.06.2001 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Mavi Karides Akşamı

Mavi Karides Akşamındayım
Yıldızların yurdundan gelen
Susuzluktan göğre ağlarım
Gözyaşlarım kurur sularda

Küçük bir çocuk gibi yüzünde neşe
Biraz ürkekçe, biraz delice
Biraz erkekçe, biraz dişice
Bir yudum verir dosta eşe

Buharlaşan ruhlarımız olmasın
Bulutlardan toprağıma yağmasın
Giderken sevgimi solmasın
Özümü yalnız bıraksın

Selim Bayrak

Merasim, Belagat, Feragat

Ekran tozlu
Camlar buğuluydu
Erkân kalabalık
Parklar kuğuluydu
Şartlar müsait
Şiltler kutuluydu
Gönüller yaralı
Öyküler gururluydu
Efkâr izinde
Gamlar vuruluydu
Tenler ıslak
Sahne kuruluydu
Gözler çapak
Sözler vurguluydu
Haslet çıplak
Vuslat kurguluydu

01.11.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Merhaba!

Hey sen! Etrafımda uçuşan
Hey siz! Duygularımda yoğunlaşan
Hey sen! Vazgeçilen vazgeçilemeyen
Hey siz! Kim bilir nerelerde seyir eden
Sığ denizler derin okyanuslar
Arzularını soracak
Masmavi suyla dans eden yunuslar

Bana bir merhaba de!

Hayaller gerçek
Gerçekler hayal olsa
Ellerim sana
Ellerimiz başka diyarlara uzansa
İstemezsek hiç olmamışçasına
İstersek duygular
Her geçen gün çoğalırcasına

Yaşam bize bir merhaba de!

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Mevsim

Yazın maviliğinde hayallerle yüzerken
Sonbaharın yaprak dökümünde geçmişini anarken
Kışın beyazında buruk bir huzuru yaşarken
İlkbaharın tomurcuğunda umutlar yeniden alevlenirken
Hiçbir mevsimi yaşamazsa
Bir çiçek bir kuş bir ağaç
Ne açar ne büyür ne doğar
Ne solar ne ölür ne de donar

Artık ne yaz ne sonbahar
Ne kış ne ilkbahar
Hep aynı mevsimsizlikten başka

Yazın sıkıcı sicağında serinlemek isterken
Sonbaharın sisinde yeşilliği ararken
Kışın fırtınasında durgunluğa çabalarken
İlkbaharın yaralı tomurcuğunda yeni bir hayat umarken
Hiçbir mevsimi yaşamazsa
Bir çiçek bir kuş bir ağaç
Unutur suyun tadını
Güneşin hayat saçmasını
Unutur kuraklığın sancısını
Konacak dal bulamamanın sarsıntısını

Artık ne yaz ne sonbahar
Ne kış ne ilkbahar
Hep aynı mevsimsizlikten başka

1993 - Bolu

Selim Bayrak

Monolog - Perde I

Tanrı İradesi

Yaşama bakış; huzurlu huzursuz, yumuşak sert, kuytu tepe, hayat mevcudiyeti, ömür tasviri bir nehir kıyısına oturup olanları seyretmek değil, o akıntı içindeki yerini kavrayabilmektir. Düşünde; her gün, her an durduğunda bile yürüdüğün yolu, ondan sıyrılarak değerlendirebileceğini sanıyorsan, bunu yapan fikrinin, aklının da o akışın bir parçası, nehirse suyu, evrense varlığı olduğunu unutma; ve elle tutamadığın gözle açıkça göremediğin hislerini, kavramlarını açıklamak için doğadan yaptığın tasvirlerin sınırlarını, açıklama noktalarını iyi çiz, nehirin aktığı yatağın sonsuz derinliği ve genişliğini yaptığın soyutlamadan hareketle kavra, ve sonsuz akışın sınırlı tasvirine anlamsız çizgiler, dışındalıklar çizme:

Ve nehir bazen coşuyor, zaman sanki ondan hızlı gitmiş ve akıntı zamansız olamayacağından, onun peşinden koşar gibi; ve bazen durağanlaşıyor, sonsuz zaman deryası içinde zaman kavranılamayacağı için. Nehir hiç düşünür mü? Adamımız olmayacağı nehrin kıyısında, olmayan çizgisinin sınırında ya da dışında neyi görüyor neyi kavriyor? İnsan iradesi Tanrı iradesi mi ki, sınırların ötesinde sınırlara dalıyor yada bütün bir akıntının coşan ya da duran varlığını bütünsel olarak anlamlandırıyor.

Selim Bayrak

Monolog - Perde I - Bilmiyorum ve Biliyorum

BİLMİYORUM

Yine aynı terane mi? Aynı olan yaşananlar mı, yaşananlara bakış açısı ya da yaşananların seni getirdiği yer mi? Peki, aynı olan terane ne? başlığının adı "bilmiyorum" ama bilmediğin ne? "söyledim ya! "bilmiyorum" peki, "bilmiyorum" sana ne ifade ediyor, hangi açılımı yaptıracak ki "ilham kaynağın" başlığın oluyor? "bilmiyorum! " Eee! Yeter artık! Bu durum sonsuza kadar zincirlenebilir, ve bir açıdan sonsuzluk olan; ama bütünlüğünün, bireşiminin sonlu olduğu sen yine hay huyla zaman geçiriyorsun. Yapacaklarının adı, adresi, süresi, yeri, belli bir mekanı ve zamanı var. Onları kullanış, bir araya getiriş şeklinden rahatsızsın, ve de rahatsız olmak da bir; bir araya getiriş, kullanış olsa da, senin istediğin çerçevenin anlamını kavramak değil; çerçevenin içeriğini pratikle, elden geldiğince, göğü masmavi, toprağı kıpkızıl, denizi sap saydam resmetmek... ve bunu yapmaya çalışırken kazandıkların, en iyi ihtimalle, o da sadece "sihirli boyanın" kullanımına açılabilceğine inançsa, sorun aynı yerde değil: daha gelişmiş, farklılaşmış olgularla daha geri, basitleşmiş bakış açısı arasındaki "boyasız" çelişki. Birbirine bulaşamayan bu iki alan, doğal olarak, sorunlarının, sorularının ne konumunun, ne ayrı düştüğü, ne de aynılaştığı perspektiflerin belirlenmesine olanak veriyor. Ve yine felsefe, "geniş" felsefe... çerçevede yeni bir renk ortaya çıkıyor, ve aslında bu da içeriği zorunlu olarak içinde taşıyor; yalnız insan bu duruma düşmekle, yaşamını eziyet veren bir renksizlik olarak anlamlandırmaktan da vazgeçemiyor.

Kahretsin parantez, anti-parantez! Anlatmakta olduğum düşüncemi asgari düzeyde bile olsa anlamadım. Asgariliği belirleyen ne? bu da ayrı bir tartışma konusu; en azından, burada bu ana ait fikirlerin kaotik bütünlüğünü, kaba bir şekilde de olsa, bir fikir bağlantıları iskeletiyle inşa etmek anlamını taşıyabilir.

Nihayet! Yazımızın sonuna gelme zamanının sonuna geldik sayılır, ve işte anlamlı bir bitiş cümlesi, buyurun bu cümle daha doğrusu kelime ile, artık asgari bile değil imkansız da olsa "total" olarak bu yazıyı anlayın, ister okuyan sen, ister okuyacak olan sizler, haberini alan onlar: BİLMİYORUM! ...

BİLİYORUM(Bilmiyorumun devamı ve arkadaşı)

Bu tavrı sana yakıştıramadım. "bilmiyorum" zaten bir "gerçek", ve 'bilmediğimi biliyorum' diyorsan, bak bir bilme olayı söz konusu. Bilmiyorum diye başladığın bir yazıda bile anlamlı bir seslenişle son noktayı koymayı beklerdim:

Pes etmek yok
Adını koydun yaşam tarzının
Ve direnmek gerek ki
Son bilinç noktasına kadar
Sen değil zaman ve mekan harcansın
Sonsuzluğun ebedi ve çerçeve anlamı "0"
Ama tüketim son "bilinçli bilinç" noktasında bile herkese açık

Son nokta:
BEKLE SEVDİĞİM GELİYORUM! ...
VE İŞTE ŞİMDİ BEN BUNU
BİLİYORUM! ...

Selim Bayrak

Monolog - Perde II: Kırılğan Küre - Yalnızlık Dolambacında Saklambaç

Gecenin en sevdiğim günün en sessiz vakti sokakta yürümenin aynı zevki vermemesi gündüzlerin daha da sıkıcı olduğu anlamına mı geliyordu. Sorulmamış hiçbir soru kalmadığına göre ilki dışında (!): ki sonu yoktu zaten, sebebini arayan embesiller miydik tüm evrenin, yanıt bulmak derdi değildi derdim arzumun, ama acıyı dindirmenin etkili bir yolu da bu, fakat her vakit 'doğruyu' gören irfan en fantezi hayalleri kurduruyordu avuntusuna. Felaket öncesinde gelir ufkuna ama önlem her zaman yetersiz kalır. Yaşam hep bir ünlem düşer dangalaklıklarına, mutlulukların sadece 'hatırası' anılır. Seni bensiz sevmem gerektiğini bilmiyordum, kavramış olsaydım bazı renkleri bu kadar gri kalır mıydı gönlümün hasleti ve severim bir an hiç farkındasız ve kör adımlarım felaketim olur, ömür boyu aşk açısından kaçmaya mahkum bedenim ruhumdan sıyrılmaya çalışır, bezgin ruhum bir süre sonra bedenimin tüm hücrelerine bulaşır, aşkı sevmez gönlüm aşık olduğum kişiye tapınır, tanrının gazabı hiç biri yanımda olmaz, nefretim o kişinin varlığının gölgesinde tüm varlığıma bilenir, aynı şeyleri yazar dururum yıllarca, arada hep bir virgül aynı anlamları dolandır.

Yatağımın sıcakık buğusunu kaybedeli yıllar oldu.....

Hiç bulaşmamalı elim bu işlere, ince işler fikrim kalın gövdeleri, bir süre sonra üşenir kabullenir gönlünde tarifsiz gölgeleri.....

2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Monolog Perde II - Eksik Belge

.....Belgeler eksik kalmıştı, tamamlanamayan bir çok şeyin ardından kağıt üstünde de durum kurtarılamıyordu ne yazık ki... Beklenen her şeyin kusursuzca halledilmesi değildi zaten. Ama ortada belli kriterler doğrultusunda düzenlenmiş olması gereken bir doküman sorunu vardı, çözüm zamanı çoktan geçmişti belki, ama iyi bir bahane bulunması bir gereklilik değil Zorunluluk'tu... Bahane uydurma konusunda bir o kadar yeteneksizdi-kendisi baştan sona bahane- sorumlu kişi. 'bana ne dedi' umursamaz bir tavırla, umursamadığı - arzusuna dur diyemeyen- arzularıydı. Arzu: bir o kadar bütünleşik bir o kadar bölünmüş çoklu duygu, benlik... Birdenbire boşalınca libido yeni bir dolumu beklemeden hayatı boşlatır ademe ve bir zaman sonra kah zamanlı birdenbireler yalama olur çıkar, sür-e-git kalır varlığı... Vazgeçmişse bir kişi, yeni bir umudun rahmine niye yatar. Yatılan rahim değildir, öyle zanneder bir çukura düşmüş safi... Bahane bir açıklama değildir, ve nedense karşıdaki öznenin bunu böyle kabul edebileceği varsayılır. Bir çok insan gündelik masallara inanabilir, ilahî adalet karşısında ise sadece nefis susabilir: varlığına kendisini inandırmak için...Gerisi beyhude bir debelenmedir. Susmak ise anlamlı bir uğraşı... Bununla ilahî olan karşısında yalnızca susmalı demeyi kastetmiyoruz ama onu konuşmak onu çoğu zaman azaltır ve ama çok nadirdir ki bir iç sesle dinlemek onu çoğaltmasın. Bir cemaat dedikodusu içerisinde konuşulup dünyevileştirilen ilahî'ler yaşamı bir cehennem azabına çevirebilir, cennet sevdası koşuşturmacısında. Bazıları buna da gerek duymaz, kolayca bir inana (İnansızlık inanına da) bağlayıp bu işi, ipe un serebilir: yaşama karşı kendisini en ucuzundan pahalıya satabilmek için... Açıklamalar daha da uzatılabilir ve daha da uzayacak muhakkak,ama yeterli bahaneyi yaratamıyor sorumlu kişi ve kendi vicdanı baş yargıç olacağından bu vakada, durum vahim anlayacağınız, ki vicdan da başlı başına sorunlu bir kavram: ilahi olanla dünyevi olanın metazori, eski püskü,eksik bileşimi- birleştirmesi...sadece bu değil hissedilen duyumsamanın, duygunun içerimi. Vicdanı anlamak için bu alana yoğunlaşmak gerekiyor, çünkü her şeyde olduğu gibi hissiyatla anlam arasında uzlaşmayı kuran bu alan: neyi nasıl hissettiğimiz. Ne 'post yapısalcı metinsel idealizm' ne de 'yapısalcı indirgemeci organik-mekanik sistemcilik'. Debelenmesi devam ediyor sorumlu kişinin: asla dindirilemeyecek ızdıraptan kaçınma hevesi. Öyküye yoğunlaşsa daha iyi olacak: halledilemeyecek doküman sorunumuza ilahi ya da dünyevi olmasa da vicdani bir açıklama getirir inşallah, İlahi olan muhtemel kabullenmez bu durumu ama dünyevi olan arzularının belirimi belli bir dindirilmenin doyumunda benlik çatışmasına son vermese de süresiz şarj eder libidosunu ve atımlı bir kişilik olur çatışmalı ya da çatışmasız varlığı. İşte sorumlu kişinin kendini hala inandırmaya çalıştığı masalı: her şeyin ilahi bir biçimde dünyevi olarak düzelebileceği hurafesi. Sadece ruhu özgürleştirmeye çalışmak lazım, libidoyu boş ya da dolu karşısına alabilecek cesareti devşirmek.....

2005 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Monolog-Perde I: Trafik

Hatlar kesildiğinde yoğunluk gelir insanın aklına, iletişimemekte yalnızlığın ta kendisi. Seslerin dönüştürülmeden, direkt olarak uçuşmasını isterdim solduğum havada; ama bunu da düşününce, hadi biraz değil belki sorunlu bir zamanda derinlemesine eşince kendimi de yansıtan, dönüştüren bir aygıt gibi görür, hatlar kesikse de eğer, varlığım bir külçe yığını gibi gelir: algılayan beynimin nöronlarının elektriksel bağlantılarının iletişiminde. Ve sana ulaşmak zorunluluksa eğer, kendimi hatalı yapılmış bir makine gibi değil, bir insan, bir canlı, organik bir bütün gibi hissetmek için hattın öbür ucunun dönüştürülmüş sesini beklemem gerekse de her yoldan ben ulaşmaya çalışırım: eskinin yeni masmavi günlerine. Hadi bir ses ver artık!

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Mumdan Kelimeler / Gelecekte Davetiye

Galata köprüsünde
Elimde bir kitap
Ay ışığında okuyorum seni
Kainatın büyülü bir hikayesini

Bir mum alevi gibi
Titriyor kelimelerin
Karanlığın gözünde
Sonsuzluğun Alfabetesi

İçimde çıra gibi yanıyor
Gizemli cümlelerin
Anlamına
Paragraf paragraf eriyor
Sana hayran düşüncelerim

Her biri birbirinden güzel
Uçuşan sayfaların
Sahipsiz Kalbime
Tek tek mührünü vuruyor

Gönlüm her bir sayfanın altına
Aşkın imzasını atıyor
Karanlıkta parlayan
Her bir imgen
Zihnimin bir köşesini aydınlatıyor

Harf harf dolanıyorum varlığına
Ruhum Ruhuna
Sonsuz bir sadakatle bağlanıyor
Boğazın akıntısında bir yakamoz
Ay Gözlerin gibi
Kitabının kapağını
Işıl ışıl süslüyor

Senle suş pus olmuş
Kentin uğultusunda
Martılar
Çıglık çıglığa
Her bir satırına
Her bir mısırana
Şiir gibi endamına
Destan gibi varlığına
Serenat serenat
İlan-ı Aşk ediyor...

□□□□□

11.01.2026

Kalbinot : Yıl 1999 ya da 2000, 98 bile olabilir belki, Memocan ilk profesyonel fotoğraf makinesini almış, üniversiteden çıkmış (ikinci öğretim) şehri turluyoruz, biraz rüzgarlı bir hava, kışın ortası ve oldukça soğuk, ama nasıl güzel de bir dolunay var, hava bemberrak, Galata Köprüsüne geldiğimizde çantamdan bir kitabı elime aldım ve hadi çek dedim Memo, harbiden de kitap Ay ışığında mum gibi titreyen kelimelerle okunuyordu, ve gerçekten de o an martılar, Ay ışığı, yakamoz ve kelimeler dışında bütün kainat susmuştu. Bugüne kadar bu anı hiçbir kimseye atıflamadım. Demek ki o Ay Işığı, Yakamoz, Martılar ve Kelimeler, bunca yıl sessizce, Peri Kızının zihnimin o göğünü aydınlatmasını beklemiş, bu kurgulanmış bir şiir değil, gelecekte geçmişe uzanan bir davetiye, ve geçmiş o davete o gün bir mektup yazmış, boğazın silüetine kazınan, şairin şu an kaleme aldığı... Uzun lafın kısası şiirdeki dekor gerçekten birebir yaşandı ve yaklaşık 30 yıl sonra gönlümün bir sahnesi oldu...

□□□□□

Selim Bayrak

Muştu

Sapsakin günler geride kaldı
Tatlı bir güzel kapımı çaldı
Yapyakın dnler raflara kalktı
Upuzak yarın ruhuma daldı

Seni bir yerlerden tanıyorum
Sevginle ateşten yanıyorum
Aşk mı bu edana kanıyorum

Nedendir
Zaman aşkımı saldı
Huzursuz kalbim umuda sardı
Nedendir
Gönül sevgimi saldı
Kusursuz düşüm gerçeğe (mi) vardı

Ellerin ellerimi sıkıca tutacak mı
Gözlerin gözlerime esirce bakacak mı
Hislerin hislerimi delice sarsacak mı
Anlamsız sorular istekler şüpheler bitip
O ve ben açık denizlere uzanacak mı

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Mutlak Sıcaklık Aşk

Hayatının mucizesi olduğun kollarda uyansın karamsar ümitlerin
Senin umudunu değil, umutsuzluğunu paylaşsın
Sana umut bağlamışsa sevgilin
Her gün bi' yabancı olsun sana
Senle tanışmaya can atan bi' acemi
Ve aşırılardır seni tanıdığını düşünür ki
Varlığın, onun her şeyi olur, seni gerçekten seven için
Tek bir ortak anınız olmasa bile
Sana ait, onun tüm geçmişi
Kayıp bi' cennet, onun ruhunda senle yaşam
Gelecek, bi' cehennem ihtimali
Seni kaybetme korkusuyla yanan
Sonsuzluk bi' hücre hapsi
Sana asla doyamayacak olan duygularından yapılmış olan
Bilirsin ki acıktığında... doyarsın, koştuğunda yorulursun
Ama gerçekten aşıksan
doyduğunda acıkır, koştuğunda sürekli doğrulursun
Neyse ki geçicidir hayat, kalıcı olan güzel anlar...
Küçük bi' dokunuşla başlar her şey...
Gönlü engin olanın kalbi, hep bembeyaz bi' tuval
Aşık bi' ressam, boyalarına değil o tuvale vurgun
Sihri fırçasında değil
Rengarenk boya ları, her biri birbirinden solgun
Gözlerinin rengidir, onun yaşamını ışıltılı boyayan
Ruhunun dengidir, senle yaşamı arzuyla paylaşan

Selim Bayrak

Nafile

Sevgi dolu dnler
Müebbet hapiste
Bir tarafım çoktan geçkin

Yergi dolu günler
İbret hapiste
Bir tarafım ancak bıkin

1996 - İstanbul

Selim Bayrak

Nasıl

Nasıl
Nasıl sever insan
Öyle bir anda
O yüz
O ten
O gözler
Ruhunu duyduğum tonda
Bir masal perisi
En güzel mavi
Sihirli bir küre
En güzel, her hali

Gönlümde bir ses seda
Ve bu nefes ve bu Eda
Ve bu nefes ne bu veda

02-12-2005 – İstanbul

Selim Bayrak

Nasıl Olsa..

Nasıl olsa ki demeden umut eder insan
Hasıl olmasını ister gidişatının mevhumunun
Sonu ölüm de olsa herşeyin
O akış içerisindeki en ufak çoşuklu kalışa aşıktır
Yeniden dirilen insan yeni acılara mahkum
Yaşayanın yanına gelmedi ki kendisi için ölüm
Varlık sonsuzluk deryasında bir kum
Bir kum tanesi zaman deryasında bir oluşum
Madde nasılsa yok olmuyorsa, dönüşüm
Bu canlar sonsuz mezarda neden olsun
Sadece bir zaman var olmaları dışında bir iz-düşüm
Senin sevgin bu yüzden en yığın anımda bile vazgeçilmez
Hissedebileceğim sürece bembeyaz bir düğün
Dönüşüm varsa her mekan her an yeniden
Her şeyin ucu bir yanar bir söner
Aşkın gömülebilir bir defin olsa bile mecburen
Umrum yaşama bağlı kalabilmek için
Belki de 'kirli' günahlar işler
Ve masumuyetin ışıldarsa yeniden
Aşkın ilk günkü gibi geri döner
Yorgunluğum sonsuz bir acı belki
Baki olan yığınlığım
Ama seni her gördüğümde
Tertemiz günahlarımla
Varlığım o anki varlığında,
Varlığınla sonsuz bir çoşkuyla dans etmek ister
Ardından hüzünlü bir melodiye kader
Baki yanım var-olmaya dayanamayan bir keder
Bu yüzden hak etmedim belki de hiçbirinizi
Günahkar adem
Ayartan da sizsiniz madem
Benim acım kapağı hiç açılmamış bir mahzen.....

13.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

'Nazende'

Bazen öyle bi güzelliğin karşısında durursun ki
Onu anlatmaya
Dünyanın en güzel şiirleri bile eksik kalır
Ayaklanır oturan tüm heceler
Yürüyen bi şiir
O zarif endamıyla
Anlamalı anlamsız tüm tümcelerden boşanır
Güzel güzelliğini getiremez ki dile
Şair umutsuzca nasıl anlatsam diye kıvrılır
Gerçek şair ise
O da boşanır cümlelerden
Nefesi kesilene kadar
Bu dünyadan soluk soluk ayrılır
Genzinde kalır enfes bi geçit töreni busesi
Sonrasında O nefis tadı
Kelimelerle gri harflerle hatırlamaya çalışır
Oysa ışıl ışıl rengarenktir Güzelliğin gözleri
Cıvıl cıvıl sımsıcak, sadece bi merhaba dese de sözleri
Ama kağıda dökemezsin onu -da-
Kimler içine dökmüştür kim bilir, yüksek ateş fırınına
O nazenin güneş parçası duruşunu
Ve hangi ışıktan nasibini almamış karadelik yutmuştur
Yürüyen bi şiirin kalbinin muhteşem vuruşunu
Şiir kıymetini bilecek her zaman
Işık hızıyla kaçacak, güzellikten nasibini almayanlardan
Şair kıymetini bilecek, yazdıklarının değil, yazdırmanın
Acı çektirenlere mezar yapacak mısralarını
İlham verenlere sevda yapacak masallarını

Selim Bayrak

Ne İstediyimi Biliyorum

Varlığimdaki; yargılayan, gerçeği anlamaya çalışan, bunu yaparken duyguyu dışalayan, doğayı küçümseyen "akıl"a karşı gönülden, "bütünsel akıl"dan bir cevap:

Gri tonlar dönse de pembeye
Kırlarım çiçek mi açıyor
Her şey esrarengiz
Rüzgar tenime ipeksi mi dokunur
Bahçemde pelinler
Ay ufkuma gerçekliğini mi sunar
Olmayan yolların virajı da olmuyor
Hayat düz bir çizgide asla yol almıyor
Uzanırken çimlere
Yahut yare giden yarlara düşmeden
Belan nasıl bulunuyor
Gözlerinle tutmadın ellerinle bakmadın
Hep yanındaydı
Uzaklarda aradın
Ulaşılmaz dağların zirvesine döndüğünde
Farkındalıktan dokunabileceğini sandın
Biliyorsun aslında
Aşkı, çoğu bakıma anlamadığını
Ama kim olduğunu değil
Nasıl ulaşılacağını
Belki her şey yol dışı
Yoğun bir sis perdesi
Ama tenime uzanan elleri
Saçları yüzü sözleri
Yüreğime değen gözleri
Yolun yolcusunun bende kalan izleri

Ve soruyor akıl bana
Ne istiyorsun! Diye
İstediyimi biliyorum
Nasıl gidilir yare
Esrarengiz düşlere İpeksi gülüşlere

16 Temmuz 1998

Selim Bayrak

Ne Söyleyebilirsin ki

Ne söyleyebilirsin ki
Müebbibi sensen felaketinin
Ne dert yanabilirsin ki kaderinden
Mümessili sensen kederinin
Ya zamanında gidecektin bu diyarlardan
Ya bildiğin yoldan şaşmadan devam edecektin
Usanmadan uslanmadan
'Yaramazlık' çağın geçti çoktan
Oyun her yaşa lazım...
Boyun artık ne uzar biraz kısalır
Huyun suyun çıksa da ayaklarına dolanır
Huyunu değil suyunu değiştir
İşini değil aşkını devşir
Yazık etsen de boş ver
Bağlan bir güzele
Gamzesi gönlüne düşünce
Gazan mübarek olacak
Kader kederine ses verdiğinde
Arzunun coşkusu ışıldayacak
Öncesinde sevilecek sonrasında değerlendirileceksin
Sana değer katanın değerini hep bileceksin

17.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

Ne Tam Ki

Neyi eksik yaptın ki
Bir şeyi tam yapacaksın
Ne tam ki
Bir şeyi eksik yapacaksın

Devireceksin
Taşlar tuğlalar
Altında kalacaksın
Mutlağın değil
Görünenin kolayında bile kaçacaksın
Evireceksin ölümü
Yaşarken her an tadacaksın
Esireceksin arzunu
Kül gibi dağıtacaksın

3 Mayıs 2002 - İstanbul

Selim Bayrak

Neden!

Neden! Bu kadar büyük ki sevgim
Duygularım sözümü dinlemiyor
Neden! Bu kadar bağımlıyım
Geçen zaman aşkıyı bitirmiyor

Neden! Neden! Yanımda değil sevgin
Gönlüm ruhum hep sana koşuyor
Neden! Neden! Hep böyle kederliyim
Yolum yolcum ısrarla tükenmiyor

Aslında şikayet etmemeliyim
Bu yola kendimi ben kurban ettim
Zamanı mekanı yetirmeliyim
Onları gereksizce ziyan ettim

Nedensizlik! İlkesiz bir an için
Sensizliğim seninle evleniyor
Nedensizlik! Dirençsiz bir an için
Sensizliğim seninle güçleniyor

Nedensizlik! Değişik olmak için
Acıları kayıpla dindiriyor
Nedensizlik! Nedeni bulmak için
Nedensizlik! Nedeni solmak için

Aslında şikayet edebilirim
Sevgine inanan ben mecnunlaştım
Aslında şikayet etmemeliyim
Sevgine inanan ben (!) Sormalıydım

Eylül 1996 - Bolu

Selim Bayrak

Nerede -1-

Esinti nerede
Esti mi derede
Gezgindi her yerde
Bin yıllık ağaç gibi çökerdi de zemine
Zemin beton gibi katı mı
Kökler temelsiz eğreti bir yapı mı
Zaman akısız, akı zamanlı mı
Felsefeci idiot, vatandaş ahi öke çakı mı
Bileyciler şaşı
Yanlış adamı mı budadı
Budalalar bilirkişî
Ukalalar bilir işi

Gönül verme gönülsüzlere deme
Kendin gönülsüzsün
'Gönül' 'e (!) laf söyletme
Ne olursa olsun buda budalalığını budalaları
Tanrı biçmez ekinleri
Sanrı doyurmaz insanları
Kör açlık darıltır her şeye adamı

Kutursuz ağaç bin yaşında olsa ne yazar
Çapsız adam çaptan düşse kim takar
Embriyon da doğurmaz
Zamanı geçmiş kart anaç

Sen bu derede yine de yüzersin
Yeter ki akıntıya kulak aç
Rüzgardan bir yön gelir
Ona dur at kulaç
Kulaçların durmasın
Kendine "dümenden" bir yol aç
Pusulân cebinde
Esinti var icabında

1999 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Nerede-2- / Askerlik Hatırası

Gidilebilir yollar değildi...
Zeminimin direngisi,
Özlenilir bir tartışma yarattı
Olasılık takiplerinin girintisi
Yollar tepe taklaktı
Kafiye takıntılı şiirim devrik cümleleri gibi
Yalnız arzu sıra dizelerimin şekillenışı akış'a yol açıyorsa
Yollarımın giriftliği adımlarıma dolanıyordu
Her zamanki alışkanlığımın sendeler şekillenışı
Yaşamda beni taşıyan düşüncelerin
Sölgün silgin singin ayak izleri...
Oluştaki olası olurlara evet diyecek
Bir günahım daha varsa
Sevaplarım,hala evrendeki akışla
Çoşkuyla dans edebilmemin nirengisi...
Seni düşünmek artık daha uzak
Daha yakın daha soğuk daha sıcak
Seni düşünmek artık ulaşılabilir varlığının gölgesi...
İçimdeki söngün volkan
Şimdi kayaç kült bir kütleinin
Yine de yarını belirsiz dongun bölgesi
İçimdeki uzak şimdi daha ulaşılmaz
Daha ulaşılabilirindirilir
Daha soğuk tüm gövdem
Un ufak paramparça
Varlığının ateşine dolanabilir
Sorular daha bir sorulur
Cevaplar yanıtsız
Ama yanıtlandırıla bilinir
Susuyorum o zaman
Yürüyeceğim
Düşüncelerim sessizce
Adımlarımı sürte sürte
Bin bir şekil deneyeceğim
Almaşık asfaltımın üzerinde
Tutarsa rastgele

2003-Hatay

Selim Bayrak

Neyi Kaybettin Ki Bir Şeyi Kazanmadan

Neyi kaybettin ki
Bir şeyi kazanmadan
İnsan yine de üzüntü duyar
Güzel bir bakıştaki mananın
Çarçabuk solmasından
Acele edemez mi gönül
Ecele akan ömrü mevcudiyette
Küçük bir adım atmayı
Defalarca düşünürse insan
İkinci şansında kör talihi kovalar
Elinin altından kayıp giden şaheser
Seni hiç umursamadan mat eder
Güzeller içinden bir onu seçsen de artık
Sen aşk oyununda yüzmesini bilmeyen bir batık
Dalmak lazım senin sersefil arzularına
Yanlış anlaşılacak farz
Senin bu kuytu duruşunda
Acısı işliyorsa gene yüreğine bir küçük hikayenin
Sebebini sorma izini sür küçük bir saadetin

(Bırak uzun sarı saçları dalgalansın gönlünde
Hak edilmiş bir cevabı aldın diye onu bir anda reddetme
Bir daha yollarınız asla kesişmeyecek olsa bile)

06.08.2005 – Antalya

Selim Bayrak

Nihai Sese Kulak Ver

Karanlığa sıkılan yaylım ateşi gibi gel üstüme
Rast gele nişan aldığın perspektifin içinde
Herhangi sıradan bir karartıyı
Beklentin hedefi bulmaksa eğer
-O hedef her ne ise-
Her merminde vurulanım
Az ötesinde ıskalananım
Ve ölmekle bitmemek
Durup da kalmak katlanmak için
Karanlığı örtmüşüm üzerime
Aydınlığa ısınmışım
Yaylım ateşi projektör edinmiş
Nokta belirliyor kendine
Kendi halinde kalmak isteyen ben'e
Ve ben o yerde
Cıvıl cıvdık kalmadan hemen önce
Yine karartıya sığınmış
Görülmez karanlığı örtüm sanmışım
Bir tarafım değil
Bir çok tarafım açık da kalmış olsa da
Biraz da zaruri bir tavırla
Çevirdiğim başımın ıskalasında
Yine ıskalanan olarak kalmışım
Kimsenin derdi görünen basit tek düze devir daim ağartılarda değilmiş
"Akıl" derin bir kuyuymuş
Işığı daraltı
Varlığı var kalmaya belalı
Anlağı karmaşanın matrisinde ağartılara davalı
Işığı sızıntılar içinde
Süzgeçler üretmeye meraklı
Süzülenler kalıplar içinde
Birbirine kavgalı
Birileri durmuşsa
Sıradan ve de beklentisiz
En temel ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla orta yerlerde
Kavganın gönüllü ya da gönülsüz tarafları
Kıyısından köşesinden de olsa
Olaya bulaşanları
Tematiğin içerisinde
Muğlak bir edilgenlikle
Davanın "nesnelere"

26.03.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Nümayiş Gecelerde Asayiş Heceler....

Açılmalı...
Aşırılmalı...
Kaçılmalı...
Taşırılmalı
Ki aksın kapandığı bedestenden...

Değer
Kendi üstüne biner
Değer gök kubbeye
Her türlü kuytuya da iner

Salınmak lazım
Efkarı düsturundan sual olunan
Nümayiş gecelerde
Alınmak lazım
Tekrarı usturubundan dillenen
Asayiş hecelerde

Gocunurken gocuğunu giyinen
Dert erbabına:
Derdi
En iyi
Çeken anlar...

10.07.2007 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Odia

Gün bitmiş çoktan bizde
Yarın geç kalır
Bedeninle ruhun aç kalır
Odia!

Bu ölmüş yoktan evde
Aşka hiç kalır
Bedeninle ruhun aç kalır
Odia!

Şimdi gençliğinin farkında olan sen
Şimdi güzelliğinin bağrında biten seneler

Selim Bayrak

Ol-duruş

Her an bi olmak vesilesiyle karşı karşıyasın
Biriktirdiklerinle yaşayamayanlardan mısın
Kim yaşamış ki desene
Derece farkında madden olmasa da
Manen "dibe" vuranlardansın
Her an olma vukusunda
Sıfırdan yeni şeyler yaratılmasa da
Farklı yan yana gelişler duruşlar bileşimler
Bireştirmeler söz konusu
Öngörebildiğim dahası ihtimallerini belirlediğim
Bir(l) eşirme mevzularım
Konumumdan pek de istenilen biçimde değiştiremeyeceğim
Aslında değiştirebileceğim
Ya da konumlandırılmamın bağıntısında
Vicdan azabı can sıkıntısından
Eş geçemeyeceğim
İçine sızılmamış zorunlulukların uğultusu
Yattığın yerdeki bakış açısında(n)
Ne nasıl değişebilir
Evrenle ben'in etkileşimsel dedikodusu
Bazen dedikodu çok verimlidir
Konum değerlendirmelerini taşıyabiliyorsan işin içine
-Ki bahis dondurulmuş olsa da tipoloji üstünedir-
Farklı olabilme görünebilme yollar izleyebilme
Dahası olduğunu görebildiğini izleyebildiğini tartabilme umudu
Farklılığın zorundallığını değil
Elinden geldiğince adını koyabildiğin
Yansıdığı kadarıyla çoğunluk düzeyde 'azınlık' olarak atabileceğin
Adımlar izleği

Amacım tümnden rastlantı belirlenmemişlik zorunluluk dışı
Bir akışın resmini çizmek değil
Yalnız üzerimdeki değer vermediğim yaşantılama rehberlerini
Önüne çizilen yolların daha atmadığım adımda
Beni boğan izleğini parçalarına ayırmak istiyorum
Onlardan yeni bir kolaj da yapmayacağım
Beni oluşturan bir kimlik içerisinde
-Silemeyeceğim zamanımın yetmeyeceği
Rastlantının döngüsellikte geri getireceği
Zorunluluğun ulan seni kaybetmiştim dediğin yerde
Teşrif edeceği-
Yeni bir konumlanmada kaldıkları
Dahası aktıkları kadar akacaklar
Ne kadar bugünkü ruh halimin parametreleri içerisinde
Düşüneceğim o zaman
Belki uzlaşmak lazım bugünle
Ama dayantının sınırında atılığın cazibesine kapılmak
Zaten oldukça olası
Ve bu o kadar döngüsellik konumlarını önüne sürüyor ki
Bir yolum olacaksa eğer
Deliliğin eşliğinde çılgınlık sonrası...
Olma atılımlarımın tanımlayamadığım

Tanımlasamda konumlandırıramayacağım
Belki bunu bir anlık olarak becerebileceğim
Arzularımın kanalize olma itkileri
Yoğun bir olma ihtiyacında
Beni yaşantılananların yaşantılandırılanların
Yeni bireştirilme ihtimallerine yönelmeye zorluyor
Bundan ötesi
Geçmişin kazıntısına tahammülsüz
Tümde olmama istençleri
Yeni bir varsayımın döngüsellığı sıfırladığı
Tükenme senaryoları
Ediminde bulunulduğunda tekil arzusunun sonumlanışı
Benden ötesi vardır
O ötede ben de varımdır inşallah
Diyeceğin son nefes metaforları

Selim Bayrak

Olmakta Olmadığım Halde...

Çoğunu olmakta olmadığım halde
Olma kalıplarının bunaltısıyla yaşıyorum
Bir çok sıkıntı zaten düşlenerek yaşanır

İnsan modellere göre düzenler kendini
O modelleri yıktığını sandığı yerde bile
Duyumsarsın kalıbı
Yaşananlara bir ucundan da olsa
Kanalize olduğunda
Olmak istediğinde...
Evinde oturmak mümkün değildir
O zaman kaçış çizgisi hiçbir yerde
Duyguyla düşünüş çizgisinin kesiştiği
"Sahte" oluş düzleminde

Aşk en büyük yanılsamam benim
Kalıbında eriyip gittiğim
Kaynaşmanın fokurtusunda geçiş-genliğin buğusundan
Akışın kalıplarını hissedemediğim...
Aşk seni bu yüzden bu kadar çok seviyorum
Ben aşkı, ölümüne, yaşamak için zaruri görüyorum
Kalıpların geçişgenli en yücesinde
Yaşamsal itkilerimi atılımlara dönüştürdüğünden
Benden uzak olsa da
Asla sahiplenilemese de...
Sana karşı sınırlanmak
Bu yüzden bu kadar koyuyor
Vuku buluşuma
Hissedişsel oluşumuma

04 Haziran 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Olympos

Kaçaklar kenti
Kaçaklar kentinde kaçıklar
Saçaklar altında saçıklar
Dört yana dağılmış bir çıplaklık
Asfalt yolları patikalara bulamış
Esaret esir almış kendini
Tren istasyonları uzakta kalmış
Umut umudunu burada
Zamanın gölgesine ulamış
Kimse bulmaya çalışmamış
Derdinin çaresini
Sahilden esen bir rüzgara duralmış
Sorular bir bir azalmış
Cevaplar zarmış azarmış
Cevaplar cevabı olmayan sorular mıymış
Tek bir gövdeye dönen ömür
Bir ağacın dalları gibi çoğalmış
Eksiltmeye çalışmış ayılmış bir kaçık
'Tanrılara' ihanet kendini budamış
Sarp dağların arasında bir vadi
Saf sağların arasında sunar bir vaadi
Zirvedeki bir kayacın üstündeki
Tek bir ağaç gibi
Sonsuz huzurun döletini
Libido için içine girince
Kente döner ademin hasleti
Kazıvere dursun yine öletini
Oysa aşk
Ne güzel fazlaydı her şeyden
Bağışıklı her şerhten
İkmale kalır her şerden
Mühim olan sınavı geçmek değil
Şerre direnmek teamülen
Şehire direnmek tahamülen.....

14.10.2005 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Ona Bir Hikaye Yaz

Ona bir hikaye yaz
Benliğinin nadide bir eseri olsun
Ona bir hikaye yaz
Okudukça gerçek Selimi bulsun
Ona bir hikaye yaz
Gerçek seni buldukça
İçi aşkına dolsun
Ona bir hikaye yaz
Konusu sen o ve yaşamla
Ortak bir noktada buluşsun

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Onunladır Bilsin Kalbimin Sessizliği

Bir köz istedim sezinlenişlerime
Benliğime gelsin suların derinliği
Bir düşün istedim gerçeklerin içinde
Onunladır bilsin kalbimin sessizliği

Belki fırtına ardı gri gökyüzü
Belki fırtına sonrası sevgi sözcüğü
Belki yeşerecek yığınlarca çiçek
Belki her şey daha başlamadan bitecek

Güle güle denizlerin yunusu
Hoş geldin topraklarımın humusu
Sana anlatacağım çokça şey var
Ama zamansızlık göğsümü sarar

El ele olmadığım anlar düşünceyle
Bir boşluk sunulur hislerime
Güllerini ararken derin bahçende
Çiçeğini bulamaz isem
Dikenin mi batmalı sevgime

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Öncede Sonra

Gerektiğini söylediler
Gerekliliğini belirtmediler
Umurumda değil sanıyorlardı diye düşündüm
Omuzlarına hafifi bir hışırtı düşürdüm
Omurlarında pek bir biçem yüklenmeyen düşünüm
Umurlarında sıradan bir geçit töreni edası bürünüm

Paranoya paralananı beri
Daha beter paralar oldu
Maliyet hesapları umudun kayığı
Geçmişin tezat defteri
Bugünün haraç mezat serilimi

Gerektiğini söylemediler
Gerekliliğine inandırdılar
Umurlarında değilim diye savlıyordum
Omuzlarında herkes için bir görev varmış
Omurlarında bölüştürülecek bir görev
Umurlarında üleştirilecek bir türev
Türedi düşlemlerin tünedi arzu belirimi

Paranoya ölüleştirileli beri
Daha beter gezinir olmuş
Uyur gezer misali

Gerektiğimi söylemediler
Gerektiğime kanaat getirmedim
Umur ilik ilik zevk tanesi dokurken
Omuzlar kasa kas iliklerken
Omurlar zevke daha fazlasını kaldırabilecek setler döşerken
Umur arzuya doğuştan aşık
Umut paranoyayla bağlaşıklık
Paranoya zorunluluğa bağışık
Zorunluluk paranoyayla alakasız
Tanım aralığını belirlemek derdi değil
Gerekliliğe bağdaşık
İllaki baştan sona yeni bir bilinç türetmeye gerek yok
Türedi, evrendeki akışın ta kendisi
Her şeyin nereye aktığı kesin olarak belirlenemez olsa da
Sönümlü, sönümünde dönüşümlü bir iz takibi
Zorunluluk, yarının belirlenmiş belirlenimi değil
Oluşun bir çok yöne açık belirimi

1 Aralık 2001

Selim Bayrak

Özü Güzel Sözü Güzel Gözü Güzel

Sana olan aşkımın
Hiçbir ölçüsü yok aslında
Şair egosu belki
İlla ki ona
Sonsuzluk da olsa
Bir sıfat ad koyma girişimi...
Güzelliğın için de
Aynısı geçerli
Ama şairin işi de bu
Kelimelerle anlamı makyajlamak
Ama sen Tanrı'nın
Öyle bir hediyesisin ki
Bu gün o kafedeki
Sıfır makyajlı
Biraz da yorgun halin
Kainatın en Güzeli...

Şu an kalbimin
Atım hızının da
Bir ölçüsünün kalmaması gibi
Senin Güzelliğının de bir ölçüsü yok
Çünkü senin Özün Güzel
Ondan bu kadar
Yüzün Sözüñ Gözün Güzel
Ve bir Ruhun Özünün Pınarı
Sonsuz bir kaynaktır
Senin her halinin
Bu kadar çekici olmasının
Nedeni de o

Sen özünü koruduğın sürece
Zaman mekan
Yaş süs püs
Senin albeninin
Her biri ayrı bir lezzet rengidir
O yüzden her şey
Senin cazibene cazibe katsa da
Senin doğal ışığın yanında sönük kalır
O doğal ışıktır
Şairin kalbini de
Kainatın göğünü de
Anlamın kendisini hissedilişini de
Bu kadar derin ve güzel aydınlatan...

□□

09.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Paradoks Melezi

Farkındayım
Güneşle ayın
Hiç umrunda olmadığımın...
Farkındayım
Kendimin de farkında olmadığımın...

31.08.2012 - Kaynaşlı / Düzce

Selim Bayrak

Penceresi Kapalı Kapılar Açıyorum

Penceresi kapalı kapılar açıyorum
Buğusu vebalının ardına bakıyorum
Duyamayınca toprağın nemli kokusunu
Hayalimi yazdığım camlara tozan oluyorum
Ciğerime beşer(i) bir dumanın zehrini salıyorum
Şilmeye kalkınca kurumuş göz yaşlarımı
İçime akıtmadığıma yanıyorum
Midem kupkuru
Tenim ıslak
Terimin tuzunu tadıyorum
Pencerenin dibinde
Yağmura adak adıyorum

Viran pencereler aralanmış
Kapılar kapanmış
Toprağın sesini kokluyorum
Davet ediyor tohumuna
Ölümüne yüksekte korkuyorum
Telaşla kapının tokmağına atılmanın uğraşında
Bileğim oldukça yorgun

Aralanmış pencereden
Seslensem komşuma
Sesine gıcık
Gözümle tarttığımda
Kilosunun ağırlığına hasta oluyorum

Çizgimin tozlu aynasında
Şeni hatırlayınca
Kilidimin izine koşuyorum
Uzanmak için dört tarafı açık mekana
Kapıları aşmak gerek
Ama ben duraksamasız
Direncimin sınırına mı çarpıyorum

31 Ocak 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Pırasa Ağacı

Pırasadan ağaç yapma isteğindeydi
Sırası gelince aranacağı düşüncesinde
Pineklediğini sanırken gün batımı köşesinde
İneklüyor denilenler yılbaşı tatilinde
Kimisi meyhanede kimisi teranede
Emekliyenler emeklendirilenler
Mazıları çamla çam hayalini ormanla ikamede
İkramiye herkesin cebinde
Alan bir, alınan halkım bilmem kaç tane
Elinde olmayanı kaybetmenin sığ kaygısında
Umarsızlaşmış milyonlarca ferde düşen
Milli gelirim hikaye
Oraya bir gelirim pir gelirim
Eve dönerim biçare
Kaşımı alsalar sesim çıkmaz da
Kaşım hakkında konuşsalar
Sağa sola saldırırım bilare

Yavrum! Ne kadar güzelsin bu gece
Ara sıra çıkmalı galata kulesine
Şehrin ışıklarını izlemeli
İnmemeli caddelerine
Işığı vurmaz dibine
Karartıyı bilmeli
Dahil olmamalı içine

İnsan bir kez sevince
Umut eder düşünde
Umutsuz kişinin ekmeği
Çamura bulanır elinde

9 Ocak 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Rastlantı'lı Bir Rüzgar Eser...

Rastlantı'lı bir rüzgar eser
Herhangi bir vakit
Herhangi bir yer
İnsan düşünüyü kurmak ister
Sıcacık bir ekmeğin kokusunu
Çamura bulamadan hep taşımak
Güzü 'bahara' boyayan aşk mı
Anlaşmak tanımak hiç değil
Ne de dalıma vuran ılık bahar yeli
Herhangi bir beklentinin adresi

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Rengiz

(Her şey)
Bir kaç söz öncesiydi
Yakınına durdum
Bir kaç gün sonrasıydı
Dünümden durgun
Bugünden vurgun
Yarından yorgun
İpe dizdim yılları
Devir daim korkuları

Beyaza aşkıttım
Kara basandım
Maviyi es geçtim
Açık maviye bulandım
Benzim ata ata
Yazgıma dolandım
Doğrultamadım sarmaladım adımlarımı
İnce bir sesin
Uçuk bir rengin varlığına kalandım
Mecburi kalan akanda tepinirken
Ahenksiz bir akse
Gözü kararmış resme sulandım
Arzuma kelepçeyi ben vurup
Sihirli fırçanın sadece sihrine duruldum
Boyamadan koskaca bir yaşamı
Rengin zorunda kaldım
Kara basan gönlümü
Karabasan ömrümle donattım

Selim Bayrak

Ressam

Kapılar sonuna kadar açıldı
Pembemsi karlı yarı gölge gökyüzüne
Puslu pencerem kırıldı
Göçen kuşları görmenin şiddetiyle

Uçuşan beyazlık etrafta
Onu bir düşün sardı dimağında
Düşün istedi
Saf kar tanesi
Simsıcak damarlarına

Ve çevrelesin
Ürpertici bir soğukluk
Isıtsın kalpler birbirini
Yeniden yaşansın güz kış
Dinsin tuvallerin inleyen sesi

1991 - Bolu

Selim Bayrak

Safiyane Sefahat

Uyuya kalmak istiyorum
Ne yeryüzünün en ücra köşesi
Yastığımın buhar kokusu kuytusunda
Ne gökyüzünün masumane mavimsi derinliğinin koynu altında

Ezgili bir ses işliyor ayık düşlerimi
Celin Dion salınıyor dört duvar arası
Yalnızlığımın salonunda kurguladığım
Kaleydoskopun titreşimleri

Duvarlar delik miydi
Dualar demir
Duran anlar demirden kafes
Duran anlar!
Akan düşünce kuşbakışı bir gözetleme...
Yaşananların içine ne kadar sızıyor bilmiyorum ama
Yaşananların içine akıttığı damıttığı limoni tadımları
Yine duyumsar gibi oldum
Ve renksiz huzurun döletine uzanıverdim
Sevginin varlığını soluduğunu sanmak gibi
Düşüverdi: Beyazdan siyaha grinin tonunda
Mavi bir gök kubbe
Ağırlığının altında çökmeye mahkum oldu
Safiyane sefahat

18 Eylül 2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Sallanan Koltuğunda Akşamüstü Huzuru

Sallanan koltuğunda
Akşamüstü huzuru
Güldürme beni
Yürü hadi!
Durarak geçemezsin bu yolu

Uykusuz gece yarılarında
Işığın koşusu
Öldürme beni!
Vaktinde hisset gücünün soluğunu

Akıp giden dünyayla
Dost olma arzusu
Uyutma beni!
Dünya senin dostun değil
Yaşaman gereken mücadelenin
Önüne koyduğu
Sınırların uğultusu

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Sana Seni Veren Sevsin Seni

Senin gibi bir Şaheserin
Koynunda uyuyup uyanmanın
Varoluştaki en harika şey
Olduğunu bilmeyen her Aşk
Sonsuz kere eksik
Sonsuz kere yetersizdir

Kendin olamadığın
Maske takmak zorunda olduğun
Her birliktelik
Ruhunun özüne
Kalbinin bileklerine
Gönlünün dileklerine
Zihninin melekelerine
kelepçeli bir işkencedir

Hiç alamadığın
Hep kendinden verdiğin
Bir ilişki
Manevi dolandırıcılıktır
Kimse kimsenin bakıcısı
Gönül eğlencesi değildir

Yanlış bir insan
Yalnızlığından daha tehlikeli
Kötü huylu bir kanserdir
Birinde tamamen tükenir
Diğerinde sadece
Oldukça sıkılırsın

Evet modern dünyanın
Yalnızlık miti palavradır
Yalnızım çok mutluyum diyen herkes
Sistemin kalpazanıdır
Sirkte sahte mutluluk üretip
Satmak pazarlamak
Serbest ve yasaldır
Ama özünden çalan
Her ortam
Ruhunu eksiltten melodramdır
Ekmek kavgası dışında uğramamak
Akıl ve Ruh sağlığına
En büyük zırh
Koruyucu bir kalkandır

Peki yapacağın şey ne
Kukuman kuşu gibi oturup
Beklemek mi
Hayır herkese
Davranışı kadar değer vermek
Seni değersizleştireni

Boş ümitler peşinde koşup affetmemek
Yalancı tövbekarlara
Bekar kalma korkusuyla meyletmemek
Aynadaki kainatın en güzel yüzünü
Narsist bir ego ile değil
Ama anne şefkatiyle sevmek
Nihilist korsanların
Gizli ağlarına düşüp
Hiçbir şeyin anlamı yok diyenlerin
Şeytani anlamlarına teslim olup
Varoluşun doğasına
Varlığının Anlamına ters düşmemek

Her şey geçici olsa da
Varlık ürettiği anlamlar üzerine kuruludur
Olaylar geçicidir ama
Enerjinin özü sonsuzdur
Birisi senin enerjini
Gizlice sömürmek istiyorsa
Zihnini boşaltarak
Savunma mekanizmalarını aşarak
Canlı canlı
Seni ameliyat edebilir

Her şey değersiz diyen bir kalpazan
Kendi yetersizliğini
Kalbinin karasını
Gönlünün yarasını
Şeytanın parasını
En değerli banknot diye basıyordur
Sen ortada bir para yok diye
Dolandırılmadım sanırsın
Zaten her şeyin içi boş...
Ama bir nihilistin
En değerli banknotu
Her şey değersiz yalanı
Kendini hiçliğe bırak palavrasıdır
Kendini boşluğa değil
Seni tüketip işi seninle bitince
Seni kullanılmaz bir eşya gibi
Kapı önüne bırakacak bir acımasıza
Ruhunu bırakıyorsundur

Kainatta varoluştaki
Anlamı olmayan hiçbir şey yoktur
Bir nihilist için anlam
Ona hizmet eden her şeydir
Ona fayda getirmeyen
Hiçbir şeyinse bir anlamı yoktur

Evet modern dünyanın
Yalnızlık mutluluk miti yalandır

Ama yalnızlık korkundan beslenip
Ruhunu köle yapacak
Antikahramanları
Sokak başı dolanmaktadır

Önemli olan
Ruhunun özüne inanmayan
Varlığının doğasına saygı göstermeyen
Fikirlerini yok sayan
Bu darkmanlara
Darkwomanlara
Kimsenin gönlünü dolandırmamasıdır
Kimsenin alnında
Bu dolandırıcı diye yazmaz
Ama yüzü bile gölge olanı
Güleryüz maskesine rağmen
Tanır irfan
Gölgesi bile
Aydınlık olanla dolaşmalı insan....

□□□□□

12.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Sandık

Sandıkta bırakılır
Sandığım anılarım
Açınca görünmezlerde
Aniden hatırlanır

Ne umutlar yazarsın
Gökyüzünün renklerine
Ne umutlar yaslarsın
Temelsiz dileklere

Oysa bilmez mi insan
Dostunu en azından
En azından görmez mi
Gerçeği bir ucundan

1998 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Sanma ki Sana..

Baygınlık geçiriyorum yavrum
Aşkının o ağdalı kokusundan değil
Üstüme yağmakta olan
O alelade kendini tekrar eden kelimelerden

Bayılmaya karşı koymak istemiyorum güzelim
Aşkının hoşluğuna dalmak sebebiyle değil
Üstüme fırlatılan anlamsız harflerden
Kurtulmak için

Gözlerinin denizine dalıp
Kaybolsam da şu an
Bana iğne gibi batan
Bir ses var şimdi

1998 - İstanbul

Selim Bayrak

Seçim Şansının Olduğu Yerde Toz Zerreciklerinden Biri Olmak...

Dinlen biraz
Unutup geçtiğin yolları düşün!
Yoldan geçtiğinde
Unuttuğum neydi diye düşünme
Sadece yolu düşün!
Kaybettiklerinin farkına varırsın da...
Zaten varmıştın
Yılların öncesinin masmavi bakışlarında...
Bir tüy gibi uçmuştu rüzgarsız havada
Çünkü sen bir buluttun gökyüzünün yurdunda
Toprağa düşüp açamadın yaşama...
Toz zerreciklerinden biri olmak varmış
Seçim şansının olduğu yerde
Ve seçim şansının olduğu yerde
Tasvirler kifayetsiz kalırsa
Adımlar diriltirmiş insanı yeniden yaşama
Ve yaşama şimdi
Taşıma! Geçmişin adımsız günlerini yarına...

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Seferinde Sefaletin

Seferinde sefaletin
Şabırsızlıklar içinde sabrettin
Ötesinde kaldın ötekinin
İçindeki coşkun selin
Gizini kaybettin
Tekrardan izini ararken
Olduğunu sandığın yerde,
Dışarıdaki sarı servinin
Ne işi var içinde
Kim hapsetti ki onu
Benliğinin en derinine
Seni bulmak varmış yine sarı servim
Kaybolduğumun adresinde

Dışındaki sarı sonbaharsın
İçimdeki sınırsız yaz yeli
Esmeyince kokun üzerime
Durmak bilmez rüzgarın içimde
Yakar kavurur eğer bedenimi
Gözümü doğrulttuğumda
Ufkumun belirsiz ince koynuna
Uzanmış gördüğüm sen
Ruhumun sefaleti sonbahar sisi
Ardında ne yeşillikler varmış
Güneşli günler
Umurunda mı seferinde sefaletin
Bedelini ödüyorsun
Bunca yıldır vermediğin mücadelenin

16.01.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Selam!

Selam! ...
Ey! akşamın sığ karanlığındaki derinliğe
Nazire yaparcasına
Okyanussu bütünsellikleri içinde barındıran
Gecemin yalnızlığı

Selam ola ki sana selam ola!
Görünmez bilinmez tadılmaz duyulmaz
Bir hayat varoşçusundan
Göğün arzına endam ettirdiği
Sevgi Perisine:
Sadece sıcak ya da aldırılmaz
Bir merhaba de!
Beklediğim inan başka hiçbir şey yok

Adım seslerimi duy yeter!

Selim Bayrak

Sen de Sevmeyeceksin Beni

Bu hasat mevsiminde
Gönül gözüm kendini
Nasıl anlatmalı
Bu mahrum tenimde
Gönül yaram derdini
Nasıl atlatmalı

Bu masum yüzünde
Kaderin cilvesi
Nereden yüreğime esti
Bu kabus gönül defterimde
Kederin sillesi
Sihirli sözlerimi yine sildi

Biliyorum
Sen de sevmeyeceksin beni
Tanrı biliyor
Asla kapanmayacak yine
Bu gönül defteri
Bir bir yazmalı
Bir baştan
Daha önce yazmadığım tüm sözcükleri
Elden gelirse de değiştirmeye çalışmak
Aşkın külfetini
Ama bu sefer ruhum
Bedelini ödemeli

Sığındığı hiçbir koy yok bedenimin
Düştüğüm kuytulardan uzanmaz sana elim
Ah bir an seslensen sadece
Gönlüne bir kelebek gibi düşerim
Ah bir seslensen sadece
Küçücük bir sevgi sözcüğüyle
Tüm ömrümü önüne sererim
Ya ezer gidersen vuslatımı
Ya sezer seversin hasletimi
Ya bezer gidersen efkarımdan
Ya kalırsan
Çözerim ufkumu mihrabından
Tüm yolları yalnızlığa dolanan
Ve etrafında dolanan biri ağlar şimdi
Tebessümündeki ışığa aşık olan

9.12.2005 İstanbul

Selim Bayrak

Sen En Doğrusunu Yaptın

Sen en doğrusunu yaptın
Dolambaçlı yollar sana göre değildi
Düz bir ufukta adımlarına dolandın

21.04.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Sen, Ben Mevzuları - 2

Sen beni başka kimliklerde ararken
Ben beni başka kimliklere aratır sorarken
Yalnızlığın bizi çepeçevre sardığını
Çok mu geç sezdik
Elveda demek
Merhaba demekten kolay oldu da
Biz bunu niye fark edemedik

Sen beni başka ovalarda üretir
Ben seni başka aşklarla haşır neşir sanırken
Birbirimizin bereketi olduğumuzu n'erden bilirdik
Elveda demek
Bizi şimdi daha aşık yaptı da
Bir araya niye gelemedik

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Sen,Ben Mevzuları

Söylemek istediğim bazı düşüncelerim var
Sana dair
Reddetmek kolay ama bazı duygularımı sar
Dosta zahir

Farkına varılamaz zamanında
Yanar döner hislerin
Çarkına alet olma hayatında
Önü kapar sislerin

Ben, ben olamadığım yaşantımda
Gördüğünü zannettiğin değilim
Bir şans tanı bana duyuşunda
Kördüğümü çözdüğün an
Ben 'Sen'i(ni) m
Sen 'Ben'imsin
Acaba! ?

1996 - Bolu

Selim Bayrak

Seni Unutmak Üzerine Kurmuşum Yaşamımı

Seni unutmak üzerine kurmuşum yaşamımı
Yaşam bir şey, bir şeyler üzerine kurmak yaşamı
Akıntıdaki bilincin kendisini tanımladığı...
Ya işte her gün adımı koyuyormuşsun
Kaçağın borcu kaçtığına sayılır derdim
Yalan!
Kaçağın borcu kendine
Bedel her an nakde çevrilip ödenmekte
Kaçılan bir de en coşkulu sevgi nesnesi ise
Bendeki en haşarı özne
Adamım sen geçmişini özleme
Geleceğini sözleme
Bu güne tökezleme özürsü olmuşsun
Haberin ola ola gidişatın can acısından
Haberin olmamış kestiğin koldan
Yaşama sarmaşık gibi dolanan

Selim Bayrak

Serzeniş

Yok olmak zorunda mıydı
Bir şeyler kopmalı mıydı
Bir daha geri gelmeyecekmişçesine
Toprağıma
Gündüzün renkleri

Gözleri(n) maviymiş
Göklerin esintisi
Saçları(n) sarıymış
Güneşin parıltısı
Bakışları(n) uzakmış
Sınırsızlığın belirtisi
Varlığı(n) tuzakmış
Yaşamın diriltisi
Kör gözlere yasakmış
Aşkın(ın) gerçeği

Selim Bayrak

Sesleniş...

Yaşamı tadarak attığın adımlarla ezdiğin
Zaman denizinin kıyısındaki
Kum tanecikleri olmak istiyorum
Ayağını her basışında
Duyduğun yumuşaklığın büyüyle
Ruhuna sınırsızca dolmak istiyorum

Sana karşı neler hissettiğimi
Yaşayarak bilmek istiyorum
Sevgim nerelerde kalmış
Duyarsızlığımı silmek istiyorum
Duygularım hayallere dalmış
Gerçeğim sen misin
Düşlerime bunu anlatmak istiyorum
Gözlerin sevgini salmış
Aşkını sana yaşatmak istiyorum

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Sevda Kelebeği

Benim kalbim sana Ruhumda
Sonsuz bir Aşkla mühürlendi
Ama dünyevi arzularım
Devasa bir yangın gibi
Varlığıma düğümlendi
Hasretin bir kasırga gibi
Harlarken o alevi
Bu senin hiç bitmeyecek
Amansız bir sınavındır
Ya Cennet söndürür bu ateşi
Ya da Cehennem kül eder
Yangınını dendi

Demir miyim çelik miyim
Naylon mu poşet mi
Kevgir miyim delik miyim
Balon mu haset mi
Erir miyim dilek miyim
Duamdan vazgeçer miyim
Acımdan pes eder
Yeminimden döner miyim

Asiliğimi sabırsızlık
Bohemliğimi sadakatsizlik mi sandılar
Derin bir ızdıraba düşersem
Önceki aşklarına kandılar
İlk defa bir Kadını gerçekten sevdim
Hem melekler hem şeytanlar
Geçmişime bakıp aldandılar
Ben hiç kimseden
Vazgeçmedim oysa
En iyi Tanrı bilir
Şifasını değil cehennemini veren
O cehennemde hepsini
Tek tek yok eden

Şimdi Tanrı'nın sözünde değil anahtar
Kuluna kendinden üflediği Ruh'ta
Selim sözünden dönmedi dönmez
Peri Kızından hariç kimse
Onun cehennem ateşini söndüremez
Onsuz bir cenneti
Ondan başka bir Şey ebedi bir hiçlikten
Sıcak bir yuvaya döndüremez
Rengarenk bir doğaya çeviremez

Hasret içinde yanan kor kalbimi
Kaplasa da acılar
Onun içindeki Kar Tanesini
Hiçbir ateş eritemez
Hiçbir güç

Gönlümün en derin vadisindeki
Eşsiz Kelebeğin kanat sesini
Sonlu bir varlıkmiş gibi kesemez

Ben onu sadece Işığında değil
Sonsuz Anlamını
Sonsuz Anlamımla Sevdim
Ben bu hayatta bir Kadını
İlk Defa Gerçekten Sevdim.

Aşklar gelip geçer
Sevdalar delip geçer
Hiçlikte bile iz bırakır
Ölümsüzdür Kelebekler

□□□□□

23.12.2025 / Düzce

Selim Bayrak

Sevgimin Buz Tutan Sırları

O dorukların en tepesinden
Sevgiye kanat açmak isterdim hep
O dağların eteklerindeyken
Sensizliğe son vermek isterdim hep

Ekinim cicim esin pınarım
Hayali deryam kuğum cananım
Dans eder aksin
Yok olur sesin
Sevgimin buz tutan sularında (sırlarında)
Duyduğum sezin
Yok olan benim
Aşkın dem vuran yarlarında

Selim Bayrak

Sevginin Ekvatoru

Ninnilerden gelen güzel bir ses kulağıma
Aşkı çağırıyor
Uyku zamanı gelince gözlerime bir anda
Aklım masallara dalıyor

Düşlerde renklerin hepsi bulunur
İster siyaha beyaza maviye boya
Ama yalnızlık hep karşında durur
İstersen renkleri hayatta ara
Gerçek yeşil pembe kırmızı budur

Bırak essin yönsüz rüzgarlar
Vazgeçilmeyince bazı duygulardan
Sapsa da bir taraflara
Sevginin ekvatoruna ulaşırlar
Merak etme
Kutupların soğuğunu duyumsarsın iliğinde
Dört mevsim de gelir ardından ümitle
Ve yakıcı sicağındasın zaten aşkın

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Seyre Dalınır Bir Boşluk

Seyre dalınır bir boşluk
Hiç beklenmedik bir bolluk
Aşka hürmet etmez gönlüm
Gururum derdine dilenir

Nerede nasıl gördüysem seni
Orada öylece unuttumsa tüm geçmişimi
Kayıp bugünlerde kaçak bir gelecek tasarlanır
Umudum pes etse de her gün
Ruhum hoş hayallerle hasarlanır
Tamiri tamircide aranır

En güzeli
En çirkinini seçmek efkarımın
Üzerine düşünmek tekrarının
Atalet
Sefaletle havale et
Sürünsün umurun kuytu köşelerde
Sürünsün gururun alengirli kokuları

Dizilmeyi beklerken
Ardı sıra düşünceler dile
Hasletin
Derin bir nefes, elmalı nargile
Tersine reenkarne

Kimseye söylemediler merak etme...
Bazıları doğuştan şanslı
Gerisi bahane
Bazıları oluştan ballı
Peteği şahane

Bir ömür
Kısa ya da uzun tüketir herkesin bedenini
Şu sonsuzluk deryasında
Hangi ruh nerede
Kim bulmuş ki her şeyin nedenini

Kar kapamaz yolları
Adem gidemez besbelli
Gidilen hep aynı yerse
Bu yollar neden tezekli
Bir çukura düşmüş safi
Çok mu hoşuna gitmiş meali

25.01.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Seyyare

Durdukça değerlenen bi' Şey, Őarap
Kudurdukça değerlenen bi' Şey, aşk
Bezdikçe değerlenen bi' Şey, koltuk
Gezdikçe değerlenen bi' Şey, hayat...

01.09.2012 - Kaynaşlı / Düzce

Selim Bayrak

Sırtlanlar mı Yüklenecek Yükleri

Sırtlanlar mı sırtlanacak yükleri
Dilim dil balığı gibi...

Saplantıların ortasında benliğim
Çalkantılar içinde çalıntılanan senliliğim
Sensizliğin civarında eriyen bir mum dibiyim
Zaten gölgeli varlığımda
Gölgelenmiş titrek bir alev
Solmuş zeminiyim

Saplantıların ortasında benliğim
Aralanmış yine ayarsızın ayarı düşlerim
Direnmek için ne yapabilirim
Bulduğum yerden geriye
Daha gerilere her an düşebilirim
Düşse kalka ancak bir nefes vakte ulaşabilirim
Cendereyi daraltarak
Gidişatın kaygısını daha ne kadar azaltabilir
Can acısını hissizleşmeyle silebilirim

Çıkış yolu kaçış yolu mu
Çıktılar arasında dolaşarak
Neyi biriktirebilirim
Birikmemişliğin tortusu birikimlerimi
Sorunlarımı çözmek için nasıl bireştiririm

Öyleyse inat etmek lazım bir şeyde
İnat etmek nedeniyle değil
Birikmek doldurmak için kabını
Görebilmek kuşbakışı yarını
Yön çizebilmek
Yönsüzlüğünde kapitalizmin
Devirmek cümleler gibi devirebildiğin kadar
Devrimden önce
Devrim ansızın gelir
Kalırsın orta bir yerde

Azmin, insanlık tarihi gibi derin ve engin olsun
Yüreğin bir kelebek gibi özgür
Ve gönlün bir çiçek gibi narin...
İncelmeye inceltilmeye
Biçmeye biçimlenmeye
Biçilmeye ihtiyacım var
Ustamı bulduğumu usta olduğumu sandığım yerde
Çıraklığı bile bulamıyorum
Yüreğimin sabırsızlığının sarsıntısının dindiği yerde
Dinginliğin huzurunu değil
Ölümünü yaşıyorum
Dinginlik ölüm değil ki
Öldükçe ölmeli dirilişin kaygısını
Soysuzlaşarak yaşıyorum
Ustam seni bir bilsen nasıl arıyorum

PiŖeceđim ateŖin kzn bulmuŖum ama
Karayım derken kl edip dağıtıyorum
Bazen rüzgar çıkıyor
Kuvvetlenen ateŖin dađılmıŖlıđında
Yine de sönük bir alev olarak kalıyorum
Çıra gibi yanmak isterken ama sürekli
Çıra gibi parlayıp aniden dinıyorum
AteŖe vermeyince gönlümü
İnce bir ateŖle
İçin için yanıyorum
Bunu bir tek ben görünce
Yalnızlığın edebiyatını mı yapıyorum
Korkarım ki çekip gitmenin yolunu yapıyorum

Haklı olduğumu bilsem de
Alevi toparlayıp dirileceğim yerde
Sakin sakın kllyata mı yanıyorum
Pek sakın de olmuyor
Bir çok yanlıŖın içinde
Gya senden (ondan) kaçıyorum
Senden bir çok Ŗeyi
AŖkı mücadelemi
Hayat dolu çocuksu benliğimi simgeleŖtirip
Sadece bunu yapıyorum
Acaba İstanbul'a göre nerede kalıyorum
Hep gemiŖin kaybedilmiŖ yaratımlarını arıyorum
Yeni yaratımların sancısında
Kaygımın kurbanı ıraklığın dar grŖn m taŖıyorum
Usta! Nerdesin!
Bir dirhem umuda kalsam da
Merak etme beni biimlersin

Yazdıklarım kül gibi savrulsa da
Savruntuyu sarmalamanın sancısı var içimde
Ve seni ne kadar hissedersen yüreğimde
Var-sınlığın ve yoksunluğun yolunu bulacağım önümde
Yoksunluk bir çok Ŗeyi tahrip etti
Bilincim lmde
Var-sınlığın ateŖinde kaybolsun
Kaybolacaksa bu mr!

1999 - İstanbul

Selim Bayrak

Sirenler alarken Etrafımda...

Sirenler çalarken etrafımda
Derin bir huzuru (mu) taşıyorum
İnsanlar ağlarken olanlara
İlık bir baharı (mı) yaşıyorum
Kelleler uçarken etrafımda
Şerin bir havayı (mı) ılıyorum
İnsanlar ölürken ortalarda
Yarınlar benim mi sınıyorum

Komedi! Komedy
Trajedi! Tragedya
Dram yok burada
Nerede bir beşeri bereket mevcutsa
Orada sömürünün nimetleri (mi) var aslında

1993 - Bolu

Selim Bayrak

Sitem

Bana bir firar, ateş versen sen bana
Dostlarım düşman oldu, düşmanım derya

Oturmuş çökmüşsün, bir ahın var ya
Omzunu bükmüşsün, bir acın var ya

Bana bir figan, bir ses versen sen bana
Dostlarım kahır doldu, düşmanım sel ya

Ey! akın boşalın akağınızdan
Dostlarım; kahır! olmaz, düşmanım ben ya

Akar ey selleriniz! üstüme boca
Toprağa yar olmuşum, çabanız boşa
Ben yolumu bulmuşum, uzarım arşa

Dostlarımı seçmişim, şimdi kavgamda
Beraber vuruşmuşuz, baharın uğruna
Ekinler dikmişiz, Toprağımıza

1999 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Skolastik

Güle güle
O anda kendinden geçti
Hoş geldin
Bakma öyle,gözlerinle delemesin bu sisi
Akşam mı oldu
Sabah ava çıkılacakmış beyefendi
Ya sabah kahvaltısı
Sahip gülün sulanmasını istedi
Rafadan olsa iyi olur
Burada çiçekler boldur
Her neyse iyi uykular
Bazen kesilir burada yollar

Hişt! Sessiz ol duyacaklar şimdi
Ah prensesim! Kör ettin gözlerimi
Ah! Bir ele geçirsem şu elması
Kimbilir çiçekler gibi kokuyordur saçları

Geberinceye kadar emekle sahibin yolunda
Dostum aşk melankolinin kulağında
Bir zincirden farksızız kopamıyoruz doğaya
Dünyada keşke sadece bahar yaşansa

Hey çocuğum! Nereden böyle!
Göle dalıp süzölmeye
Bu ne küstahlık! Bu ne arsızlık!
N' olur efendim bağışlayın
Bir daha olursa darağacında sallanırsın
Haydi şimdi doğru ümidine
Bizler varken süzölmek senin ne işine

Hey! Dostum! Ne haber?
Canım acıyor hadi şu suyu ver
Tas(ta) mam bur' daydı şimdi gördün mü
Yeter artık! Herkesin kulağı sağır gözü kör mü

1993 - Bolu

Selim Bayrak

Sonsuz Gök

Sonsuz bir göğünüz olabilir

- Gizli silahlarınız
- Sahte melekleriniz
- Bin bir şekil şeytanlarınız. . .
- Bir palyaçonun yüzünü
- Boyasanız da
- İstedığınız her renge
- Onun Ruhunun özüne
- Asla sahip olamazsınız
-
- Her şeyi kontrol ettiğinizi
- Her şeyi var ettiğinizi
- Sandığınız yerde
- Siz de varoluşun
- Eksik kumaşıyla dokundunuz
- Akışını kesemeyeceğiniz
- Şuyuyla yıkandınız
- Ölümlle kutsandınız
-
- Ne kadar sizinse
- Bu kainat
- Sizden çok daha büyük
- En küçük zerrinin
- İçindeki Hakikat
-
- Kuleleriniz bir gün yıkılacak
- Kubbeleriniz çökecek
- Saltanatınız son bulacak
- Zerre kalmamışken gösterişinizden
- En hakir gördüğünüz bir Ruh bile
- Özgürlüğüne kavuşacak
-
- Bir enerjiyi devşirebilirsiniz belki
- Onu köleniz yapabilir
- Ama onu ne yok edebilir
- Ne de ona sonsuza kadar
- Biçim verebilirsiniz
-
- Kalıplar kıyafettir
- Hakikatlar çıplak
- Herkes gömse de başını kuma
- Krallar her zaman çıplak
-
- Güç aşınır
- Gün tükenir
- Bir zerre özgürlüğüne kavuştuğunda
- O zaten sonsuz bir deryanın efendisidir
- Bir dev öldüğünde
- O sadece hiçliğin gölgesidir
-
- Bir Güzelin Işığı

- Bedeninde değil
- Ruhunun en derinindedir
- Bir Aşığın sevdası
- O Ruhun her zerresinedir
-
- Kar tanesi yere düştüğünde
- Çamura bulandığında kirlenmez
- Yer kir değil
- Çamur kir değil
- Kir yalnızca kibir
- Sizin kifayetsiz düzeninizdir
- O kar tanesi
- Sonsuz bir Ruhtur
- Sizin kiriniz de
- Kibriniz de
- Zulmünüz de
- Güzelliğiniz de
- Bir gün silinir
- O toz toprak çamur
- O kar tanesi bulut yağmur
- Sonsuza kadar kardeştir. . .

05.12.2025 / Düzce

Kalbinot : Sonsuz Kar Tanesi Perisi'nin affına sığınarak, onun sayfasında yayınladığım bu şiirimi, kendi sayfamda da yayınlıyorum...Bu şiir 'Gerçek Güç...' şiirimden 1 ay önce yazılmış olsa da onun bir devamı, temadaşı gibi çünkü...Peri Kızı'nın Instagram sayfasında yazılan şiirlerim tamamen ona ait olsa da, ben bu şiiri ondan borç alarak, onun bir emaneti olarak, kendi sayfama da koymuş oldum şimdi. Umarım mazur görür..

Selim Bayrak

10.01.2026

Selim Bayrak

Sonsuz Hayat

Sonsuz ömrüm olsa
Turna al dudaklarından
Tutkulu bir nefes almadığım
Hayat
Gerçek değildir

Bir kelebek gibi
Sadece
Tek bir nefesine konabildiğim
Sonsuz Hayat
O öpücüğe duyulan sevdanın
Sonsuza kadar sürecek
En gerçek şiiiridir

17.10.2025 / DÜZCE

Selim Bayrak

Sorduğumda...

Sorduğumda (!)
Yoktun yanımda
Daha ilk cümlede susuverdi
Kırık ayna
İlkleri değil
Sonları yaşadım
Her nefesini duyuşumda
Titreyen bedenimi geremedim
O ötelenmiş bakışlarında
Gördüğünü görmek istemedim

Sorduğunda (!)
Yoktum yanında
Başladığım bitiremediğim...

Selim Bayrak

Sorgusuz Sualsizce...

Sorgusuz sualsizce
Kapılar kapanmışsa ardına kadar
Açılır gibi olmuşsa apansız
Yüreğinde derman kalmış da
Gövden ihanet ediyorsa yarına
Bana gelip yarın yanağı
Gül kırmızı deyip durma
Yolumu kaybettim
Kırlangıç kuşları nereye sorma
Yarama tuz basma
Varsa merhemini
Sakin ha! Sürme dokunma
Keskin bir şeyin varsa kazı
Boş bir umudun izini sürüp durma

Yarını silebilir
Bugünü terk edebilir misin
Dünü unutup
Düğününü görebilir misin
Hala taze mi
Yüreğinde biçtiğin dikenli otlar
Ya Ö...

15 Aralık 1999

Selim Bayrak

Sözleri Tükettim Kullanmadan

Sözleri tükettim, kullanmadan
Aşkımı ürküttüm, yaşanmadan
Özlemi eskittim, yıllanmadan
Nerelere nasıl gidiyor bu ömür

Gözleri görürüm, ıslanmadan
Günlere görünüm, puslanmadan
Özlere dönelim, uslanmadan
Geleceğe adım seçiyor bu ömür
Geleceğe gönül veriyor bu ömür

Yaşanmışlıklar içinde aramak seni
Yaşanmışlıklar içinde aramak bizi
Hata! Hata! Yanlış bir seçim

Her şeyi gördüm
Hiçbir şeyi görmediğim anda
Sevgimi ördüm
Mapus kaldım, aydınlık zindanda

Sözleri eskittim, kullanmadan
Aşkımı tükettim, yaşanmadan
Özlemi ürküttüm, yıllanmadan
Bilmiyorum neden çelişir bu gönül

Günleri görürüm, uslanmadan
Gözlere görünüm, puslanmadan
Özlere dönelim, ıslanmadan
Geleceğim sen ol
Anlarsan beni
Geleceğim inan
Seversen benliğimi

1995 - Bolu

Selim Bayrak

Susan Feryatlar

Susan feryatlar gönlümden kaçar
Duyulmaz ama kasveti sarar
Uzun rüyalar aşkımdan bahar
Bulunmaz ama umudu arar

Dünyanın en güzel güleni sensin
Dünyanın bir garip seveniyim ben

Selim Bayrak

Şair

Şair

Bomboş bembeyaz bir yaprağın renginde gülümser
Damla damla düşer kurşun grisi dokunuşları
Gönlünün acısı hecelere s-iner
Yarım kalmaz hiçbir cümle
Yazıldığı yere kadar
Bir arayıştır insan
Sonsuzda bir
Yaşadığı yerde yatar.....
Anlam üstüne katlanır
His akışında algılanır
Ast üstüne saplanır
Hür yalnızlığına katlanır.....
Gidilecek onca yol var sanır insan
Zaman bir doğruda gerçekleedikleriyle akar
Sen seçmesen de-seçim zaruri- sen seçildin
Nedense hep en kolayına geçildin
Geçip gider sanma zaman
Geçip giden varlığın 'gerisi yalan'
'Elbette' acın dınecek
Kim doğmuş ki yeniden küllerinden
Masal.....

Şair

Bomboş bembeyaz bir yaprağın renginde gülümser
Damla damla düşer kurşun grisi dokunuşları
En güzel masalları düşlerinde saklar

01.09.2006 - İstanbul

Selim Bayrak

Şehrin Gece Işıkları

Şehrin gece ışıkları
Gündüz gözüyle görünmez şıkları
Şehrin şer' e dokunmayan
Lafı gazel adı güzel tınlamaları
Hız sevdalılarının vınlamaları
Düş mahkûmlarının inlemeleri
Şairlerin dinlemeleri
Yalnızların mukavemeti
Aşıkların mukabelesi
Gece kuşlarının mukavelesi
Tuzu kuruların müsameresi
Gün boyu sürünenlerin misafirhanesi
Şehrin gece ışıkları.....

18.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

Şeyma Buğusu Şeyma Duası

Seni ilk gördüğümde
Tüm nefesler tutuldu içimde
Ne olduğunu anlamadım
Sana ilk aşık olduğumda
Koskoca bir kainat kaydandı Ruhumda
Bir Ruhum olduğunu anladım

Geçmişin tüm perdeleri kapandı
Anın tüm kafesleri parçalandı
Rahatsız oldu muhterisler
Akbabalar gibi fikrime dadandı
İsyan etti gönlüm
Sımsıkı sana dolandı ömrüm
Zihnim aydınlandı

Yine de
İnanmaya devam ettim
Kaderin cilvesine
Feleğin sillesine
Her bir enayilikte
İsyan ateşi yaktım
Oturduğum yerden
Tüm 'Tanrılarla savaştım
Her defasında bir güzel
Boyumun ölçüsünü aldım
Pes ettim sandılar
Arka kapıdan dolandım

Sahneye biraz uzaktan bakınca
Geleceğin tüm yalanları aralandı
Şigortası attı Deli'nin
İçimde her gün
Ayrı bir soytarı paralandı
Dayak attıkça tüm maskaralıklara
Onlar benliğimi daha beter paraladı

Çok da umurumda değil
Artık hiçbir şey
Onun iyi olduğunu hissedeyim yeter...
Hasret sonsuz bir keder
O mutsuzsa eğer
Bu hepsinden beter
Yüzündeki sımsıcak bir gülümseme
Her şeye değer

□□□□□

14.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Tabloda Öylesine Duran Resmin

Tabloda öylesine duran resmin
Tablada ucu yanmış izmaritin...
Odanda bir tütsü tütürmüşsün
Dilinde bir türkü tutturmuşsun...
Bu dağda bir tilki öldürmüşsün
Gülünü goncayken soldurmuşsun....

Kışları kurda kalmış
Bakışları karda sevdalınının...
Mecnun ava çıkmış
Mazlum dava açmış...
Hakikat ayyuka çıkmış
Yalan nesrini aşmış...
Hüküm yükümlü kılınmış nesline
Kimse aldırılmaz olmuş aslına...
Şöz bendini savunmaz
Öz derdini avunmaz...

22.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Tadilatlı Sarnıç

Organik bir mekan
Mekanik bir organ
Gölgesiz bir oyun
Çırılçıplak soyun
Ähde kalan gönül
Akde kaldı ömür
Hükmü gitmiş yargıç
Yarma başa sargıç
Yeni baştan sorguç
Tadilatlı sarnıç
.....

25.10.2005 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Tahteşşuur

Bir ses.....
Bir nefes.....
Bir düş
Küçük bi gülüş
Bir ses
Sadece bir nefes...
Gönlümdeki kafes.....
Kafesteki kuş
Uğursuz baykuş
Dağdaki derbent
Bağdaki absent.....
Ayık düşler
Ayyaş gülüşler...
Kayıp dünler
Ayıp gelecekler
Aydınlanacak ten
Saydamlaşacak tin.....
Engel her devir baki
Geçit... iki tahta bi çit
Sardığın engel değil geçim
Sandığın dengen değil seçim.....
Seçtiğın kaderin
Seçmediğın matemin
Geçtiğın hederin
Geçmediğın âlemin
Bittiğın eserin
Bildiğın kefenin.....
Bir ses
Bir nefes
Bilinçaltımdaki bi kodes...

13.10.2006 - Kaynaşlı

Selim Bayrak

Taneleri Darı Oldu Yüreğimde Aşkın

Taneleri darı oldu yüreğimde aşkın
Ağacı kök salamadan toprağa
Dalları filiz veremedi yaşama

Hayalleri yara oldu yüreğimde aşkın
Nefesi sesim olamadı kavgamda
Tenim tinime yenik mi düştü
Tutunamadım ayağımın altından kayan toprağa
Uzanamadım her şeyin ve de yarin
Yemyeşil masmavi
Varlığımın varışı
O bemberrak koynuna

1998 - İstanbul

Selim Bayrak

Tek Bir Söz Bile Yeter

Tek bir söz bile yeter
Tek bir şiiir asla
Varolduğun sürece yazmalısın
Acını dindirmez besbelli
Ama yüreğini biler
Arzunu diler yaşama
Gönlüne küçük bir teselli

Tek bir sözü bile yeter sanma
Bu yalnızlığında hayalini kurduğun
İlahi bir komedi
Aşkı yaşatmak bir sanat
Her gün oynanması gereken bir trajedi
Karşidakinin rol arkadaşın olduğunu unutma
İğreti rollere bürünüp
Gülünü en başında soldurma
Acemice de olsa
Benliğinin derinliklerinden gelen duygularını yorumla
Kötü bir yaşantılayıcısın biliyorsun
Samimiyetin dışında başka hiçbir günaha sığınma
Gölgeler evreninde debelenen bir delisin
Aslını gördüğünde yeni bir gölgenin varlığına şaşırma
Ne olursan ol hep bir gölgeyi seveceğini unutma
Işığın yaşantılayışın
Pastel renklerini paletinde değil
Bakışlarda adımlarında alıntıla.....

17.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

Tek Yön

Tek Yön

Peri Kızı mı
Sonsuzluğa sahip olmak mı
Peri Kızı

Peri Kızı mı
Tanrısal bir güce sahip olmak mı
Peri Kızı

Bir kelebek ömre sahip olup
O'nunla Aşk yaşamak mı
Sonsuz bir cennette
Sonsuz sayıda aşk yaşamak mı
Bir kelebek ömre sahip olup
O'nunla Aşk yaşamak

Bu durumda
Peri Kızı seni ne yapsın
Sevmiyorsa hiçbir şey yapmasın

Şair niyetini duvara değil
Bir saate değil
Gönlünün zamansız
Her satırına yazar

Deli bir Şair ise
Aşık olduğu kişiyi bulduğunda
Kalbinin Pusulasında
Sadece tek bir yön yaşar

Şairliğim şüpheli
Bu adı ben verdim kendime
Deliliğim belgeli
Ama Doktor raporlu değil
Tanrı tescili
En çok O biliyor
O'nu nasıl sevdiğimizi
Deli'nin ilk defa
Birine gönül verdiğini

Deli ile 2025 yılında tanıştı
Daha önce ona metazori
Şiir yazdıran bu fani
Şimdi durdurana aşk olsun
Kainatın ne olduğunu çözecektik
Geminin bütün radarları
Sadece tek bir şeye
Tek bir anlama
O Güzele kitlendi
Deli muhtemelen

Çok öncesinden biliyordu
Gittiğimiz yolu
Ama dümene mührü
Geçtiğimiz yaz vurdu

□□□□□

12.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Tekleme İkile

Deniz mi bitti	-	Kitli mi
Temiz mi, bitli	-	Gitti mi
Dehliz mi kitli	-	Bildin mi
Keriz mi gitti	-	Sildin mi
Sobelendim	-	Öldün mü
Ojelenmediğimden	-	Böldün mü
Şobalandım	-	Uzar mı
Örselenmediğimden	-	Azar mı
Sona kaldım	-	Yazar mı
Seçimlik mi	-	Kusar mı
Geçimlik mi	-	Susar mı
Ölümlük mü	-	Kaçar mı
Dönümlük mü	-	Açar mı
Olumluk mu	-	Uçar mı
Donumluk mu	-	Saçar mı
Yolumluk mu	-	Kes artık
Saçların tanesi	-	Es artık
Dolumluk mu	-	"Artık" artık
Suçların kerhanesi	-	Kimlere kaldık
Geç 'bun'ları	-	Saldır, saldı
Şeç bönleri	-	İmlere kaldık
Ölç dünleri	-	Kurulsun sandık
Göç günleri-	-	Durulsun, yandı
Dilimlik mi	-	'İçime içime
Bilimlik mi	-	Güneş doğdu'
Filimlik mi	-	Bir avuç
Kilimlik mi	-	Yazgım vardı
Bitti mi	-	Onu da boğdu
Bitli mi	-	Onu da boğdu

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Tembel Aşığın Mecburi Mesaisi

Bu gözleri görmeseydim
Bu sözleri duymasaydım
Bu gülüşe tapmasaydım
Bu dönüşe sapmasaydım eğer
Kim bilir durgun bir denizdim şimdi ben
Dalgalar arasında kaybolup gitmeyen

Anlıyor muyum diye sorsana aşkı bana
Anlamıyorum diye bağlanma bir başkasına
Sevgin güçsüz kıldı beni
Yine diriltti geçmiş kinimi
Ben eski ben olamam artık
Duyuşum kuzeyden esen ilham perisi
Kayboldum vücudunun kıvrımlarında
Gelmedi hislerimin gerisi

Almaya hakkın yoktu onları
Hislerimi önüme seriver
Sevmeye hakkım olamaz cicim seni
Hislerimi ruhuma geri ver

Kanıyor yine duygularım en derinden
Vazgeçemiyorum uğraşsam da sevginden

Bu gözleri görmeseydim
Bu sözleri duymasaydım
Bu gülüşe tapmasaydım eğer
Bu yüzden can nefesim
Senin için mücadele etmek
Her şeye değer

1996 - Bolu

Selim Bayrak

Ten Tin - Tin Ten

Yalakalığın sarsan devinimleri
Bir ruh halinden yığınlarca fantezi
'İnce bel kıvamında kalçalar'
Dürtülerim aklımla arayışlara...
Tabulardan ise kaçır

Yılışıklığın anlamsız devirleri
Kâh karakterlerin kâh görünüşlerin
Çoğu yalan benliği

Seni görmek
Seni anlamak
Seni hissetmek
Ne kadar doğru olur
Bu kadar uzaktan
Bu kadar duvar ardından

Seni sevmek
Senle olmak
Seni öpmek
Ne kadar zevkli olur
Bu kadar yorgan
Bu kadar korku altından

Te(i) nimi te(i) ninle birleştiren noktada
İkimizden ayrı hiçbir olgu belirmesin
Musluktan sızan damlacıklar gibi de olsa...

İkiyüzlülüğü beklemiyorum
Gerçek: bizi bizden uzaklaştıran zırvalar
Kendimizi kendimiz yapmaya çalışırken ki çektiğimiz acılar

1993 - Bolu

Selim Bayrak

Topolojik Bir ayrılık

Trajik bir hikaye değil bu
Topolojik bir ayrılık
Karmaşık bir duyguydu sanırdım...
Duygular karmaşık değilmiş
Anlağa tesir edince
Anlamayan anlatılar dünyası
Bir cevap bulmayan bedene
Bin azap sunmuş şifa niyetine
Duygunun öncesini sonrasını vuku bulma seyrini
Zamanını mekanını kavramaya çalışan
Ve ancak bunun becerebilecek olan duygulu anlak
Biraz salak olduğundan
Duygunun çeperinin kavranabileceğini
Ama içeriğinin asla anlaşılamayacağını
Sadece duyumlanabileceğini
Ve bundan sonra yapılanın ise
O duyumlanan üzerine bir spekülasyon
İtilim etkilenim olduğunu kavrayamamış

2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Tutkular Kalıcıymış Solgun Zeminlerde

Yüksekteydi odan
Zemindeydi adam
Demindeydi:
Yüksekteki odandan Bolu'nun çamlı tepelerine bakışın
Asla seni orada göremediğim

Kaldırımları tekmelerken aşağıda
Gezinirken yalnızlığını Atatürk Caddesinde
Acaba beni hiç fark ettin mi
Dostluğumu duyumsamayı gerçekten istedin mi

Tutkumu dostluğa tercümeyle hiç düşünmemiştim
Teslimiyetin sancısına teslim olmayı ise hiç
Doğuştan kollarım yukarıda doğmuşum
Aşkına hazırlıksız değil
Varoluşum gibi uyuşmuşum
Varolmakla ilgili kaygılar
Her vuku bulmada tezahür gösterse de
Örtüşüz izleğine durulmuşum
Varlığını bir yengi meselesi gibi görmektense
İtkisel edimlerin saman alevi sonlanışının hemen ertesinde
Varlığımdaki titrek bir alevın gölgesine solmuşum
Daha önceleri öncelerine yaptığım gibi

Tutkular kalıcıymış solgun zeminlerde
Fark edilmeyen dokuların ipliksi uzanımlarında
Uzanmak bakiymiş
Tüketil(e) meyen hissiyatın koynunda
Gül yüzlü odanı düşünmek yine
Çatı katında

Selim Bayrak

Uçtuğum Sıcak Ülkemsin

Uçtuğum sıcak ülkemsin
Köştuğum yemyeşil ovam
Bulduğum tek gerçeksin
Umduğum güneşli odam

Uçtuğum sıcak ülkemde
Sensizlik ne zor iş be!

Sen olmadan seni yaşamak
Hayalinle sana ulaşmak

Beni sevdiğin umuduyla
Her gün biraz daha solmak
Her gün biraz daha bitmek
Her gün biraz daha tükenmek
Her gün biraz daha ölmek

Seni sevmem umuruyla
Her gün yeniden doğmak

Selim Bayrak

Umudun Kayığı Yoktur

Umudun kayığı yoktur
Yüzmesini sen bileceksin
Uğurun adresi çoktur, yoktur
Kismetine güleceksin

Adı konmuş şiirler
Gerisini boş ver
Kendine ne vakit ayırdın
Yarini boya ver, ser

Selim Bayrak

Umut Ettim Olmadı

Umut ettim olmadı
Yar elinde durmadı
Ben senden haber aldım
Aşk-ı selvim olmalı

Güneşle dans edilmez dedin
Ay ışığı yalnızlık
Sözlerin bulunmaz dedin
Unutuver olanları

Ne de olsa
Hep bir sonra
Sen öncesinde kalınca
Kalınmıyor ki yarında

Selim Bayrak

U-Mutsuz

'Mutsuz değilim 'Umutsuzum'
'Umutsuz değil 'Mutsuzum'
Biliyorum dalları uzanmış
Bu mevsim yeryüzüne
Virane bahçemin girişindeki
Hala capcanlı meyve ağacının
Ama ben zaten dutsuz değil hudutsuzum
Köklerim boşlukta uçurken ağrılı havada
Ufak bi dokunuşta huzursuzum
En başında ayrılığı ben sectim senden
Ama ufak bi kavuşmada
Yeniden doğmuş gibi kusursuzum

19.07.2009 - Düzce

Selim Bayrak

Unut Dediğin Dile Kolay

Unut dediğin dile kolay
Unuttum ben her Şeyi
Kendimden geğmedim mi

Yorgun günler bir durak
Bu gözler bu düşler tuzak
Ben sana lmedim ki

Gidiyorum bildik yollar
Bir adım atar bin kuş kaçar
Ben sana sus demedim mi

Umut vurduğun dünleri
Solduğun sevgileri
Çamurlara gmmedin mi

(Şimdi) Solgun dudaklarında
İnsafsız bu Şehir
Her akşamüstü bin zehir

Ahir oldum bu canda
Őevdamın yolu yokuŐ
İnmeye yüz tutar elim
Anlamaz ki deli gönül
Dilimin ederi yok
Susmaya susmaya lm

Selim Bayrak

Upuzun Kısalar

Upuzun kısılarla geçti ömrüm
Anlamsız vakitlere harcadım kederlerimi
Sırtımdan hırka hiç eksik olmadı
İmkansız akitlere adadım emellerimi

Sardunyalılar çiçek açtığında
Hep yalnızdım
Varsa da bir sevgili
Uzaktaydı hep bedeni

Masal günlerim de oldu
Hiç kıymetini bilmediğim
Cesaret edip de
Yarınımı silmediğim
Aşka gelip de
Sonunu getirmediğim
Geçmişin yükünü bırakıp
Anın kuytusuna sinmediğim
Hikayenin çukuruna inmediğim
Seydanın bulutuna binmediğim
Yağmurun huzuruna dinmediğim

Günlerim üstüme hep dar geldi
Boğdu nefesimi
Saniyeler asır gibi sürerken
Direncim kırdı hevesimi

Aylar çok uzundu
Yıllar hep kısa
Boşa attım vitesi
Rampada dertler tıka basa...

Yükleri ata ata çıktım
Hayatın merdivenlerini
Bir deri bir kemik kaldı
Ruhumun yorgun iskeleti

Değişir sandım her şey
O hayatıma girince
Gönlüm ödevini bitirince
Günler uzar saniyeler kısalır
Aylar meşkle
Yıllar aşkla yaşanır

Yıl olmadı daha
Hasretin derin uykusunda
Düşümden kalkmadım ama
Kalbim yine
Anlamsız bir yas duygusunda...

13.01.2026 / Düzce

Selim Bayrak

Uzakların Sessizliği...

Her yolun ötesinde
Anlamsız bir yerde
Uzakların sessizliği
Duyumların göğsünde...
Her yolun sissiz sonu
Var mıdır düşlerde

Seni senden alan kimler
Beni benden alan izler
Seni senden alan nerde
Beni benden alan derde
Bir kıvılcım yakar mı ateği
Benliklerin bütün közlerini
Yeniden duymaya başlar mı
Süzülen kelebeklerin sesini

Birbirinden habersiz uçuşan kuşlar
Bitmeden tükenmeden yeniden oluşlar
Seşini duymaya çalışırken rüzgarın
Sağır olan kulaklar

1992 - Bolu

Selim Bayrak

Vadinin Yeşilliğinde Biricik Sarı Bir Gonca

Öncesiz yaşamdan sonsuza uzanan kaçışlar
Zamanın hakimiyetine son veren bakışlar
Ürperen ruhları sımsıcak sarışlar
Mekani olmayan rüyasında evrensel barışlar

Vadinin yeşilliğinde biricik sarı bir gonca
Esen rüzgarlarla kokusu tüm ırmaklar boyunca

Rıhtımların üzerinde sabırsız ürkek adımlar
Uzakların telaşında limoni tadımlar
Hayatı gezen göğün treni bulutlarda
Ussallaşan asude umutlar
Mekani olmayan rüyamda 'Özüm' sü' duyuşlar

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Vapur - Sarı Gül Bahçesi

Sarı gül bahçesi
Boğazın akıntısında aydınlık bir adacık
Kentın gri karartısında
Beyaz bir örtü
Ölümün kefeni
Umudun neferi

Kımıldanmaya mecalin mi yok
Korku dipsiz bir kuyu
Düşmek düşünceli! ...
Düşüncen hareketsizse
Umudun _ bitimli_ inimli
Bir anlık dalgalanan boğazın suyu
Artık duyumsanamayan
İnce ve keskin bir coşku
Algılanan kuşku

Yürek için için kanamış
Suyun üstünde yürümeyi düşlemiş de
En basit adımları boşlamış

Korku dipsiz bir kuyu
Bilinci sonlu
Vapurda sarı bir gül bahçesi
Yürek vazgeçmişliğin binincisinde
Koyu karanlık bir caddeye
Varlığı tamamen bir silüetten ibaretmişçesine dalar gibi

Dönmek katmerlinin binincisinde
Daha da keyifsiz
Yozlaşmak yine olası
Durağanlık hareketsiz düşünce bile
Bu durumda bir tohum ihtimali
Amansız bir ateşle
Umarsızca pişebilme şansı
Şansızlığın bu kadarında
Şansın zorunlu yaratılanı
Kendinde kalan bir "ben" in
Sarı bir gül bahçesine
Dizemediği mısraları

25.11.2000 - İstanbul

Selim Bayrak

Varlığım Sensizliğe Yine Alışır

Hislerimde bir çığlık
Sensizliğe isyankâr
Aşkıma bir sesleniş
Bulabilsem cüretkâr

.....

Sığamaz sevgin yüreğimin içine
Gönlümden sonsuzluğa doğru taşınır
Sığınmaz ruhum çaresizce sözüne
Varlığım sensizliğe yine alışır

1997 - İstanbul

Selim Bayrak

Vazgeçemedim Sonları İliştirmekten

Biliyorsun ki yaz üşür
Kış üşümez
Biliyorsun ki yaz terler
Kış üşümez
Biliyorsun ki yaz derler
Kış demezler
Baklavali yoğurt yemezler
Bunu bilmez çömezler
Önüne geleni semizler
Alakaya çay demler
Günahkar ademler
Kafiyeye kasatura attım
Trabzon'a vali oldum

Vazgeçemedim sonları iliştiirmekten
Ruhuma avuntu üleştirmekten

2002 - İstanbul

Selim Bayrak

V-Eda

Bu kâbus ömrümde
Aydınlık bir sevi
O masum yüzünde
Edalı bir peri

Kalbime akıyor
Nehir gözleri
Aklımı alıyor
Sihir sözleri

Oysa şimdi
Yapayalnız odamda nefesin
O buğulu gözlerimde
Tüm ruhun bedenin

Geçmişini arıyor
Sersefil yüreğim

Aralık 2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Yalnızlar Koşuşu

Karış karış aradım
Uzaklardan gelen sesinde
Gerçeğin kırıntılarını

Doğuşu batış sandım
Yakınımda duran tenini
Hülyalara işaret saydım
Ona değmek içten bile değildi
İçime kapanıp kaldım
Ve şimdi batan güneşle
Tenimi tenine yakıyorum
Umut fakiri ülkemde
Aşkın devrimini (!) yapıyorum

Koşuş koşuş dolaştım
Yalnızlığın kışlasında
Daha ilkinde anladım
Bir sürü oda vardı gezilecek
Ama yine de bırakmadım
Her boş odadan
Loş bir umutla
Sönükleşen alevimi
Sarıya boyadım
Aydınlatmasa ısıtmasa da
Aşkından geri kalmadım
Hayaldi! Biliyordum ama
Gerçeğini de hiç yaşamadım

Nisan 1998

Selim Bayrak

Yalnızlığımın Benden Hesap Soruşu

Bazen sert keskin köşeleri olan
Bazen de yumuşacık ve sevgi dolu
Basite indirgenemeyecek bir duygu yumağı bu
Derinlemesine dağılışların hırçınca sardığı benliğimin
Onun varlığına çaresizce hapis oluşu
Buna asla dur diyemeyecek inisiyatifimin
Vazgeçmiş hislerime yaptırdığı umutsuzca koşu
Nerede ne zaman nasıl başladığını
Ve biteceğini bilmediğim bu yolun
Hep önüme çıkan o amansız yokuşu
Bir küçük sevgi sözüyle
Yılların öncesinde kalmış hislerimin
Yeniden burada olacağını bilmenin
Yüreğimi dağlarcasına gururuma dokunuşu
Her zaman yakındığım yalnızlığımın
Bunca yıldır vermediğim mücadeleden dolayı
Benden hesap soruşu

10 Mart 1996 - Bolu

Selim Bayrak

Yanmasın Sönsün...

Yanmasın sönsün
Kanmasın sussun
Kanamasın artık öldüm
En başında bir çöldüm
Serabım bol Serap'ım hiç olmadı
Şarabım bol kadehim hiç dolmadı
Anmasın dönsün
Kabul et artık
Sen bönsün
Yastıksız yüzükoyun uzanmış
Dünsün
Katıksız bir ömür
Kara kuru kömürsün
Durmuş bir saat
Kudurmuş bir söv'sün
Nefretin kendine
Esaretin bendine
Cesaretin punduna...
Uyuşmuş bir kol
Uydurulmuş bir sev'sin
Kuytu köşede bidon
Gazı kaçmış balon
Hoyrat bi gecede sevdam
Debelenmekten başka işe yaramayan libidom
Çıkar yol
Yolumdan çıkar gider uzaklara
Kaçak bile olamam
Bile bile düşerim tuzaklara...

20.04.2006 İstanbul

Selim Bayrak

Yarım Kalmış Bir Yürüyüş Şiiri

Beklediğimde gidiyorlardı
Kaldığımda:
Bir yuva seçerken duvarlardan
Ya da itilmişken odalara
Hangisi bilmiyorum
Varmışlardı...
Ve ben dururken nasıl gitmiştim
Mecburen vagonundaymışız
Zaman treninin

İstanbul

Selim Bayrak

Yarınımda Seni Duyumsayamayınca

"Mutlak" bir aydınlık gibi çöktün üstüme
İçimi var-oluş biçimimi
Akıştaki yerimi
Gölgesiz bıraktın
Algıçlar bütünüme
Bütünsel bir çöküş manzarası çıkardın
Çaresizliğimi görünür kıldın
Varoluşuma dava açtın
Hakim savcı iddia makamı
Hiç biri yok
Hüküm veren kendi arzum
Hükme sebep engel yansın
Hükme cevap
İçimdeki akışın
Akaklarını yakışın

Var-oluşta kalış
Mecburi bir akış
İradesiz soluk alış oldu
Yarınımda, yarınımda seni duyumsayamayınca...

2002 - Bolu

Selim Bayrak

Yaşamaktan Korkmak

Yaşamaktan korkmak
Ölme arzusuyla dolup da
Ölümü hiç hatırlamamak
Yaşamaktan korkmak
Sonucuna katlanmamak
Kaderine razı olup
Kaderinden sadece kaçmaya çalışmak
Kederinden kış üstü oturup
Mesnetsiz hayallerin avuntusuna alışmak

Yaşamaktan korkmak
Aşklarından sürekli kaçmak
Plüton gibi yörüngeyi uzağında
Platonik aşklara salınmak
Gölgeler evreninde suretlere nefret okumak
Gölgelenmiş adımlarında aydınlığa mum yakmak
Asıllarına dokunduğunda
Gövdene sonsuz bir huzurun dolacağını sanmak
Aslına kavuştuğunda yeni bir ufku doğacağına inanmak

Yaşamaktan korkmak
Dürtüsel tepiler dışında
Aslında ölümden hiç korkmamak
Belki de anlamına hiç vakıf olamamak

Ölümden korkmak
Yaşamaktan da korkmak
Ölümden korkmak
Ölümden hiç korkmamak

Yaşamaktan korkmak
Her an son bulmalardan korkarken
Sonsuza kadar yaşanabileceğini sanmak

Yaşamaktan korkmak
Aslında en büyük arzusu için
Hiç mücadele etmemiş olmaktan utanmak

.....

30 Nisan 2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Yaşamı Sevmek İçin Nedenler Arama

Yaşamı sevmek için nedenler arama
Anlamsız gelecektir paşa gönlüne
Doğduğunda zırlamak için hiçbir neden yoktu
Dönebilirdin ana rahmine

Kim tuttu ki seni kendini alıkoymaktan
Simitçinin narası baloncunun hismından
Akan güne merhaba demenin
Nöbetçisini mi diktiler başına
Diyet borcun mu vardı
Arkadaşlarınla oynamak için

Sevmek zorunda mıydın
Sümüklü bir kızı
Göge çimene denize
Sarı mavi kahverengiye
Yazmak farz mıydı aşkının varlığını
Kulak tıkaçların olmadığından mı dinledin
Onca masalı zerzevatı

Aklı başında bir sen mi vardın da
Heyecanla bekledin her sabahı
Her mevsime uyum sağladın
Misket mi oynadı seninle yağmur
Karnını mı doyurdu yağın kar
Güzel bir kız mıydı ilkbahar
Büyük bir panayır mıydı yaz

9 Ocak 2001

Selim Bayrak

Yazmak İçin de Yazmalı

Yazmak için de yazmalı
Her bir anlamı
İnce derin kazmalı
Bilinç-altı, bir gerilla gibi
Arzumun kodlarına sızmalı
Deşifre etmeden şifremi
Libidomu şarj etmeli
Bidonu boşaltmadan
Türk lokumu yemeli
Kuyruk sokumu kemiği
Arzunun semantiği
Beden şekillenir
Dil bilenir
Söz söyler
Beden dilenir
Açlığa darıl da
Tokluğa darılma
Odunsuz kal da
Budunsuz kalma

Aşksız falda yazan hiçbir şeye inanma
Gerçeğin belki o ama
Başın ufka kalkmaz sonra
Gövden doğrulmaz yarına

15.05.2005 - İstanbul

Selim Bayrak

Yeni Düzenlenmiş Bir Bahçe

Yeni düzenlenmiş bir bahçe
Arşa uzanmış gövdeler iskeletinde
Göğe dalan gözler düşümünde
Düne kalan düşler izinde
Güne bakan dinlence seherinde
Geceye çalan gölgeler silüetinde

Yeni düzenlenmiş bir bahçe
Ecele giden telaşın dibinde
Huzuru seren cemaatin içinde
Algılayan için şimdinin asıl seferinde
Evren için herhangi bir olma durumunun
Asıl-kopya gerçek-hayal doğru -yanlış
Sebebine alakasız
Herhangi bir konumu
"öz" "nitelik" "nicelik" farkına muzdarip
Herhangi bir olanın
Gerçekleri, daha doğrusu olmakta olanları tüketmeyen
Kendini aşan gerçekliği
Kendini aşan gerçeklikle olanca bağlantısı içerisinde
İçerimlemekle alakasız...
Düşünen ben için göz banyosu...
Algılamamanın göz(r) sellğinde
İnsanlık durumunun sıkıntılı kent akıntısının
Sonlu telaşının ana sıkışmış tepkimeli çökelti yığıntısına inat
Dinginliğin ıslaklığı
Ruhun geçmişine yolculuğu
Sonsuz akışta insanın geleceği uğurladığı
Yerini duyumsadığı
Şimdinin tortusu
Ağırlığı altında ezilmeyen
Yarına sevdalı düne davalı bugüne belalı
Umudun ko(r) kusu

14.06.2001 - İstanbul

Selim Bayrak

Yok Ki Bilenim

Her gülün goncası
Gönlümün yoncası
Sevgimin bohçası
Ver örgümü
Rengarenk çiçekler
Kırmızı maviler
Alımlı kilimler işleyim

Soğuktan eserim
Uzaktan gelirim
Sıcaktan içerim
Yok bilenim
Sevenim sen olsan
Sevenin ben olsam
Çoraktan biçerim yarını

Selim Bayrak

Yokluk Feneri

Her yer kepenk kapatmış sanki
Kalan birkaç dükkan da
Hiç gereği yokken
Son hazırlığını yapıyor
Herkes bir köşeye çekilmiş
Zihninde geçmişin sayfalarını karıştırıyor
Sevenler mumlarını yakmış
Küsler gitmeden barışıyor
Durmuş tüm arabalar
Gemiler trenler uçaklar
Sokaklarda yaprak kıpırdamıyor
Kimse koşturmuyor bir yere
Tüm doğa tüm canlılar
Kendi içine kapanıyor
Güneş gıgiri
Ay toz olmuş
Usulca Dünyaya yağıyor
Dünya kendi etrafında
Son turunu atıyor
Herkesin bir anısı var
Koymuş kadehine
Çakır keyf yudumluyor
Şelimin kalbinde
Koskoca bir kainat
Sanki hiçbir şey yaşanmamış gibi
Son nefesine hazırlanıyor
Herkes herşey gidiyor
Yeni bir aleme
Selim
Tozlu bir geçmişin
Hiç doğmamış bir güneşin
Bekçisi olarak
Hiçliğin girdabında
Gölgeler dolusu bir destanı
Kainatın tüm kopyasını
Bir elbise gibi üzerine giyiyor
Sonsuz bir boşlukta bile
Hiç solmayacak aşkının hissiyatını
Ruhunun en derinine kazıyor
Rengsiz bir varoluşun ortasında bile
Kalbi kıpkırmızı atıyor
Herkesler Herşeyler gitse bile
Peri Kızının Işığı ona miras kalıyor
Tek bir yaşam belirtisi olmayan
Bir boşluğun ortasında
Aşkın hasretin renginde alev alev
Yokluk feneri gibi yanıyor...

□□□□□

22.12.2025 / Düzce

Selim Bayrak

Yüreğin Bir Çölse Eğer...

Yüreğin bir çölse eğer
Bir kentin uzayan gölgeleri bile yoktur
Düşlerinin imgeleminde
Sadece bir balıkçı kayığı ay halesi yakamoz
Ve sen...

Milyonlarca koşuşturmaca sınırsız hikaye
Taş blokların gövdesinde
İnce narin alımlı ezgili ahenkli
Çoğu zaman kaba saba küfür dolu...
Şaymakla bitmeyen yaşantıların
Yığılımşlığın altında bile
Ezilmekle tükenmeyen çokluğu

Ama yoksun sen
Benliğin yok ki burada
Sızmaya çalışsanda yaşananlara
Yüreğin bir çölse eğer
Kötü bir senaryonun
İğreti bir oyuncusu gibi
Görüntüsüz kör adımlarla yürürken
Varoluşsan yine mecburen
Bir şey yapamamanın imkansızlığında
Bir şey yapamadığında yaptıklarınla malumsun

İstanbul

Selim Bayrak